

கலப்பை

KALAPPAI 50

களம் 13 ஏர் 2

ஜப்பசி 2006

2.50

50

வது
பலா

கலப்பை எழுத்தாளர்கள் வெளியிட்ட நூல்கள்:

1. திரு. சி.சு.நாகேந்திரனது 'அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம்'
2. திருமதி மனோ ஜெகதீசுவரனின் 'நல்லதோர் வீணை செய்தேன்'
3. திருமதி உஷா ஜவாகரின் 'அம்மா என்றொரு சொந்தம்'
4. திருமதி கிராசலட்சுமி சிவஞானப்பிரகாசம் (சாயிச்சி) எழுதிய 'தந்தப் பேழை', 'சுநாதங்கள்'
5. திருமதி ராணி தங்கராஜா எழுதிய 'ஒரு கைதியின் மனச்சாட்சி'

தொடர்பு: 0433 088 725

தமிழ் ஒருநூல்களுக்கு

இளிய

புத்தாண்டு 2007

பொங்கல்

நல்வாழ்த்துக்கள்!

புத்தாண்டு விருகைப்பு | புத்தாண்டு வெளியீடுகள் | அலுவலகங்கள் |
 வெளியீடுகள் உருவாக்கம் (4 colour work) |
 ஹோட்டிங்ஸ் (Hoardings) | அலுவலக வெளியீடுகள் (1090) |
 பேனர்-போஸ்டர்கள் (Banners & Posters) |
 உலக அலுவலகங்கள் (Business Cards) உருவாக்கம் |
 வெளியீடுகள் உருவாக்கம்

உலகத்தாழ்த்தல்

Mithra Arts & Creations Pvt Ltd

32/9, Arcot Road, Kodambakkam,
 Chennai - 600 024.

Tel : 91 44 2372 3182, 2473 5314

Mob : +9194443 57173 Email : mithra2001in@yahoo.co.in

Web: www.mithrabooks.com, www.viruba.com

Australia Contact: Dr. Anura
 (02) 9868 2567 / 0438103307

மனித மனத்தை உழுகின்ற

கலப்பை

உலகத் தமிழர்தம் உணர்வை
 உயர்த்தி நிற்கும்

கலப்பை

அவுஸ்திரேலியப் பட்டதாரிகள்
 தமிழர் சங்க ஆதரவில் வெளிவரும்

காலாண்டுச் சஞ்சிகை

தனிப்பிரதி : Aus. \$2.50

ஆண்டுச் சந்தா

உள்நாடு : Aus. \$10.00

வெளிநாடு : Aus. \$20.00

பிரசுரிக்கப்படாத படைப்புகளைத்
 திரும்பப் பெற இயலாது.

ஆசிரியர் குழுவுடன்
 தொடர்புகொள்ள.....

Tele : 612 - 9758 7970

KALAPPAL

P.O. Box 4040,
 Homebush South, NSW 2140
 AUSTRALIA
 E-mail : kalappai@yahoo.com

இதழ் வடிவமைப்பு

மித்ரா ஆர்ட்ஸ் & கிரியேஷன்ஸ்
 ☎ 91 - 44 - 2372 3182 / 2473 5314

உள்ளே...

மஹா பாதகங்கள்	2
நன்றியுடையோம் நாம்!	4
குறுந்தொகை நாட்டிய நாடகம்	5
முடிச்சுகள்	9
சைவ உணவும் சாத்விக்கும்	27
நிறைவு	37
சித்த மருத்துவம்	51
நூறாவது அகவையில்	
கென்றியர் கல்லூரி	57
அகில அவுஸ்திரேலிய தமிழ்	
ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்-அறிக்கை	63
அகில அவுஸ்திரேலிய தமிழ்	
ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்-பரிசுப்படி	66
புத்திமான் பௌவான்	75
கலப்பையே நீ வாழி	80
ஈசாப்புக் கதைகள்	81
Strategies that can	
Change our way of life	89
நூல் வெளியீடுகள்	94
மனித நேயம்	97
ஆன்மா அநாதியானது	99
"நினைவுகளே, நினைவுகளே"	106
பார்வை ஒன்றே போதுமே!	109
கண்களைப் பேசவிடு	111

மஹா பாதகங்கள்

எமது இந்தப் பயணம் கடினமானது. பல இடர்களுக்கும், சவால்களுக்கும் மத்தியில் தொடர்ச்சியாகப் பதினமூன்று வருடங்கள் ஒரு சஞ்சிகையை ஒரு புலம்பெயர் நாட்டில் வெளியிட உதவிவரும் உங்கள் அனைவருக்கும் எமது பணிவான இதயம் கலந்த நன்றிகள். ஐம்பது... நூறாகிப் பெருகும் என்ற உறுதியுடன் இந்த இதழை உங்கள் கைகளில் தவழ விடுகின்றோம். அதையிட்ட மகிழ்ச்சியில் மேலும் தொடர்கின்றோம்.

அவுஸ்திரேலியா போன்ற பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற நாடுகளில் ஒவ்வொரு இனமும் தனித்துவத்துடனும் தமது அடையாளத்தைப் பேணியும் வாழ்வது கடினமானது. இது கடலில் எதிர்நீச்சல் போடுவது போன்றது. புகந்த புதிய இனத்தினர், குறிப்பாக இளையோர் புகந்த நாட்டின் பழக்கவழக்கங்களில் ஊறிப் போவதும், அவர்கள் "அவுஸ்திரேலியராக" தம்மை நினைப்பதும், மாற்றிக் கொள்வதும் இயல்பு. தமிழர்களை தமது அடையாளத்துடனும், தமிழ் உணர்வுடனும் இங்கு வாழ வழிசெய்யப் பல அமைப்புகளும் தொண்டு நிறுவனங்களும் உதவி வருகின்றன. ஆனால் எல்லாமே எமது வீடுகளிலிருந்தே ஆரம்பிக்கின்றன என்பது உண்மை. நாம் நமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யவேண்டும்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் எமது வாழ்க்கையை நல்வழியில் கொண்டு செல்ல, அல்லது எமது வாழ்க்கையை அழித்துக் கொள்வதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலான தமிழ் இளைஞர்கள் தம்மை நல்வழியில் இட்டுச் சென்று இன்று சிறந்த கல்விமாண்களாகவும் சிறந்த குடிமக்களாகவும் திகழ்வதைக் காணலாம். ஆனால் ஒரு சிறு பகுதியினர் தம்மைத் தாமே அழித்துக் கொள்ளும் வகையில் நடந்து கொள்கின்றனர். உதாரணமாக, போதைவஸ்துகளுக்கு அடிமையாகியோ, அல்லது கள்ளக் கடத்தல், குழு வன்முறைகளிலோ, அல்லது சூதாட்டம், அல்லது நியுவரிகளில் பணம் சம்பாதிக்கவும் விளைகிறார்கள். இவர்கள் தமது எதிர்காலத்தை மண்ணாக்குகிறார்கள் என்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். எமது உரிமைகளுக்காகத் தியாகிகளாகும் அந்த இளைஞர்களை ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இப்பிரச்சனைகள் தமிழர் குடியேறியுள்ள ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே அதிகமாகக் காணப்பட்டபோதிலும், எமது சமுதாயத்திடமும்

இது ஒரு பிரச்சனையாகத் தலையெடுப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் இந்தோனேஷியாவின் பாவி நகரில் அவுஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த போதைவஸ்து கடத்தல் குழு ஒன்றை பொலிசார் கைதுசெய்தனர். இந்தக் குழுவை Bali - 9 என்று அழைத்தார்கள். இந்தக் குழுவின் தலைவர்களில் ஒருவராக வர்ணிக்கப்பட்டவர் ஒரு தமிழ் இளைஞன் என்பது எமக்குக் கவலை தரும் விடயமாகும். அண்மையில் சிங்கப்பூரில் வங்கிகளில் பண மோசடி செய்த ஒரு இலங்கைத் தமிழர் கூட்டம் ஒன்றைப் பொலிசார் கைது செய்து சிறையிலிட்டனர். குறுக்கு வழிகளில் முறைகேடாகப் பணம் சம்பாதிப்பவர்கள் நிலை இதுதான். அவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது, மரணதண்டனை, ஆயுள்கால அல்லது நெடுநாள் சிறைத் தண்டனை.

இவர்கள் ஏன் இதைச் செய்தார்கள்? ஏன் செய்கிறார்கள்? என்று ஆராய்ந்தால் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அவர்களது சகலாசம், ஆடம்பரமான வாழ்க்கையின் அத்த தேவைகள் என்பனவும் காரணமாக இருக்கலாம். அத்துடன் தாம் படித்த படிப்பு, திறமைகளும் இப்படியான பாதகச் செயல்களுக்கு உதவியாக இருந்திருக்கின்றன என்பதும் உண்மையே. "பலநாள் கள்ளன் ஒருநாள் அகப்படுவான்" என்ற தமிழர் முதுமொழியை அறிந்தவர்களா இவர்கள்? சைவ சமயத்தில் இவற்றை பஞ்சமா பாதகங்கள் என்றும், "செய்யக்கூடாத ஐம்பெருங் குற்றங்கள்" என்றும் அறிந்திருக்கின்றோம். மற்றைய மதங்களும் இப்படியான பாவச் செயல்கள் புரியக்கூடாது என்று வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

இத்தகைய பிரச்சனைகள் எமது சமுதாயத்தில் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள சவால்கள். இதனைப் பார்த்தும் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. இப்படியான பிரச்சனைகளை அடியோடு கிள்ளி எறிய வேண்டும். இளைஞர்களுக்கு இவற்றை உணரச் செய்யவேண்டும். இவர்களை நல்லமுறையில் வழிநடத்துவது பெற்றோரது கடமை. அவர்களுக்கு நல்ல நண்பர்கள் கிடைப்பதும் மிக முக்கியமானதாகும்.

இப்படியான பிரச்சனைகள் வரும்போது அதற்குரிய அரசு, மற்றும் அரசு சார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்களை அணுகி ஆலோசனையும், உதவியும் பெறலாம். உதாரணத்திற்கு, மது போதைக்கு அடிமையானோருக்கென Alcohol Anonymous என்ற அமைப்போ அல்லது Drug information and education, Drug and alcohol units, Detox services என்ற அமைப்புகளிடையே உதவி பெறலாம். அதற்கு மேலாக உங்கள் குடும்பவைத்தியரைக் கூட அணுகி உதவி பெறலாம். இவர்களுக்கு உளவளத் துணை (Counselling) வழங்குவென பல நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. இப்படியான பிரச்சனைகள் எமது தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் அறவே இல்லை என்று எம்மில் பலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூடிய கண்களைத் திறந்து, இந்தப் பிரச்சனைகளின் உண்மை நிலையை அறிந்து அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டும்.

நன்னயுடையோம் நாம்!

அன்பு கொண்டு அரவணைத்தோர்க்கு
நெஞ்சத்திலே இந்த நேசம்

ஆண்டு பல கடந்த அந்தப் பெருமையில்
அந்த நேசம் நாம் வாழ்ந்த தேசம்

இனிய தமிழது இங்கேயும் வாழுமென
வளர்ப்பதற்கென எழுந்த முயற்சி

ஈன்ற தாய்க்கு பிரகர வேதனையில்
பிள்ளை கொடுத்த இந்த மகிழ்ச்சி

உழவுக் களனியில் உங்கள் பார்வை
விழுந்ததால் தான் இந்த வெற்றி

ஊக்கம் கொடுத்த உங்களுக்குத்தான்
வெற்றியால் கிடைத்த இந்த விளைச்சல்

எம்மனத் தடாகத்தில் எமைவளர்த்தோர்க்காய்
குமிழிகளால் கட்டும் இந்தக் கோயில்

ஏர் எடுத்த எங்களுக்கு எப்போதும் துணையிருந்த
வழிகாட்டுகளுக்கொரு வழிபாடு

ஐம்பது இதழை அழகுடன் முடித்ததை
இனித்திடும் செய்தியாய் சொன்னோம்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் உங்கள் முயற்சியில்
துளிர்விடும் தளிர் உரம் கண்டோம்

ஒங்கி வளர்ந்த ஒரு பயிர் ஆகி
உங்கள் களனியின் இன்று

அகரம் முடியும் இடமாய் அந்த
“:” சிகரம் உயிராம் எழுத்தில்

சிகரம் தொடவே கரம் கொடுத்தோர்க்கு
சிரமது சாய்த்து நன்றி.

நேசராஜா பாக்கியநாதன்
கலப்பை ஆசிரியர் குழு

அன்பின்
ஐந்திணையை
ஆராதித்த

குழந்தைகை தாட்டிய தூடகம்

- பராசக்தி சுந்தரலிங்கம்

யாரும் ஞாயும் யாராகியரே
எந்தையும் நுந்தையும்
எம்முறைக் கேளீர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயல் நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம்
தாள் கலந்தனவே

உன்னுடைய அன்னையும் என்னுடைய அன்னையும் ஒருவருக்கு
ஒருவர் எப்படிச் சொந்தம்? உன்னுடைய தந்தையும் என்னுடைய
தந்தையும் எப்படி உறவினர் ஆகினர்? நீயும் நானும் ஒருவரை
ஒருவர் எப்படி அறிந்தோம்? செம்மண் தரையிலே விழும் மழைநீர்
அம்மண்ணுடன் இரண்டறக் கலப்பது போல எமது நெஞ்சங்களும்
ஒன்றாகக் கலந்துவிட்டனவே.

இந்த அழகிய பொருள் செறிந்த பாடலை சங்க இலக்கியமான குறுந்தொகையில் பார்க்கிறோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்மொழி சிறந்த கவிவளத்துடன் விளங்கியதை சங்கப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. எழுத்து, சொல், யாப்பு, அணி என்ற நான்கு பிரிவுகளுக்குள் ஏனைய மொழி இலக்கண ஆசிரியர் நின்றுவிட, தமிழ் இலக்கண நூலார் மட்டும் யாப்பில் பொருளுக்கும் இலக்கணம் வகுத்தார்கள்.

உள்ளத்திற்கு மிக நெருங்கியது காதல். எனவே அதை அகம் என்றும், அகம் அல்லாததைப் புறம் என்றும் இலக்கணம் வகுத்து, அகத்திணை, புறத்திணை என மக்கள் வாழ்க்கையையே பொருளாக அமைத்து, இலக்கியம் படைத்தார்கள் தமிழ்ச் சான்றோர்.

அந்தச் சான்றோரின் புலமை நுணுக்கத்தைக் காட்டும் குறுந்தொகை அகத்திணைப் பாடல்கள், லிங்காலயம் ஆனந்தவல்லியால் நாட்டிய நாடகமாக உயிர் பெற்றபோது மனதில் பல எண்ணங்கள் தோன்றின. புராணக் கதைகளையும், இராமாயண, மகாபாரதக் கதாபாத்திரங்களையும், கடவுளரையுமே பரதநாட்டியத்திலே பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிய வர்களுக்கு, சங்கப் பாடல்களுக்கும் இசை அமைத்து, ஆல் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டும் என்பது நல்ல தொகு சிந்தனையாகத் தெரிந்தது.

தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் அகப்பொருள் என்னும் காதல்

அல்லது மணவாழ்க்கை, அன்பினைநினை எனப்பட்டது. இது புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என தூய காதல் ஒழுக்கங்களாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டு, செய்யுளுக்குப் பொருளாக அமைந்தது. பண்டைய தமிழகத்தில் மக்கள் வாழ்ந்த நிலங்களான மலைப்பிரதேசம், காட்டுப் பிரதேசம், நீர் வளமும் நில வளமும் உள்ள வயல்கள், கடற்கரைகள், தண்ணீர்ற்ற வரண்ட நிலம் என ஐந்து வகையான இயற்கைப் பிரிவுகளுக்கு முறையே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் தாவரப் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன. இவை நாளடைவில் அந்த அந்த இடங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் காதலொழுக்கத்தைக் குறிக்க விசேடமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒரு நிலத்தில் எந்த ஒழுக்கம் சிறப்பாக இருந்ததோ அதனை அந்த நிலத்துக்கு உரியதாகக் கொண்டு சங்கச் சான்றோர், பாடல்களைப் பாடினார்கள். இதனால் குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும், முல்லைக்கு இருத்தலும், மருதத்திற்கு ஊடலும், நெய்தலுக்கு இரங்கலும், பாலைக்குப் பிரிதலும் காதல் ஒழுக்கங்களாக வந்தன.

மக்களுடைய ஒழுக்கமும், மனோபாவமும் செய்யுளுக்குப் பொருளாக அமைந்த காரணத்தால், ஒழுக்கத்திற்கே முதலிடம் கொடுத்து இயற்கையின் அழகையும் இணைத்துப் பாடினார்கள். இந்தப் பாடல்கள் புலவர்களின் கூற்றாக அமையாது, தலைவன், தலைவி, தோழி, தோழன், செவி

லித்தாய் போன்றோர் பேசுவது போல நாடகத் தன்மையோடு அமைந்திருக்கும். இதனால் அகத்திணைச் செய்யுள்கள், உலகியல் வழக்கத்தையும் நாடக இயல்பையும் கொண்டு அழகுடன் அமைந்திருந்தன.

இந்தவகையில், குறுந்தொகை இலக்கியத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அன்பினைநினைப்பைக் காட்டும் ஐந்து பாடல்களுக்கு இந்த நடனம் அமைந்திருந்தது. அறு பெண்களும், ஒரு ஆணும் மாறி மாறி, தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலித்தாய் என நடன மாடினார்கள். நடன அமைப்பு, பாடல், வர்ணனை என்பன கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாக அமைந்திருந்தன.

நெய்தல் நிலத்துப் பெண்கள் தண்ணீரில் கால்களை நனைத்து விளையாடிய காட்சி இயற்கையோடு இணைந்து இரசிக்கும் படியாக இருந்தது. தண்ணீரில் தவறி விழுந்த பெண்ணை, தலைவன் காப்பாற்றியதும், அவர்களுக்குள் காதல் அரும்புவதும், தலைவனும் தலைவியும் மீண்டும் மீண்டும் சந்திப்பதும், தலைவன் பிரிவால் தலைவி வருந்துவதும், இதனை விரும்பாத தாயார் மகளைக் கண்டிப்பதும் நடனத்தில் அழகாக அமைந்திருந்தன.

தலைவனைப் பிரிந்து வருந்திக் கொண்டிருந்த தலைவிக்கு, தலைவனிடமிருந்து தோழன் நல்ல செய்தியைக் கொண்டு வந்து மகிழ்ச்சியளிக்கிறான். தோழனைப் பார்த்து "நீ உண்மையில் அவ

னைப் பார்த்தாயா" என்று தலைவி கேட்டதும், "இந்தச் செய்தியைக் கொண்டுவந்த உனக்கு கிடைத்தற்கரிய வெள்ளை யானையையே பரிசாகத் தரவேண்டும்" என்று அபிநயித்ததும் சிறப்பான காட்சி. பரத்தையர் ஒழுக்கத்தைக் கூறும்பொழுது "தலைவன்மீது நான் கலமமாக மயங்கி விட்டேன். அவன் இப்பொழுது தனது குடும்பத்துடன் சேர்ந்து விட்டானே" என்று பரத்தையாக வருபவர் தன் மீது கோபங் கொள்ளுவதாக உணர்த்தியது மிகவும் இயல்பாக அமைந்திருந்தது.

சேரன் சிறீபாலன், தான் ஒரு சிறந்த கலைஞர் என்பதைக் காட்டிவிட்டார். தலைவனாகத் தோன்றி, பலவித பாவங்களைக் காட்டியபோது பளிச்சென்று தனித்துவமான முத்திரையுடன் பிரகாசித்தார். நடனமாடிய ஸ்வேதா, ஸ்வாதி, ஜெனிபர், அபிராமி, சாய்பிரியா, கவிதா என எல்லாப் பெண்களுமே, தனித் தனியாகவும், இணைந்தும் அழகாக ஆடினார்கள். ஆஹார்ய அபினயமும் அவர்களுடைய நடனத்திற்கு மெருகூட்டியது. ஆனந்தவல்லியின் கற்பனைத் திறமையில் அழகிய நடனக் கோர்வைகளும் பார்த்து இரசிக்கும்படி இருந்தன.

பண்டைத் தமிழரின் திருமணமும் அழகாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனால், குறுந்தொகை எழுந்த காலத்தில் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் அக்கினி வளர்த்தல், அக்கினியை வழிபட்டு வலம்

வருதல் முதலிய ஆரிய வழக்கங் கள் கலந்து பரவாத காலம் என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு, இவற்றைத் தவிர்ந்திருக்க வேண் டும்.

ஐவகை நிலத்திலும் காணப் பட்ட இயற்கை வளங்களைப் பின் திரையில் ஒளிக் காட்சி களாக இணைத்தது நல்லதொரு நாடக உத்தியாக இருந்தபோதும் நெய்தலில் தொட்டுக் காட்டியது போல ஐவகை நிலங்களையும் ஆடலின் ஊடாகக் காட்சிப் படுத்தி இருக்கலாம் என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. அசை யும் காட்சிகளாலும், அவற்றுக் கான ஒளி அமைப்பாலும், ஆடலில் தோன்றும் பாவங்களையும் பார்க்க முடியாமல் பல தடவை பார்வையாளரின் கவனம் சிதறிவிட்டது என்றே கூறவேண் டும். ஐவகை நிலத்திற்கே உரிய தாவரம், பறவை, விலங்கினங் களும் பொருத்தமாகக் காட்சிப் படுத்தப்படவில்லை.

ஐந்து பாடல்களும், துண்டு துண்டாகத் தனித்து நிற்காமல், அவற்றுக்குள் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்தி இருந்தால் மேலும் இரசிக்கும்படியாக இருந்திருக் கும். தலைவன் தலைவி சந்திப் பது, பிரிவது, தாயார் கண்டிப் பது, பிரிந்ததால் இரங்குவது, பின்னர் சேருவது, திருமணம், பரத்தையர் உறவு என்று தொடர்பு படுத்தி இருக்கலாம்.

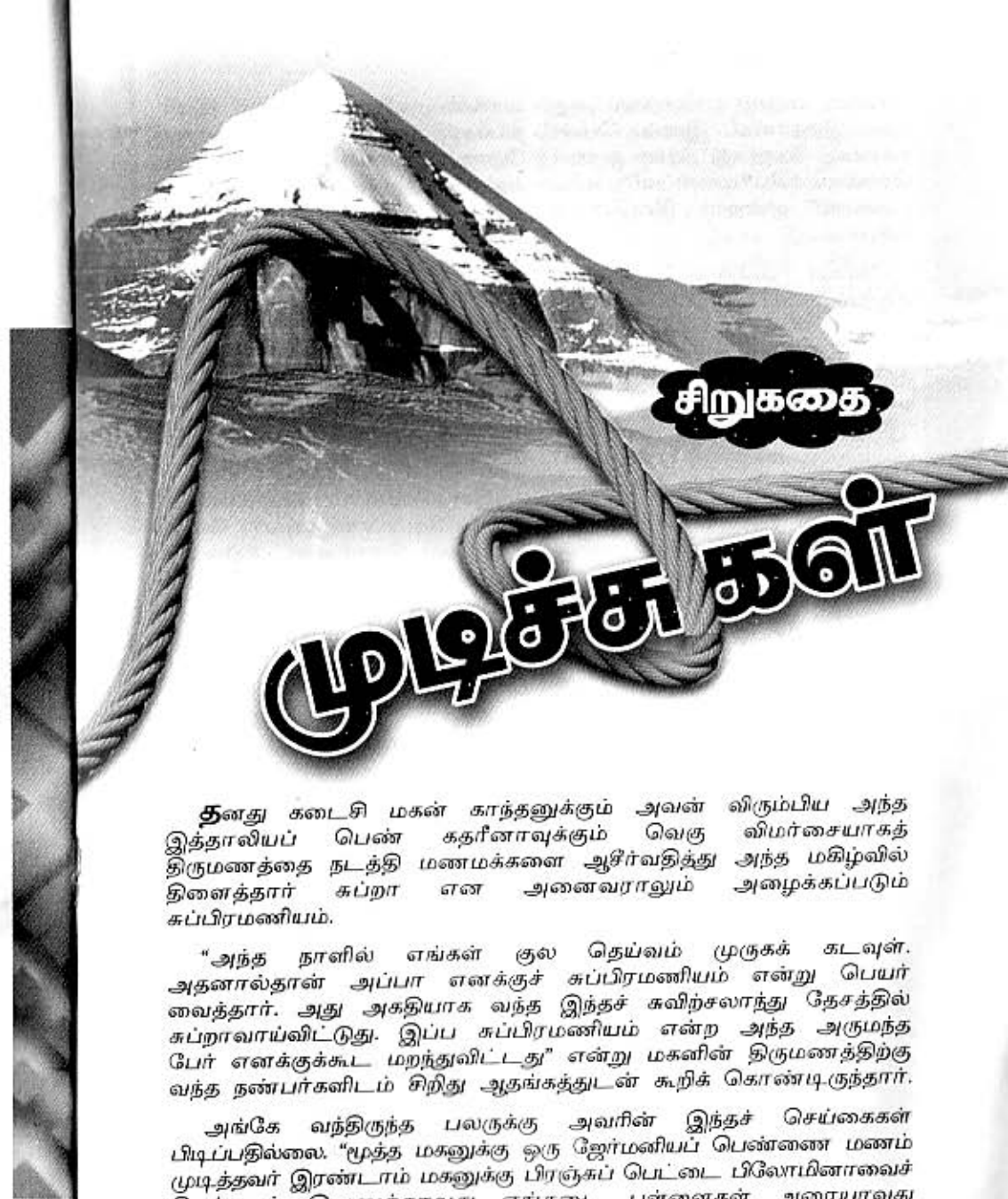
மறைந்த கவிஞர் A.K. ராமா னுஜன் அவர்கள் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் சிலவற்றை Interior

Landscape என்று ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு காட்சியின் முன்னரும், இடையில் பாத்திரங்கள் வாயி லாகவும், ஆங்கிலத்திலே அவரு டைய பாடல்வரிகளைக் கூறிய தும், பேசியதும் சங்கப் பாடல் களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவியாக இருந்தது.

குறுந்தொகைப் பாடல்களுக்கு சீதாராம சர்மா இசை அமைத் திருந்தார். அருணா, கோவிந்த ராஜுலு, வரலக்ஷ்மி, ரகுராம், பாலசங்கர் ஆகியோர் இசை வழங்கினர். நடனம் முடியும் போது "செம்புலப் பெயல் நீர் போல் அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே" என்னும் வரிகள் அமைந்த அழகிய பாடலை இசைத்தது மிகவும் பொருத்த மாக இருந்தது.

ஒரு இனத்தின் தொன்மைச் சிறப்பை விளக்குவதற்கு அவ் வினத்தின் தொன்மையான இலக் கியத்தைவிட வேறென்ன இருக்க முடியும் என்ற எண்ணம் மனதை நிறைத்தது.

இவ்வேளையில், ஐவகை நிலங் களுக்கும் உரிய தொன்மையான ஆடல், பண் ஆகியவற்றுக்கான தேடலை தமிழ் அரங்கு இன்று வேண்டி நிற்கின்றது என்பதை உணரமுடிகிறது.

சிறுகதை

முடிச்சுகள்

தனது கடைசி மகன் காந்தலுக்கும் அவன் விரும்பிய அந்த இத்தாலியப் பெண் கதர்னாவுக்கும் வெகு விமர்சையாகத் திருமணத்தை நடத்தி மணமக்களை ஆசீர்வதித்து அந்த மகிழ்வில் திளைத்தார் சுப்றா என அனைவராலும் அழைக்கப்படும் சுப்பிரமணியம்.

"அந்த நாளில் எங்கள் குல தெய்வம் முருகக் கடவுள். அதனால்தான் அப்பா எனக்குச் சுப்பிரமணியம் என்று பெயர் வைத்தார். அது அகதியாக வந்த இந்தச் சுவிற்சலாந்து தேசத்தில் சுப்றாவாய்விட்டுது. இப்ப சுப்பிரமணியம் என்ற அந்த அருமந்த பேர் எனக்குக்கூட மறந்துவிட்டது" என்று மகனின் திருமணத்திற்கு வந்த நண்பர்களிடம் சிறிது ஆதங்கத்துடன் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

அங்கே வந்திருந்த பலருக்கு அவரின் இந்தச் செய்கைகள் பிடிப்பதில்லை. "மூத்த மகனுக்கு ஒரு ஜோர்மணியப் பெண்ணை மணம் முடித்தவர் இரண்டாம் மகனுக்கு பிரஞ்சுப் பெட்டை பிலோமினாவைச் செய்தவர் இவனுக்காவது எங்கடை புள்ளைகள் ஆரையாவது

சாயிசசி

செய்வார் என்று பார்த்தால் அதுவும் இத்தாலிய இனப் பெண்ணாய்ப் போச்சுது” என ஒருவர் சொல்ல, “பொடியன் விரும்பிட்டானாம்” என்றார் இன்னொருவர்.

“சுப்பர் சுவிஸ்லை இருக்கிற எல்லா இனப் பெட்டைகளையும் மருமகள்களா வைத்திருக்கிறார். அவருக்கு இனி எங்கை போனாலும் பாஷைப் பிரச்சனை வராது” எனச் சிவலிங்கம் சொல்ல, “இருந்தாலும் சுப்பர் வஞ்சனை இல்லாமல் மகளுக்கு ஒரு தமிழ்ப் பொடியனைப் பிடிச்சிட்டார்” என்றார் பாஸ்கரன்.

“ஏன் அவள் ஒரு சுவிஸ் காரணையும் பார்க்கேல்லையோ?” எனச் சிவலிங்கம் கேட்க அங்கிருந்த கசீலா, “பார்த்தவள்தானாம். என்றை பிள்ளையல்லே சொன்னவள். ஆனால் சுப்பர் பயத்திலை விடேல்லையாம். சுவிஸ் காரன் விட்டிருப்போனால்தன் பிள்ளையின் எதிர்காலம் என்னவாகுமென்ற பயத்திலை தமிழ்ப் பொடியனை, அதுவும் யாழ்ப்பாணத்திலை இருந்தல்லே கொண்டு வந்தவர். அவர் சரியான காரியக்காரர்” என்றார்.

“இல்லாட்டிச் சுமாவே சுகி, அவர் வேலை பார்த்த சொக்கி நேற் கொம்பனிக்கு இண்டைக்கு அவர் மகன்தான் சொந்தக்காரன். நாங்களும் அவரோடானே வந்தம். எங்களிட்டை என்ன இருக்குது. மிஞ்சி மிஞ்சிப்போனால் பாங்கிலை பத்து இருபதாயிரம் ப்ராங்க் காக இருக்குது” என்றார் கௌரி.

“உனக்கு அதெண்டாலும் இருக்கு கௌரி, என்றை மனிசன் அங்கையில்லை காணி காணியா

வாங்கி விட்டிருக்குது. இனி நாங்கள் அங்கை எங்கை போகப் போறம்? நாங்கள் போனாலும் எங்கடை பிள்ளைகள் வருங்கனோ? பிள்ளைகள் இல்லாமல் நாங்கள் போய் என்ன செய்வது. அதுகளுக்கும் நிம்மதி இல்லாமல் போகும். இனி அதை எல்லாம் அங்கிருக்கிறவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டியதுதான்” என வருத்தப்பட்டார். அப்பொழுது அந்தப் பக்கமாகச் சுப்பிரமணியத்தின் மனைவி கல்பனா வர அவர்கள் பேச்சு அப்படியே நின்றது.

இதையெல்லாம் சுப்பிரமணியத்திடம் கேட்டால் அவர் வேறு விளக்கம் சொல்வார். “இருபது வருடங்களுக்கு முதல் இந்த நாட்டில் தனியா ஒரு குளிர் காலத்திலை இந்தியாவிலை இருந்து வந்திறங்கினன். நின்று சுற்றிப் பார்த்தால் எல்லாம் ஒரே பனி படர்ந்த மலைத்தொடர்கள். ஏஜண்டுகாரன் ஏமாத்தி எங்கடை கைலாசத்திலைதான் கொண்டு. போய்விட்டிடானோ என்று எனக்குப் பயம் வந்தது. ஏனெண்டால் அதைத்தானே சுப்பிரமணிய பாரதியார் “வெள்ளிப் பனிமலையில் மீதுலாவுவோம்” என்று எழுதினவர். இந்தச் சுவிஸ் நாட்டிலும் திரும்புமிடமெல்லாம் அல்பஸ் மலையும் அதன் மேல் பனி படர்ந்தும் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாகத் தெரிந்தது. சிறுவயதில் பனி போல் வெண்மையென்றால் அதெப்படி என வியப்பாக இருக்கும். பனி தண்ணியல்லவா அது எப்படி வெள்ளையாக இருக்குமென்று நினைத்திருக்கிறேன். ஆனால் இங்கு வந்தபின் னர்தான் அது எவ்வளவு உண்மை என்பது புரிந்தது.

ஒரு கிழமை அகதி முகாமில் இருக்கும்போதும் எங்கை திருப்பி அனுப்பிவிடுவானோ என்று குலைநடுக்கமாக இருந்தது. கிடந்த காசை எல்லாம் ஏஜண்டுகாரனுக்குக் கொட்டிக் குடுத்தாச்சு. இனித் திரும்பிப் போனால் எல்லாரும் இராமேஸ்வரம் கடலில் விழ வேண்டியதுதான் எனப் பயந்து கொண்டு இருந்தன். ஆனால் முருகன் அருளால் ஒரு மாதிரி அகதி அந்தஸ்துக் கிடைச்சது. அப்ப எனக்குச் “சூறிச்” சிலை இருந்த குமரேசனைத்தான் தெரியும். குமரேசன்ரை போன்றம்பரை மனப்பாடம் செய்து கொண்டு வந்தனான். போன் பண்ணின உடனை மனிசன் வேலைல இருந்தே வந்தார்.

“நல்ல காலம் சுப்பு, போன் வந்ததும் முதலாளியிடம் அரை நாள் லீவு கேட்டேன். ஏன் என்று கேட்டார். சொல்லப் பயமாயும் இருந்தது. ஆனால் அவர் நல்ல மனிசன். மனிதாபிமானமுள்ளவர். அதனால் தயங்

கித் தயங்கி விபரத்தைச் சொன்னேன். நல்லது போ என்றவர், திரும்பக் கூப்பிட்டு ‘அவர் இங்கை என்ன செய்வார்?’ எனக் கேட்டார். ‘இனி ஏதாவது வேலை தேடவேணும். இப்ப இங்கையும் கஷ்டம்தானே’ என்று சொன்னன். ‘உன்னைப் போல உழைப்பாளியா?’ எனக் கேட்டார். ‘நானென்ன, அவன் பலமடங்கு உழைப்பாளி’ என்றேன். ‘அப்ப நாளைக்கு இங்கு கூட்டிவா’ என்றார். நீ அதிர்ஷ்டசாலி சுப்பு. உனக்கு வந்த உடனேயே வேலை கையிலை’ என்றார்.

“எல்லாம் உன்னால்தானே குமரேசா. நீதான் தைரியமாய்வா என்று சொன்னாய். மனிசி பிள்ளைகள்தான் அங்கை அவநிப்படப் போகுதுகள். எவ்வளவு நாள் செல்லும் குமரேசா அது களைக் கூப்பிட” எனக் கேட்டார். குமரேசன் அவரை ஒரு அதிசயப் பார்வை பார்த்தார். பின் “இங்க பார் சுப்பு. பேராசைப் படக்கூடாது. இப்பதானே வந்தாய்.

அதிர்ஷ்டவசமாக வேலை கிடைச் சிட்டுது. காசை அனுப்பு, அதுகள் அங்கை இப்போதைக்கு இருக்கட்டும்” என்றார்.

“நஞ்சானும் குஞ்சுமா நாலு குழந்தைகளோடே அந்நிய நாட்டிலையல்லே விட்டுட்டு வந்திருக்கிறன். அதுதான் யோசனையாக இருக்கு” என்றார். “அந்நிய நாடென்ன தமிழ்நாட்டிலை தானே விட்டிருக்கிறாய். அதெல்லாம் இருப்பினம்” என்றவர். “அகதி முகாமிலை பாண் திண்டு நாக்குச் செத்திருக்கும். வா ஒழுங்காய் சோறு சமைச்சுச் சாப்பிடுவம்” எனத் தனது அறைக்குக் கூட்டிச் சென்றார்.

எட்டுக்குப் பத்தான அந்தச் சிறிய அறைக்குள் போன குமரேசன் கதவை அகலத் திறந்து வைத்துக்கொண்டு, “இதுதான் என் அரண்மனை. வலது காலை எடுத்து வைத்து வா சுப்பு. இனி இதுதானே உன் புகந்த வீடு” என்றார். சுப்பு திகைத்து நின்றார். “என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய்! புகந்த வீடென்றா சொன்னன்? இல்லை சுப்பு, நம் புகந்த நாடு” என்றார்.

சிரித்த சுப்பு, “சுவிஸ் வந்தும் உன்னை இந்தக் கேலி போகேல்லை” எனக் கூறிக்கொண்டு உள்ளே போனார். இருவருமாக இருந்து ஊர்ப் புதினங்களையும் சுப்பு கவரத்தில் பட்ட கஷ்டங்களையும் பேசிக்கொண்டு உணவு சமைத்து உண்டுவிட்டுப் படுத்தனர். குளிர் குடலையும் நடுங்க வைத்தது. ஹீட்டரின் துணையுடன் ஒருவாறு படுத்து உறங்கினர். அடுத்த நாளிலிருந்து ஒட்டம் ஆரம்பித்தது” என்று சுப்பு அப்பப்போ பிள்ளைகளுக்குக்

கதை கதையாகச் சொல்வார்.

“அந்த மகராசன் பீட்டரைத் தான் இப்பவும் நான் தெய்வமாக நினைக்கிறேன். எந்தப் பிறப்புத் தொடர்போ தெரியாது. அவரில்லாவிட்டால் நாங்கள் இப்ப இங்கை இருப்பமோ. வந்து ஆறு மாதமாகியும் மனிசி பிள்ளைகள் வர எந்த வழியும் இல்லை என்றபோது திரும்பிப் போக நினைத்தேன். பீட்டர் இடைக்கிடை தொழிற்சாலையைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொருவரையும் விசாரிப்பார். அப்படி வந்தபோது ஒரு நாள் குமரேசனிடம் எப்படி உன் சினேகிதன் சுப்றா எனக் கேட்டிருக்கிறார். அவன் விபரம் சொல்ல என்னைத் தேடி வந்து ‘உங்கள் நாட்டில் உயிருக்குப் பயந்து வந்துவிட்டு இப்படித் திரும்பிப் போக நினைக்கலாமோ? இங்கிருந்து கொண்டே அவர்கள் வருவதற்கான வழியைப் பார்க்க வேணும்’ என்றார். நான் எதுவும் சரிவரவில்லை என அழுதேன்.

நீ எக்கேடும் கெட்டுப் போ. நீ ஒரு சுப்பன் இல்லாவிட்டால் எனக்கொரு கந்தன் கிடைப்பான் என்று பேசாமல் போகாமல், “என்னுடன் வா” என்று தனது வக்கீலிடம் கூட்டிக்கொண்டு போய் “ரோனி, எப்படியாவது சுப்றாவைச் சந்தோசமாய் இருக்கச் செய்” என்று ஜேர்மனில் சொன்னார். அப்ப எனக்கும் ஜேர்மன் ஓரளவு விளங்கும் என்றதால் சிரிப்பு வந்தது. அந்த வக்கீலும் ஆச்சரியமாகப் பார்த்தார். பின் “பீட்டர், நீ என்ன ஏதாவது இடம் மாறி வந்துவிட்டாயா? நான் ரோனி, உனது வக்கீல்” என்றார்.

“தெரியும்யா. அதுதானே வந்திருக்கிறேன். சுப்றாவின் குடும்பத்தை உடனே இங்கு வரச் செய்” என்றார்.

என்னிடம் விபரங்களை ஆங்கிலத்தில் கேட்டவர் முடிவில் உதட்டைப் பிதுக்கினார். “ஒன்றுமேயா செய்ய முடியாது. ஏதாவது யோசி” என்றார். அப்பதான் அவர் “நீ அவர்களைச் சுற்றுலாப் பயணிகளாக வர வைக்கலாம். வந்தபின் வேறு மாதிரி முயற்சி செய்ய வேணும்” என்றார். அப்படியே செய் என்றார். அந்த வக்கீல், உனக்கென்ன பயித்தியமா என்பது போலப் பார்த்து விட்டு அவரைத் தனித்துக் கொண்டு போயும் ஏதோ சொன்னார். ஆனால் அந்த மனிதன் ஒரே பிடிவாதமாக நின்று இவர்களை வரச் செய்தார். அதுக்குப் பிறகு அகதி அந்தஸ்துக் கிடைக்க அலை யாத அலைச்சலில்லை. நாட்டு நிலைமை சரியில்லாததால் திரும்பி அனுப்பவும் முடியவில்லை. பீட்டர் திட்டமிட்டுச் சதி செய்ததாக அவரையும் குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால் அவர் “நான் அவர்கள் சுற்றுலாவுக்குத்தான் பொறுப்பெடுத்தேன். திரும்பிப் போகச் செய்கிறேன் என்று ஒன்றும் உறுதி அளிக்கவில்லை. அவர்கள் போகாவிட்டால் அதற்கு நான் என்ன செய்வது. போதாக்குறைக்கு அங்கு சண்டை நடக்குது. அவர்களுக்கு ஏதாவது நடந்தால் பின் மனித நேயப்படி உங்கள் மேல் தவறு வரும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை இருக்கும் நாட்டில் இப்படி நடந்தால் எவ்வளவு அவமானம்” என ஒரு போடு போட்டார். அவர்களால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை” எனச் சொல்வார்.

எங்கு திரும்பினாலும் பனி படர்ந்த மலையைப் பார்க்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். வசந்த காலத்தில் எங்கும் மலர் வனமாகக் காட்சியளிக்கும். பிள்ளைகள் வந்தபின் விடுமுறைக்கு நண்பர்களுடன் கூவிய சுற்றுலா போயினர். ஐக்கிய நாடுகள் சபைத் தலைமையகம் ஜெனீவாவில் இருக்கிறது எனச் சிறு வயதில் படித்த இடத்தைப் போய்ப் பார்த்து உலக சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தும் அந்த மகாநாட்டு அரங்குள் போயிருந்தபோது அவர் அளவற்ற ஆனந்தம் அடைந்தார். அதேபோல் அங்குள்ள அற்புதமான சரித்திரப்புகழ் பெற்ற தேவாலயங்கள், பனிச் சறுக்கு விளையாட்டு இடங்கள் போன்றவற்றையும் அவ்வப்போது பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

முத்த மகன் சுகந்தன் படித்து முடிந்ததும் குடும்ப நண்பராகி விட்ட பீட்டர், “என்ன சுப்றா, உன் மகன் என்னிடம் வேலை செய்வானா? எனக்கு இப்போது ஒரு மெக்கானிக்கல் இஞ்ஜினியர் வேணும்” எனக் கேட்டார். “கரும்பு தின்னக் கைக்கூலியா?” எனக் கூறி உடனே அவனைக் கூப்பிட்டு அவரிடம் ஒப்படைத்தார்.

அதன் பின்னர்தான் சுப்றாவின் வாழ்வில் மிகப் பெரிய திருப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றை அவர் அவ்வப்போது தனக்குள் அசை போட்டுக் கொள்வார். சுகந்தன் வேலை ஆரம்பித்த சில நாட்களின் பின் பீட்டரின் மகன் நேச்சல் படிப்பு முடிந்து தொழிற்சாலைக்கு வந்தான். அனைவருக்கும் அவனை அறிமுகம் செய்த பீட்டர் “இனி நேச்சல்தான் நிர்வாகப் பொறுப்பை எடுத்து நடாத்தப் போகிறான். நான்

கம்மா மேற்பார்வைதான்" என்றார்.

ரேச்சல் நன்றி கூறும்போது "அப்பா கம்மா சொல்கிறார். அவர் இங்கேதான் இருப்பார்" என்றார். ஆனால் தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் ரேச்சல்தான் அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டான். சுமார் மூன்று மாதங்களின்பின் மகளிடமே அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு மனைவியுடன் உலகச் சுற்றுலா போய் விட்டார். பிறகென்ன செய்வது, அனைத்தும் ரேச்சலின் தலையில் விழுந்தது. அதனால் சுகந்தனும் ரேச்சலும் வேலை விசயமாக நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

விடுதலை முடிந்து தொழிற்சாலைக்கு வந்த பீட்டர் பத்து வயது குறைந்த மாதிரித் தெரிந்தார். "சுவிற்சலாந்துதான் ககவாசல் தலமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் நீங்கள் அதற்கு வெளியே போய்ச் சுகதேகிகளாக வந்திருக்கின்றீர்கள்" என அவரைப் பார்த்து அனைவரும் கேலி செய்தனர். "சுவிஸ்க்கு வெளியேயும் நல்ல இடங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக இந்தியாவில் சிம்லா, காட்மண்டு, நேபால் எல்லாம் மிகவும் அழகான இடங்கள். நாங்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் சுற்றினோம்" என்று சொன்னார்.

அதன்பின் ஒரு நாள் சுப்றாவைத் தேடிப் போன பீட்டர், "சுப்றா, நாங்கள் வெளியில் போய்ச் சாப்பிடுவோமா?" எனக் கேட்டார். அப்படி அவ்வப்போது நடப்பதால் சுப்றா மறுக்காமல் கையிலிருந்த வேலையை முடித்து விட்டுப் போனார்.

அவர் தனக்குப் பேசுகத் துணை தேவைப்பட்டால் யாரையாவது கூட்டிக் கொண்டு போய்ப் பக்கத்தில் உள்ள ரெஸ்றோறன் டில் சாப்பிடுவார். சுப்றா அப்படி நினைத்துத்தான் போனார். சுவிஸ்க்குப் போன புதிதில் அப்படிக் கூட்டிக் கொண்டு போய்ச் சுவிஸ்சில் எப்படி வாழ வேணும், குளிரை எப்படிச் சமாளிக்க வேணும் என்றெல்லாம் சொல்வார். முதலாளி, தொழிலாளி பாகுபாடு பாராமல் அனைவரிடமும் அவர் அன்புடன் பழகும் விதம் எல்லோருக்கும் பிடிக்கும். அதனால் தொழிலாளர்கள் ஊக்கமாக வேலை செய்வார்கள். சுப்றா இன்றும் அப்படித்தான் என நினைத்து அவருடன் போனார். ஆனால் கார் அதிக தூரம் போய் ஒரு பெரிய ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலின் முன் நின்றது.

வியந்த சுப்றா, பீட்டரைத் திரும்பிப் பார்த்தார். அதைக் கவனித்தவர், "இன்று நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன் சுப்றா. அதுதான் உன்னை இங்கே கூட்டி வந்தேன். உன்னிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேச வேணும்" என்றார். சுப்றாவுக்கு வியப்பாக இருந்தது. சில நிறுவனங்கள் இப்படித் தொழிலாளிகளுக்கு விருந்து வைத்து அதிலேயே, 'இன்றுடன் உங்கள் வேலை காலி' என மரியாதையாகச் சொல்லி அனுப்புவார்கள். 'அப்படித்தான் இந்த மனிசனும் எதுவோ சொல்லப் போகுதோ? இப்ப இருப்பதில் நான்தான் பழைய ஆள். குமரேசன் புத்திசாலி. குடும்பம் வந்ததும் வேறு வேலை தேடிக் கொண்டான்' என ஒரு கணம் நினைத்தார். பின்னர் 'இருக்காது. வேலை

இல்லை என்று சந்தோஷமாகச் சொல்வதற்குப் பீட்டர் ஒன்றும் மோசமான ஆள் இல்லை. இது வேறு எதுவோதான், பார்ப்பம்' என மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டார்.

அங்கே நல்ல உயர்ரக உணவு வகைகளைத் தெரிவு செய்து வரவழைத்தவர், "என்ன சுப்றா, இதையெல்லாம் பார்க்க அதிசயமாக இருக்கா? நான் விடுதலை முடிந்து வந்ததும் என் மகள் ரேச்சல் ஒரு நல்ல செய்தி சொன்னாள். அதைக் கேட்டதும் என் மகனது எதிர்காலம் பற்றி எனக்கிருந்த பயமெல்லாம் பறந்து விட்டது. சுக்கி உனக்கு ஏதாவது சொன்னானா? கள்ளன் அவன் சொல்லியிருக்க மாட்டான். அவன் எப்பவும் அமைதியானவன்தானே" என்றார்.

சுப்றா இருண்டது விடிந்தது எதுவும் தெரியாமல் பீட்டரையே விழி பிதுங்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய். நாங்கள் இரண்டு பேரும் சம்பந்திகள் ஆகப் போகின்றோம். கிழக்கும் மேற்கும் இணையப் போகுது சுப்றா. உனக்குத் தெரியுமா அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் காதலிக்கிறார்கள். இதை நேற்று ரேச்சல் என்னிடம் சொன்னாள். இன வேறுபாட்டால் நாங்கள் மறுத்து விடுவோமோ என்று பாவம் அவள் பயந்து பயந்து சொன்னாள். நான் நினைக்கிறேன் அந்தப் பயத்தில் தான் சுக்கியும் உன்னிடம் சொல்லவில்லை போலும். ஆனால் எனக்கும் மேரிக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. நீ குடும்பத்துக்காக எவ்வளவு அழுதாய். உங்கள் இனத்தவர் குடும்பத்திற்காக எவ்வளவு

வளவு தியாகங்களைச் செய்கிறார்கள். அதேபோலச் சுக்கியும் என் பெண்ணைக் கடைசியரை பார்த்துக்கொள்வான் என்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது" என மிகவும் ஆரவாரமாக, எதிரே இருப்பவன் என்ன மனநிலையில் இருக்கிறான் என்ற எண்ணம் சிறிதுமே இல்லாமல் சொல்லி முடித்தார். பின்னரும் "நீ ஒன்றும் சுக்கியிடம் போய்க் கேட்காதே. அவர்களாகச் சொல்லும் வரை நாங்கள் காத்திருக்க வேண்டியது தான். அதுதான் இப்போ எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது" என்றார்.

பின்னர் எழுந்து அவரருகே போய், "என்னை உன் சம்பந்தியாக ஏற்றுக்கொள்வாயா சுப்றா?" எனக் கைகளை நீட்டினார். திகைத்து எழுந்த சுப்றா செய்வதறியாது தன்னை மறந்து அவர்கைகளைப் பற்றி, "ஆமாம் பீட்டர். நீங்கள்தான் என் சம்பந்தி. ரேச்சல்தான் என் வீட்டு முதல் மருமகள்" என உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கூறினார். பீட்டருக்கு அளவற்ற ஆனந்தம். அது அவர் முகத்தில் அப்படியே பிரதிபலித்தது.

"நான் பயந்து கொண்டிருந்தேன் சுப்றா. உங்களினத்தவர் இலங்கையிலிருந்து தானே பெண்ணை வரவழைப்பீர்கள். ரேச்சல் சொன்னதும் என் மனத்துள் ஒரு சிறு கலக்கம் ஏற்பட்டது. ஆனால் அவளிடம் எதையும் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. முதலில் உன்னிடம் பேசுவோம் என நினைத்தேன். ரொம்ப ரொம்ப நன்றி சுப்றா. ரேச்சல் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலி" என அவர்கைகளை இறுகப் பற்றிக் குலுக்கினார்.

இப்ப எனக்கு வயித்தைக் கலக்குது. இங்க சாப்பிட்ட இறைச்சி எல்லாம் தண்ணி தண்ணியா வயித்தாலை அடிக்கும் போலக் கிடக்குது. வீட்டில் மனிசி பிள்ளைகள் என்ன சொல்லுமோ. உமக்கு ஒரே பிள்ளை. இத்தோட பிரச்சனை தீர்ந்தது. எனக்கு இன்னும் மூன்று இருக்குதுகள். ஒன்றைப் பார்த்து மற்றதும் போனால் நான் என்ன செய்வனோ? ஊர்ப் பக்கம் போனாலும் எல்லாரும் பார்த்துச் சிரிக்கப் போயினம்' எனத் தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டு வெளியே ஒப்புக்குச் சிரித்தார்.

வீட்டில் போய்ச் சுகந்தனிடம் கேட்டபோது, "வேலை விசயமாக ரேச்சலுடன் பேசிப் பழகி இருக்கிறேனே அல்லாமல் அவளிடம் எனக்குக் காதல் எல்லாம் இல்லை. அவளுக்கு அப்படி ஏதாவது இருக்குமோ தெரியாது" என்றான்.

"அது சரி, அவளை நீ மணந்து கொள்வாயா? உனக்கு ஏதாவது தயக்கமா?" எனக் கேட்டார்.

"அப்படி எல்லாம் இல்லை. நல்ல பிள்ளைதான். கலாச்சார வித்தியாசம்தான். அதைப் பழகினால் போச்சு. இது ஒரு பரிவர்த்தனையாகவும் இருக்கலாம்" என்றான்.

இடையில் வந்த கல்பனா, "என்னங்க இது வெள்ளைக் காரப் பிள்ளை மருமகனோ. எனக்கு அவையின்றை சாப்பாடுகள் சமைக்கவும் தெரியாது. இப்பிடிச் செய்திட்டியளே" என அங்கலாய்த்தான்.

"அதெல்லாம் பழகலாம் கல்பனா. மருமகனிட்டையே கேட்டுப்

பழகு. அவளுக்கும் எங்களின் கறி குழம்பு வைக்கும் முறைகளைச் சொல்லிக் குடு" எனச் சொல்ல எல்லோரும் சிரித்தனர்.

"என் கஷ்டம் உங்களுக்கு வேடிக்கையா இருக்கு" என்று கல்பனா குறைபட்டுக் கொண்டாள்.

அவளருகே போயிருந்த கப்றா, "இதோ பார் கல்பனா, அவர் இல்லாட்டி உங்களுக்கெல்லாம் என்ன ஆகியிருக்குமோ. அவ்வளவு பெரிய உதவி செய்த மனிசன் கெஞ்சும்போது எப்படி மறுக்கலாம் சொல்லு பார்ப்பம். இது ஒரு நன்றிக் கடன் மாதிரித்தான். சுகந்தன் என்ன சொல்லுவானோ எனப் பயந்தனான். நல்ல காலம் அவன் சம்மதிச்சிட்டான். அவர் ஒரு தங்கமான மனிசன். அவர் மனம் குளிர்ந்து வாழ்த்தினாலே பிள்ளைகள் நன்றாக இருக்கும்" எனக் கூறி கல்பனாவின் சம்மதத்தை ஒரு மாதிரிப் பெற்றார்.

மறுநாள் தானாகவே பீட்டரைத் தேடிப் போய், "வீட்டில் அனைவருக்கும் சம்மதம். கல்யாணத்தை எப்ப வைக்கலாம்?" எனக் கேட்டார்.

"அதுபற்றி ரேச்சல் ஒன்றும் சொல்லவில்லை கப்றா. சக்கி என்ன சொன்னான்?" எனக் கேட்டார்.

'அவனுக்கு இருண்டது விடிஞ்சது எதுவும் தெரியாது. எல்லாம் உன்னை சிங்காரியின் வேலை' என நினைத்தவர், "அவனும் எதுவும் சொல்லவில்லை" என்றார்.

"ஆனால் கப்றா, ரேச்சலுக்கு இந்து முறைப்படிதான் திருமணம்

நடக்க வேணுமாம். அவள் தன் சினேகிதியின் திருமணத்திற்குப் போய்ப் பார்த்து உங்களின் திருமண முறை அவளுக்கு நன்கு பிடித்துக் கொண்டதாம்" என்றார்.

'அடக் கடவுளே! அதுக்காகத்தான் என்றை பொடியனைப் புடிச்சியோ ராசாத்தி! என் குழந்தை பாவம் நல்லா வைச்சுக்கடியம்மா!' என நினைத்தவர், வெளியே சிரித்து, "அப்படியா? அதற்கென்ன அப்படியே செய்வோம்" என்றார்.

"இனி அவர்கள் சொல்லும் வரை நாங்கள் காத்திருக்க வேண்டியதுதான் கப்றா" என பீட்டர் சொன்னார்.

'எல்லாம் பொடியனின் காதைக் கடித்தால் சரிவரும்' என நினைத்தவர் "நான் சுக்கியிடம் பேசிப் பார்க்கிறேன்" எனச் சொல்லிப் போனார்.

அதேபோல சுகந்தன் — ரேச்சல் திருமணம் இந்து முறைப்படி மிகவும் விமர்சையாக நடைபெற்றது. அப்பொழுது பீட்டர் தனது மகளின் திருமணப் பரிசாகத் தன்னுடன் நீண்ட நாள் இருந்த தொழிலாளர்களைத் தன் நிறுவனத்தில் பங்குதாரராக்கி அவர்களுக்கு இலவசமாகப் பங்குகளைக் கொடுத்தார். குமரேசனும் இருந்திருக்கலாம். அவன் மாறிப் போய்விட்டான் பாவம் எனச் சுப்றா அங்கலாய்த்தார்.

"அதற்குப் பிறகு முருந்தன் தன்னுடன் வேலை செய்த பிலோமினாவைக் காதலித்தான். மறுக்கமுடியுமா. எதுவுமே சொல்லவில்லை. சம்மதிச்சோம். ரேச்சலாலை எங்களுக்கு ஒரு பிரச்

சனையும் வராததும், ரேச்சல் இருந்த துணிவும்தான் முக்கிய காரணம். இரண்டாவதுக்குச் செய்து போட்டு மற்றதை விடலாமோ? அவன் கடைக்குட்டி எல்லாருக்கும் செல்லம். ஜமாய்டா மகனே என்று சொல்லிவிட்டன். அவன் அண்ணன்மார் போன பக்கமில்லாமல் இத்தாலிப் பக்கமாய்ப் பார்த்துப் பிடித்தான்."

"ஆனால் கதர்னா இத்தாலி என்றாலும் அவர்கள் குடும்பத்தினர் பகவான் சத்தியசாயி பாபாவின் நீண்டநாள் பக்தர்களாம். அதனால் சமயப் பிரச்சனைக் கிடமில்லை. பகவான் எம்மதமும் சம்மதம் எனச் சொன்னாலும் அவர் போதனைகள் எல்லாம் எங்களின் வேதம், ஆகமம், உபநிஷதங்களிலிருந்துதானே. சம்மா சொல்லக் கூடாது, பிள்ளைக்கு நிறைய இந்து மத அறிவு இருக்குது. ஒரு நாள் என்னிடம் என்னவோ பூர்ண பூர்ண பூர்ண என்று சொல்லி அங்கிள் இதன் அர்த்தம் தெரியுமோ எனக் கேட்டுது. நான் திருதிருவென ஒரு முழி முழிச்சன். அது பிறகு தானாவே

"ஓம் பூர்ணமத பூர்ணமீதம் பூர்ணாத் பூர்ண முதச்சயதே பூர்ணஸ்ய பூர்ண மாதாய பூர்ண மேவாய சிஷ்யதே"

என்று சொல்லி இது ஈஸாவாஸ்ய உபநிஷதம். அதாவது "இறைவன் முழுமையானவர். இந்த உலகம் முழுமையானது. முழுமையான இறைவனில் இருந்தே முழுமையான உலகம் தோன்றியது. முழுமையிலிருந்து முழுமையே எடுத்த பின்பும் முழுமையான இறைவன் என்றும் முழுமையாகவே இருக்கிறார்"

என்று வடிவா விளக்கமும் சொன்னது. நான் உதெல்லாம் படிக்கேல்லை பிள்ளை. அந்த நாளில் பள்ளிக்கூடத்தில் பஞ்ச புராணம்தான் படித்தோம் என்றேன். அது விடாமல் உங்கள் திருவாசகத்திலும் இருக்கு அங்கிள் என்று ஒரு போடு போட்டுதே பார்க்கலாம்.

இப்ப எங்கடை வீடு ஒரு சர்வதேசப் பூங்கா. ஜேர்மன் பாஷைதான் எல்லோருக்கும் பொது மொழி. மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறோம். என் மருமகர்கள், மாமியார் வைக்கும் மீன் குழம்பையும் இறைச்சிக் கறியையும் உறைக்க உறைக்க மூக்கால் தண்ணி ஒழுக ஒழுகக் கையில் பேப்பர் நாப்கினை வைத்துக் கொண்டு ஒரு பிடி பிடிப்பாளுகள். சிலவேளை மாமியாரை இருத்திப் போட்டுத் தங்கள் சாப்பாடு பாஸ்ரா சான்ட்விச் இறைச்சி ரோஸ்த் என்று செய்து அசத்துவார்கள். இதுவரை எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. இனியும் அப்படியே இருந்திடவேணும்.

பீட்டரும் போன வருஷம் காண்சர் வந்து போய்ச் சேர்ந்திட்டார். சாகும்போது "எனக்கு ஒரு கவலையும் இல்லை சுப்றா, ரேச் சலைச் சக்கி நல்லாய்ப் பார்த்துக் கொள்வான் என்ற நம்பிக்கை இருக்கு" என்று சொன்னார்.

"எல்லாக் கடமையும் முடிந்து விட்டது. ஆனால் இப்பவும் நினைத்துப் பார்த்தால் ஆர்மிக் குப் பயந்து ஓடினதும், அகதியா இராமேஸ்வரம் முகாமில் இருந்ததும், அந்த மரண பயமும், பிள்ளைகள் சாப்பாடில்லாமல் அழுததும் இன்னும் அப்படியே கண் முன்னால் தெரியுது. கடவுள்

எங்களை இவ்வளவுக்கு விட்டது பெரிய விஷயம். அதுதான் ஒருக் கால் கல்பனாவையும் கூட்டிக் கொண்டு இந்தியாவுக்குத் தீர்த்த யாத்திரை போய்க் கல்பனாவுக்குக் கோவில்களைக் காட்டி அனுப்பிப் போட்டு. முடிந்தால் கைலாச யாத்திரைக் குழுவில் சேர்ந்து போய் அந்த வெள்ளிப் பனி மலையைத் தரிசிக்க வேணும். சின்ன மருமகள் கதர்னா புட்ட பர்த்திக்குப் போய் பகவான் பாபாவையும் தரிசிக்கச் சொன்னாள். எல்லாம் அந்தக் கடவுள் வழிவிடவேணும்.

நான் சொல்ல முதலே ட்ரவல் ஏஜென்சியில் வேலை செய்யும் பிலோமினா ரிக்கற் எல்லாம் பார்த்து ஒழுங்கு செய்திட்டுது. கைலாச யாத்திரைக் குழு பற்றியும் விசாரித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னாள். இப்ப என்னண்டால் கல்பனா தானும் கைலாச தர்சனம் பண்ண வேணுமெண்டு சொல்லிக் கொண்டிருக்குது. மருமகர்களை வளைச்சுப் போட்டு என்னட்டைச் சிபார்சுக்கு அனுப்பி அவர்கள் அதொண்டும் பயமில்லை அங்கிள், ஆன்ட்டியும் வரலாம் என்று சொல்லினம். இழுத்துக்கொண்டு தான் போகவேணும் போல் தெரியுது" எனச் சுப்றா கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி பொங்கக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

இப்படி வேற்று இன மருமகர்கள் வந்தது பற்றி உங்களுக்கு ஏதாவது மனவருத்தமா எனச் சுப்றாவிடம் யாராவது கேட்டால், "நிச்சயமாக எனக்கு எந்த வருத்தமும் இல்லை. இதெல்லாம் எங்கள் விதிப் பலன் இல்லையே. இறைவன் போட்ட முடிச்சென்றும் சொல்லலாம்.

இல்லாவிட்டால் நாங்கள் ஏன் கடல் கடந்து இந்தச் சுவில் நாட்டுக்கு வந்தம். இந்தக் குளிருக்குள்ள வந்து அவதிப்படுவோம் என்று எப்பவாவது கனவிலையாவது நினைத்தோமா? இங்க வந்ததால்தானே என்பையன்கள் ரேச்சலையும் பிலோமினாவையும் கதர்னாவையும் சந்தித்தார்கள். இது எதுவோ முன்னென்ம பந்தமாகத்தான் இருக்கவேணும். அதனால் நான் ஒருநாளும் நடந்ததை நினைத்துக் கவலைப்படுவதில்லை. அவர்களை அரவணைச்சுப் போகவேணும். இவளில்லாமல் ஒரு எங்கடை இனப்பிள்ளையைச் செய்தால் என்ற எண்ணம் ஒரு சிறிதும் மனதில் தோன்றக் கூடாது என்று பையன்களிடம் சொல்லி இருக்கிறேன். எப்பவும் அவர்களை வேறுபடுத்தக்கூடாது. நம் மகள் அஜந்தா மாதிரி அவர்களிடமும் அன்பாயும் அனுசரணையாகவும் இருக்கவேணும் என்று கல்பனாவுக்கும் சொல்லி இருக்கிறேன்.

எங்கடை ஆட்கள் சில பேர் இப்படித்தான் குடும்பத்துக்குள்ள ஒரு சின்னப் பிரச்சனை, கஷ்டம் ஏதாவது வந்திட்டால், அப்ப பேசின அந்தப் பெண்ணைச் செய்திருந்தால் நல்லா இருந்திருப்பன், நல்ல சீதனம் கிடைச்சிருக்கும் என்று இருபது வருஷம் வாழ்ந்து ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகளும் பிறந்தாப் பிறகு சொல்வார்கள். அதைக் கேட்கும் பெண்ணின் மனது என்ன பாடுபடும்? இத்தனை காலம் வேண்டாப் பெண்டாட்டியாகத்தானே இருந்தன் என நினைத்து வேதனைப்படுமென்று நினைக்க மாட்டார்கள். அப்படியான கண

வன்மார் அமைந்த பெண்களை நினைத்து நான் மிகவும் வேதனைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கும் அந்த நாளில் நிறையச் சம்பந்தங்கள் வந்தன. கடைசில என்றை அப்பா கல்பனாவைத்தான் தெரிவு செய்தார். அதுதான் சாதகப் பொருத்தம். நீ நல்லா இருப்பாய் என்று சொன்னார். அதுபோல கல்பனா இதுவரை என்றை கஷ்டத்திலும் நஷ்டத்திலும் கை கொடுத்துக் கொண்டு வருகுது. இனிப் போய் அப்ப பேசின அந்த அவளைச் செய்திருந்தால் நல்லா இருந்திருக்குமென்று சொல்லலாமோ? அப்படி நினைப்பதே பெரிய பாவம். ஆனால் எங்கடை பண்பாட்டைச் சரியாத் தெரியாதவைகள் பெண்களின் மனதைப் பற்றி யோசியாமல் குடும்பத்தில் சின்ன ஒரு பிரச்சனை வந்ததும் வெடுக்கென்று 'உன்னைச் செய்த நேரம் அவளைச் செய்திருக்கலாம்' என்று சொல்லுவினம். அந்தப் பெண் முகம் அப்படியே வாடிப்போகும். இதுதான் இறைவன் போட்ட முடிச்சு. அதையாராலும் மாற்ற முடியாது என்ற வெள்ளிடை மலையான உண்மை சிலருக்குப் புரிவதே இல்லை. ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் சில சமயங்களில் தத்துப் பித்தென்று உளறுவார்கள். இதை நான் பல இடத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். சிலரைப் பிறகு தனியக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் இனி இப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்" என்பார். அப்படியெல்லாம் பார்க்கும்போது மற்றவர் பார்வையில் சுப்றா ஓர் உயர்ந்த ஆத்மாவாகத் தெரிவார்.

யாத்திரைகளிலேயே கடினமானது கைலாச யாத்திரை என்பதைச் சுப்றா புரிந்துகொள்ளவில்லை. மருமகன்கள் ஆண்டிபும் வரலாம் என்று சொல்லக் கல்பனாவும் வளர்த்த நாய் முகத்தைப் பார்ப்பது போல எப்போதும் அவரைப் பார்த்து "நானும் வரவா! நானும் வரவா!" என்று கேட்க இரக்கப்பட்டு முடிவில் ஒரு மாதிரிச் சம்மதித்தார்.

பிலோமினா சென்னையில் உள்ள ட்ரவல் ஏஜன்டுடன் தொடர்பு கொண்டு பத்துப் பேர் கொண்ட ஒரு கைலாச யாத்திரைக் குழுவினருடன் அவர்களையும் சேர்த்து விட்டாள். அதற்கு முதல் சிதம்பரம், மதுரை, இராமேஸ்வரம், ஆறுபடை வீடு எல்லாம் தரிசித்துக்கொண்டு குருவாயூர் அப்பலின் அருளையும் வேண்டிக்கொண்டு புட்டபர்த்தியில் பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபாவின் பாத தூவிகளை வணங்கி அவர் கடைக்கண் கருணையையும் பெற்றுப் பின் பெங்களுரிலிருந்து சுற்றுலாக் குழுவினருடன் சேர்வது என்பது அவர்கள் திட்டமாக இருந்தது.

கைலாச யாத்திரைக்குத் தேவை யான பூர்வாங்க ஆயத்தங்களான மருத்துவப் பரிசோதனை போன்றவற்றைச் கவியிலேயே செய்து டாக்டரின் சான்றிதழ்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். வீட்டில் இருந்தவையை விடப் பிள்ளைகளும் மருமக்களுமாகக் கம்பளி உடுப்புக்கள், கையுறைகள், காலுறைகள் என வாங்கி மூட்டை கட்டினர். அதைப் பார்த்த சுப்றா "இது பத்துப் பேருக்குமே காணும் போலத் தெரிகிறது. அவர்களை ஒன்றும் வாங்க வேண்டாமென்று சொல்லு பிலோமினா.

அவர்களுக்கும் நாங்களே கொண்டு போய்க் குடுப்பம். கைலாசம் போகும்போது புண்ணியமாய்ப் போகட்டும்" என்றார்.

அவர்கள் வழக்கமாக எடுக்கும் இரத்த அழுத்த, சர்க்கரை வியாதி மாத்திரைகளுடன் தலைவலி, காய்ச்சல், வயிற்றுப் போக்கு போன்ற மாத்திரைகளையும் வாங்கிக் கொடுத்தவர்கள் சில கலப உணவுப் பொருட்களையும் சேகரித்துக் கொடுத்தனர்.

அதையெல்லாம் பார்த்த கல்பனா, "இதெல்லாத்தையும் தூக்கிக்கொண்டு எப்படி மலையிலை ஏறப்போறம்" என வெகுளித் தனமாகக் கேட்க அனைவரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தனர். "ஏன் சிரிக்கிறியள். எங்கடை தாத்தா அந்த நாளில் கால்நடையாகக் கைலாசம் போனவர் திரும்பி வரேல்லை என்று ஆச்சி அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்" எனக் கல்பனா கூறினாள்.

"அப்ப" சரி, எங்களுக்குக் கைலாசத்திலை நெருங்கிய உறவொன்றிருக்குது. தாத்தா பேத்தியின் வரலை ஆவலுடன் எதிர் பார்த்திருப்பார்" எனச் சுப்றா கேலி செய்யக் கல்பனா "என்னவோ சொல்லுங்கோ. நான் உள்ளதைத்தான் சொன்னன்" எனக் கூறிக்கொண்டு எழுந்து போனாள். "பாவம் கல்பனா. வஞ்சனை இல்லாதது. இப்ப மானஸரோவர் வரையுமே வாகனத்தில் போகலாமென்றது தெரியாமல் மலை ஏறவேணுமென்று நினைத்துக்கொண்டு அப்பவும் கைலாச தரிசனம் கட்டாயம் வேணுமென்று அடம்பிடிக்குது. அது எப்பவும் ஒரு

குழந்தை மாதிரி" எனச் சுப்றா மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி இரக்க கப்பட்டார்.

எல்லோரும் கூட்டமாக விமான நிலையத்திற்கு வழியனுப்ப வந்தபோது உணர்ச்சி மேலீட்டால் கல்பனாவுக்குக் கண்கள் நிறைந்து வழிந்தன. அனைவரும் கட்டி அணைத்து முத்தமிட்டு வழி அனுப்பினர். பிலோமினா சென்னையில் தனது கிளை அலுவலக நண்பரின் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் எல்லாம் கொடுத்து, எதுவானாலும் அவரைத் தொடர்பு கொள்ளவும் எனத் தைரியம் கூறி அனுப்பினாள்.

விமானத்துக்குள் இருந்து கல்பனா, "எங்கள் மருமகப் பிள்ளைகள் எல்லாம் தங்கங்கள். அது களுக்கு எங்களிடம் என்ன அன்பு" என்று கணவரிடம் நெகிழ்ச்சியுடன் சொன்னாள்.

"நீ சொல்லிறது சரிதான் கல்பனா. மூன்றும் வேற வேற இனமெண்டாலும் தங்களுக்குள்ளை என்ன ஒற்றுமை, அன்பு. சொந்தச் சகோதரங்களே தோத்துப் போகங்கள். ஏன், எங்கடை மருமகன் நிருத்தனும் நல்ல பிள்ளைதான். பீட்டர் இப்ப இருந்தால் ரேச்சலுக்கு இரண்டு தங்கச்சிகள் என்று சந்தோஷப்பட்டிருப்பார்" என்றார்.

"அவர் நல்ல மனிசன். அது தான் நேரத்தோட போய்ச் சேர்ந்திட்டார்" என்ற கல்பனா, "ஏங்க, நாங்கள் இராமேஸ்வரம் போறம் தானே?" எனக் கேட்டாள். "ஆமாம், திடீரென என்ன அந்த எண்ணம்?" எனக் கேட்டார். "அங்கை அந்தப் பால்கார லட்சுமிக்கு என்னண்டாலும் செய்ய

வேணும். எத்தனை நாள் சும்மா பால் தந்திருப்பாள்" எனப் பழைய சோக நினைவுகளில் மூழ்கினாள். அவள் அங்கே இருக்க வேணுமே எனச் சுப்றா தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டார்.

மே மாத இறுதியில் குழுவினர் பெங்களூரிலிருந்து விமானம் ஏறினர். இரண்டு மணி நேரத்தில் காட்மண்டு நகரம் தெரிந்தது. அங்கேயே குளிர் எனப் பலர் சைகளை மார்பின் குறுக்கே கட்டிக்கொண்டு இருந்தனர். சாப்பாடு ஆயத்தம் என்றதும் அவசரமாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு அறைகளில் போய் முடங்கிக் கொண்டனர். இதெல்லாம் எங்களுக்குப் பழக்கம் எனச் சொல்லிக்கொண்டு சுப்றா அங்குள்ளவர்களுடன் இனி எப்படிப் போவது, எங்கு தங்குவது, சாப்பாடெல்லாம் என்ன மாதிரி என விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"இங்கிருந்து மலைப் பாதை ஜீப்பில் போக வேணும். நான்கு பேர் ஒரு ஜீப்பில் போகலாம். தகுந்த பாதுகாப்புண்டு. உதவிக்கு மலைவாசிகள் வருவார்கள். ஆங்காங்கே மலைப் பிரதேசங்களில் நிறுத்தி உணவும் மற்றத் தேவைகளும் கவனிக்கப்படு"மென அந்த ட்ரவல் ஏஜன்ட் கூறினார்.

போகும்போது அவர்கள் பாலத்தின் கீழே பேரிரைச்சலுடன் விழுந்தோடிய நதியையும் நேபாளத்தின் இயற்கை அழகையும் பார்த்து ரசித்தபடி சென்றனர். வழிகளில் மலைவாசி மக்களிடம் பழங்கள், உணவுப் பொருட்கள் போன்றவற்றை வாங்கினர். அவர்கள் மிகவும்

கறுசுறுப்பானவர்களாயும் உதவி செய்பவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

அக்குழுவில் இன்னும் இரண்டு தம்பதிகளும் மூன்று ஆண்களும் ஒரு பெண்ணும் இருந்தனர். அந்தப் பெண் கல்பனாவுடன் அவர்கள் ஜீப்பில் ஏறினார். அவரும் இலங்கையர் என்றதால் கல்பனாவுக்குப் பேச்சுத் துணையாக இருந்தது. அவரது இரண்டு பையன்களும் அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயப் பெண்களை மணந்திருக்கிறார்கள். "எனக்கு அவர்களுடன் சரி வராது. அதனால் நான் சொந்த ஊரிலேயே இருக்கிறேன்" என்றார். "என் மரும்களும் மேலை நாட்டவர்தான். ஆனால் மிகவும் நல்ல மாதிரி" எனக் கல்பனா பெருமையுடன் கூறிக்கொண்டாள்.

வழியெங்கும் அனைவரும் பக்திப் பாடல்கள், சிவபுராணம், பஞ்சபுராணம் என்பனவற்றைப் பக்தியுடன் பாடிக்கொண்டு சென்றனர். இரண்டாம் நாள் ஒரு பாடையின் திருப்பத்தில் அவர்கள் கயிலை மலையைத் தரிசித்தார்கள். தூரத்தில் தெரிந்த அந்த வெண்பனிலிங்க வடிவைப் பார்த்துப் பரவசமுற்று அனைவர் கண்களும் ஆனந்த புஷ்பங்களை வர்ஷித்தன. "கைலாசமென்பது தூய்மையான, சுத்தமான, குறைகள் ஏதுமற்ற படிசுத்தைக் குறிக்கின்றது. களங்கமற்ற இதயத்தையும் அது குறிக்கும்" என அங்கிருந்த வயதான பெரியவர் கூறினார். அதன்பின் அனைவரும் பக்திப் பரவசமுற்று 'அரஹர மஹாதேவா, சிவசிவா, சிவாய நம, நமசிவாய' எனத் தொடர்ந்து ஜபித்துக் கொண்டிருந்தனர். "இவ்வளவுமே எனக்குக் காணும்

இறைவா. இன்று நான் பிறந்த பயனை அடைந்துவிட்டேன்" எனச் சுப்ரா கூறினார்.

அன்று மாலை அவர்கள் மாணஸரோவர் வாவியை அடைந்தனர். மாணஸரோவர், கயிலையின் தென்புறத்தில் - சுமார் முப்பத்திரண்டு கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இருக்கிறது. அங்கே பச்சை நிறத்தில் வர்ணங்களை வாரியிறைத்த மாணஸரோவாரின் தெளிந்த நீரில் கயிலையின் பிம்பம் அற்புதமாகத் தெரிய, அவர்களுக்குத் தாங்கள் இருப்பது பூமியிலா அல்லது இறைமையின் மடியிலா என்று ஒரு சந்தேகம் தோன்றியது. அங்குள்ள அனைவருக்கும் இதுவரை குளிர், மலை ஏற்றம் போன்ற அசௌகர்யங்களால் அனுபவித்த தலைச்சுற்றல், வாந்தி போன்ற கஷ்டங்கள் எல்லாம் அந்த நொடியில் பனி போல் விலகின. இந்த அற்புத தரிசனத்துடன் ஒப்பிடும் போது அவையெல்லாம் வெறும் அற்புத துன்பங்கள்தாம் என நினைத்து, மெய்சிலிர்த்தனர்.

"ஐந்து - பத்துப் பேர் மட்டுமே வந்து பார்க்கிற இந்த அதிசயத்தைப் பார்க்கும் பாக்கியம் வாழ்க்கையில் எனக்கும் கிடைத்ததே" எனக் கல்பனா பரவசத்துடன் கூறினார். தெளிந்த நீரில்தான் பிம்பம் தெரியும். தெளிந்த மனதில்தான் இறைவனும் உறைவான். ஆகத் தெளிவது மிக அவசியம் என்பதை மாணஸரோவர் தடாகம் கைலை மலையைத் தன்னுள்ளே பிரதிபலித்துக்கொண்டு மௌனமாக உணர்த்தியது.

அங்கிருந்த ஒரு பெரியவர் "வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய்

போற்றி" எனத் தொடங்கும் அப் பரடிகளின் போற்றித் திருத்தாண்டகப் பதிகங்களைப் பாட அனைவரும் அவருடன் சேர்ந்து பாடிப் பரவசமுற்றனர்.

அப்பர் சுவாமிகள் கால் நடையாகக் கயிலை மலையை அடைய முடியாமல் கஷ்டப்பட, இறைவன் 'திருவையாற்றுக்குப் போ. அங்கு கயிலையில் நாம் இருக்கும் காட்சியை உனக்குக் காட்டுகிறேன்' என அசரீரியாகக் கூறினார். அப்பர் சுவாமிகள் திருவையாற்றில் ஞானக்கண்ணால் கண்ட காட்சிகளைப் போற்றித் திருத்தாண்டகப் பதிகங்களாகப் பாடினார் என்று அவரே விளக்கினார்.

மலைகளுக்கெல்லாம் மலையாக விஸ்வலிங்கமாய்க் கயிலை மலை வானத்தை உரசிக் கொண்டு கனகக் குன்றாகக் கதிரவன் ஒளியில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. தன் கதிர்களால் அந்தக் கைலாசபதிக்கு ஆதவனும் கனகாபிஷேகம் செய்து அவனை வணங்கித் துதிப்பதைப் பார்த்து அனைவரும் தம்மை மறந்து, தான் என்ற எண்ணம் அழிந்து இதயமெங்கும் இறைமை வியாபித்திருக்கச் சிரமேல் கரம் குவித்துச் சிவசிவா எனத் தன்னிச்சையாகப் பிதற்றினர்.

கல்பனா தனிய ஓரிடத்தில் நின்று கயிலை மலையையும் மாணஸரோவாரில் தெரியும் அதன் பிம்பத்தையும் பார்த்துப் பரவச மடைந்திருந்தான். அவள் குளிரி லிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாக்க வில்லை. அதைக் கவனித்த சுப்ரா, என்னதான் பழக்கம் என்றாலும் இந்தக் குளிரும் காற்றும் உடலுக்கு நல்லதல்ல என நினைத்து

ஒரு கம்பளியை எடுத்துக்கொண்டு போய் அவளைப் போர்த்தினார். ஆனால் கல்பனா தன் நினைவின்றித் துவண்டு அவரில் சாய்ந்தாள்.

சுப்ரா பயந்துபோய் அவளைத் தாங்கிக்கொண்டு அங்கிருந்தவர்களை உதவிக்கு அழைத்தார். அவள் உடல் அந்தக் குளிரிலும் அனலாகக் கொதித்தது. ஆனால் உணர்வு பெற்ற கல்பனா அவரைப் பார்த்துப் புன்னகைத்து, "எனக்கொண்டும் குளிரேல்லை. இதேன் போர்வை" என எடுத்து விட்டாள். "உன் உடம்பு கொதிக்குது கல்பனா. உனக்குக் காச்சல். இந்த மருந்தைக் குடி" எனக் கொடுத்தார்.

"எனக்கொண்டுமில்லை" எனச் சொன்னவன் பிறகு "சரி தாங்கோ குடிக்கிறேன்" என மாத்திரையைப் போட்டுத் தண்ணீரைக் குடித்தவன் "இப்படியே இருந்தால் எப்படி? குளிக்க வேண்டாமோ? தடாகத்தைச் சுத்த வேணுமில்லையா?" எனக் கேட்டான்.

"உனக்குக் காச்சல் கல்பனா. அதெல்லாம் வேண்டாம். மலையைச் சுற்றி வர மூன்று நாள் செல்லுமாம். நாங்கள் போய்க் கூடாரத்தில் இருப்போம். மற்றவர்கள் சுற்றி வரட்டும்" என்றார்.

"நல்லாய் இருக்குது நீங்கள் பேசுறது. இவ்வளவு தூரம் வந்திட்டு மாணஸரோவாரில் நீராடாமல் கைலைமலையாளை வலம் வராமல் போகலாமோ? உங்களுக்கு வேட்டி எடுத்து வைக்கிறன் வாங்கோ" என எழுந்து கூடாரத்துக்குள் போனார்.

"கல்பனா என்னவோ வில்லங்கத்தைத் தேடப் போகுது.

நேற்றுவரை நல்லாய் இருந்தது. திடீரென என்ன காய்ச்சல்? நெருப்பாய் எரிக்குது" என முணு முணுத்துக்கொண்டு சுப்றா அவள் பின்னால் போனார்.

பல வண்ணங்களில் மூர்த்தங்கள் கொட்டியிறைந்து கிடந்த மானஸரோவர் தடாகத்தில் கால் வைத்தபோது தேகம் சிலிர்த்தது. இதயம் பேரின்பத்தில் தினைத்தது. பூவுலகில், ஏன் — மூவுலகினும் மிகப் புனிதமான அந்தத் தடாகத்தின் சில்லிட்ட நீர் மேனியில் பட்டு அனைவரையும் ஆனந்தப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தியது. மஹாசக்தியைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு சுப்றா மூன்று முறை முங்கி எழுந்தார். உடல், மனம் எல்லாம் பரிசுத்தமாகி, எண்ணங்களடங்கிய நிலையில் மனம் சூன்யமாக நின்றுது. அதற்குள் பல வண்ணங்களில் கொட்டியிறைத்திருந்த மூர்த்தங்களைக் கைநிறையச் சேகரித்துக் கொண்டார். கரையில் வந்து பார்த்தால் கல்பனா அவரிலும் அதிகமாக மூர்த்தங்களை வைத்திருந்தாள். "இதெல்லாம் செமை பாரம் கல்பனா, பிளேனில் விடமாட்டான்" என்றார். "அதற்கென்ன, எல்லாததையும் விட்டுட்டு இதை மட்டும் கொண்டு போய் எல்லோருக்கும் கொடுப்போம். இது தான் சுவீஸ்லை கிடைக்காது" என்றாள். அந்த அப்பாவித்தனமான முகத்தைப் பார்த்துப் பரிதாபப்பட்டவர் சரி என்று அனைத்தையும் வாங்கிப் பத்திரப்படுத்தினார்.

எல்லோரும் நீராடி முடிந்ததும் லாண்ட்கூசர் வண்டிகளில் மானஸரோவரைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தனர். கயிலைமலையின் அடிவாரம் நெருங்கியது.

அந்த வெள்ளிப் பனிமலையை உற்று நோக்கும்போது பரம சிவனின் முகமும், அவரைப் பார்த்தவாறு பக்கத்தில் அன்னை பார்வதியின் அழகு வதனமும் கரும் சித்திரமாய்த் தெரிய அனைவரும் விழிவிரியப் பார்த்தனர். அந்த அதிசயத்தில் அந்தக் குளிரில் விழிகளை எடுக்க முடியாமல் அப்படியே உறைந்து நின்றனர். இந்தக் காட்சி திருக்கோயிலில் அருள் பாலிக்கும் சிவ பெருமானை நினைவூட்டுவது போல உள்ளங்கவர் காட்சியாக இருந்தது.

அக்குழுவிலிருந்த வயதான ஒருவர், "தெய்வமே! நீ இங்கே இந்தப் பூவுலகில்தான் காலம் காலமாக இருந்து அருள்புரி கின்றாயா? நான் பிறந்த பயனை இன்று அடைந்தேன்" என விழிநீர் சொரிய இரு கரம் கூப்பித் தொழுதார். அது மட்டுமா! கயிலை மலையைச் சுற்றியுள்ள மலைகளை உற்றுப்பார்க்கும்போது அவற்றில் வெவ்வேறு தெய்வ வடிவங்கள் தெரியக் கண்டு அனைவர் விழிகளும் ஆனந்த அருவிகளாயின. அங்குள்ள சிலர் இதோ விநாயகர், அதோ முருகன், சிதம்பர நடராஜர் எனக் காட்டி நெகிழ்ந்து நின்றனர்.

அவர்கள் தகுந்த வழிகாட்டியின் துணையுடன் டார்ச்சேன் என்ற இடத்திலிருந்து கயிலை மலையை வலம் வர ஆரம்பித்தனர். கயிலை மலையை வலம் வருதலைத் திபெத்தியர்கள் பரிக்கிரமா எனக் கூறுவார்கள். டார்ச்சேன் என்பது தர்ஷன் என்ற பதத்திலிருந்து மருவியது என அந்த வழிகாட்டி கூறினார். நடக்க இயலாதவர்கள் குதிரைகள் அல்லது எருதுகளின்

முதுகில் ஏறி வலம் வந்தனர். ஓரிடத்தில் அந்த வழிகாட்டி "இதுதான் தேவர்களின் பள்ளத் தாக்கு. அதோ அந்தச் சிறிய கோபுரம்தான் யமத்துவாரா. அதனுள் நுழைந்து வாருங்கள், யம பயம் நீங்கிப் புதுப்பிறவி எடுத்த மாதிரி உணர்வீர்கள்" எனக் கூறினார். அங்கிருந்து பார்க்கக் கயிலை மலையான் அற்புதமாகக் காட்சி அளித்தான். அந்த இடத்தில் சிலர் உடைகளைக் கழற்றிவிட்டு வேறு மாற்றுவார்கள்; சிலர் முடியின் சிறு பகுதியை இறக்கிவிடுவார்கள்.

இரண்டாம் நாள் கௌரி குண்டத்துப் பச்சை நிற நீரை மலைமேலிருந்து தரிசித்தனர். இங்கே அன்னை பார்வதி குளித்ததாக ஓர் ஐதீகம். கயிலையின் வடக்கு முக தரிசனம் கண்டு பக்திப் பரவசமாயினர். சூரியோதயத்தில் கயிலை மலை தங்கமாய் ஜொலித்தது. நெருப்புப் பழம் போல் செம்பஞ்சுக் குழம்பாக ஜொலித்த மலையைப் பார்த்த கல்பனா "என்ன ஓளி, என்ன அற்புதம்!" என வியந்து நின்றாள்.

என்னதான் மலையும் பனியும் இருந்தாலும் இப்படியான அற்புத அழகை நாங்கள் சுவீஸ்ல காணேல்லை" எனக் கல்பனா அங்கிருந்தவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். அதற்கு அங்கிருந்த ஒருவர் "இது தெய்வீகம் அல்லவா! அது வெறும் இயற்கை தானே! இறைமையுடன் இயற்கையை ஒப்பிடலாமா?" எனக் கேட்டார்.

மலை வலம் வரும்போது பலருக்குத் தலைவலியும் கால் வலியும் அதிகரித்தது. "இனி ஒரு அடியும் எடுத்து வைக்கமுடியாது போல்

இருக்குது. ஆனால் இவ்வளவும் இந்த ஜென்மத்திற்குப் போதும். இனி எதுவுமே வேண்டாம்" என அவர்கள் தமக்குள் பேசிக் கொண்டனர்.

டோல்மா லா பாஸ் என்ற மிக உயர்ந்த பகுதியைக் கடந்து விட்டால் நமது சரீரம் தேவ சரீரம் ஆகிவிடும் என அந்த வழிகாட்டி சொன்னார். "டோல்மா லா பாஸ்" என்றால் 'கடத்தல்'; பிறவிக் கடலைக் கடத்தல் என விளக்கினார். அவர் சொன்னதை ஊர்ஜிதம் செய்வது போல அந்த இடத்தைக் கடந்தபோது அனைத்துத் துன்பங்களும் பறந்து காற்றில் மிதப்பது போல் இருந்தது. எதுவோ விவரிக்க முடியாத ஓர் ஆனந்தம் உடலையும் உள்ளத்தையும் ஆட்கொண்டது. கல்பனா தன்னை மறந்து, "சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால் அவனருளாலே அவன் தாழ்வணங்கி" எனக் கூறிக் குளிந்து அந்த இடத்தைத் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றினாள்.

கயிலாயத்தைத் தொடவோ அதன் அருகில் செல்லவோ யாருக்கும் அனுமதி இல்லை. கயிலாயம் என்பது ஒரு பனி மலையாகும். அதிலிருந்து பனி எப்போ

தும் சரிந்து வழிந்துகொண்டே இருக்கும் காட்சி பார்ப்பதற்கு அதி அற்புதமாகத் தெய்வீகமாக இருக்கும். அந்தப் பனி நீர்தான் மான ஸரோவர் வாவிதாக உருவானது என்பது நம்பிக்கை.

மூன்றாம் நாள் மலை வலம் முடிந்து, ஆரம்பித்த இடமான டார்ச்சேனை அடைந்தனர்.

பூணைகளும் யாகங்களும் நடத்திவிட்டுக் கயிலை மலையை விட்டுக் கிளம்பியபோது தாயைப் பிரியும் சேய் போல அனைவர் விழிக் குளங்களிலிருந்தும் நீர் விழுந்து மானஸரோவர் வாவி நீருடன் சங்கமித்தது. அந்த வெண் பனிச் சிகரம் அவர்கள் கண்களிலிருந்து சிறிது சிறிதாக மறைந்த போது அனைவர் இதயங்களை யும் ஓர் ஏக்கம் கவ்விக் கொண்டது. "அதனால்தான் முற்காலத்தில் இங்கு வருபவர்கள் இந்தப் போர்ப்பத்தை நுகர்ந்துகொண்டு இங்கேயே இருந்தார்கள் போலும். நானும் இங்கேயே இருக்கவா?" எனக் கல்பனா வழமைபோல் வெகுளித்தனமாகக் கேட்டாள். "நல்ல கதைதான். பிள்ளைகள் பார்த்துக் கொண்டிருப்பினம். உன்னை விட்டிட்டு நான் அங்கை போய் என்ன செய்கிறது. பேசாமல் வா கல்பனா" எனச் செல்லமாகக் கடிந்துகொண்டார். அந்த அன்பில் கல்பனா நெகிழ்ந்து நின்றாள்.

பெங்களூர் விமான நிலையத்திலிருந்து வெளியே போகும் போது கல்பனா, "அங்கை கதரின் நிற்குது" என்றாள். பிறகு "எட பிலோமினா" என்றாள். "ஏன், நேச்சல் இல்லையா?" என்றாள். "சும்மா வா. உனக்கு இன்னும் கயிலை மலை மயக்கம் போக

வில்லை" எனச் சுப்றா கேலி செய்தார்.

ஆனால் அவள் சொன்ன மாதிரியே கதரினும் பிலோமினாவும் அவர்கள் அருகே வந்து "நல் வரவாகுசு" என ஜேர்மன் மொழியில் கூறி மலர்க்கொத்துக்களை நீட்ட, சுப்றா திகைத்து நின்றார். "என்ன பிள்ளையள் இங்கை நிற்கிறியள்" எனக் கேட்டார். "இது தான் எங்கள் திட்டம். உங்களை வியப்பில் ஆழ்த்தவேண்டுமென்று தான் முதலே சொல்லாமல்விட்டோம். நேச்சலும் வருவதாகத் தான் இருந்தாள். கடைசி நேரத்தில் முடியவில்லை" என்றனர்.

காரில் போயிருந்த கல்பனாதன் இருபக்கங்களிலிருந்த மருமக்களை நெகிழ்வுடன் இறுக அணைத்து வார்த்தை வராமல் தவித்தாள். பின் அந்த அதிசயத்திலிருந்து மீள முதல் "உங்கள் அன்பு என்னை எங்கேயோ கொண்டு போகுது கண்ணுங்களா" எனக் கூறினாள்.

அனைவருமாக இராமேஸ் வரம் போய்ச் சுப்றா முதலே ஒழுங்கு செய்தபடி சில பசுக்களை வாங்கித் தானம் செய்தனர். அதில் ஒரு பசுவைப் பெற வந்த லட்கமி, "நீ கல்பனா அம்மாதானே. நல்ல இருக்கிறியா கண்ணு" எனக் கேட்டு, "அது தான் பார்க்கத் தெரியுதே. 'கோ' தானம் எல்லாம் செய்கிறாய். இராமநாதசுவாமி என்றைக்கும் உன்னைக் கைவிடமாட்டார்" எனக் கூறி அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டாள். கல்பனாவுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. கல்பனாவின் அந்த மனக்குறையும் தீர்ந்த மகிழ்வில் அனைவரும் சுவீற்சர் லாந்துக்குப் பயணமாயினர்.

சைவ உணவுச் சாத்திசமும்

- மெய்ஞானி

1

உண்ணும் உணவே உங்களை உருவாக்குகிறது. You are what you eat என்பது ஒரு ஆங்கிலப் புது மொழி. இந்த வாக்கியத்தை இன்றைய தொலைக்காட்சியிலும் பிற ஊடகங்களிலும் விளம்பரமாக நாம் அடிக்கடி கேட்கவும் முடிகிறது. ஆனால் இதோ எமது ஞானிகள் பலர் என்றோ உணர்ந்த உண்மை.

பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அத்தனை நிறங்களுக்கும் அடிப்படையானவை மூன்றே நிறங்கள்தான். அந்த மூன்றும் ஒருவகை சிவப்பு (magenta), ஒருவகை நீலம் (Cyan), மஞ்சள் ஆகும். இதேபோல எமது பண்டைய ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள உயிருள்ள, உயிரற்ற அத்தனை பொருட்களுக்கும் உள்ள குணங்களை மூன்றாகப்

பகுக்கலாம் எனக் கண்டார்கள். அம்மூன்று குணங்களும் சாத்விக குணம், ரஜோ குணம், தமோ குணம் என்று அழைக்கப்படும். எந்தப் பொருளிலும் இம்மூன்று குணங்களில் ஒன்றோ கூடவோ இருக்கவே செய்யும். உலகிலே உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான நிறங்கள் எவ்வாறு மேற்கூறிய மூன்று அடிப்படை நிறங்களின் பல்வேறு விகிதக்கலவைகளால் ஏற்படுகின்றனவோ, அவ்வாறே பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பல்வேறு 'பொருட்களின்' பல்வேறு குணங்களும் இந்த மூன்று அடிப்படைக் குணங்களின் பல்வேறு விகிதக் கலப்பினால் ஏற்படுகின்றன. விகித அடிப்படையில் எக்குணம் மேலோங்குகிறதோ அக்குணமே பொதுவாக அப்பொருளின் குணமாகிறது. இப்பொது விகிதக்கு உணவுப் பொருட்களும் உட்படும். இதைப்பற்றி விரிவாகப் பின்பு பார்ப்போம்.

அவர் ஒரு சைவம் அல்லது நான் இன்றைக்கு சைவம் என்று பேசக் வழக்கில் சிலர் கூறுவதை பல தடவைகள் நாம் கேட்டிருப்போம். இங்கே சைவம் என்ற சொல் சமயத்தைச் சுட்டி நிற்கவில்லை. ஒரு சிறு உதாரணம். கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அடியேன் ஒருநாள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்புக்கு யாழ்நேலி எனும் கடுகதி ரயிலில் பயணித்தேன். அது வியாங்கொடை என்ற தனிச் சிங்கள நகரில் தரித்து நின்றபொழுது ரயிலில் இருந்தபடி யன்னல் ஊடாகப் பார்த்தேன். புகையிரத நிலையத்துக்கு அருகில் இருந்த ஓர் உணவகத்தின் பெயர்ப் பலகையில் தனிச் சிங்களத்தில் "ஆரிய சைவ ஹோட்டல்" என்று எழுதி இருந்தது கண்ணில் பட்டது. அது

எனக்குச் சற்று புதிராக இருந்ததால், அருகில் அமர்ந்திருந்த சிங்களப் பயணி ஒருவரை அந்தப் பெயர்ப் பலகையில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று கேட்டேன். நான் வாசித்ததையே அவர் பதிலாகச் சொன்னார். அவரை விளக்கம் கேட்டபொழுது, தாவர உணவு மட்டும் பரிமாறப்படும் உணவகம் அது எனச் சக பயணி பதில் சொன்னார். ஆம்; சைவ உணவு என்றால் எமக்கு மட்டுமல்ல, சிங்களவருக்கும் உயிர்க்கொலை அற்ற உணவை, அதாவது தாவர உணவையே குறிக்கும். சக பயணியின் விளக்கத்தைக் கேட்டதும் சிவகதி என்ற சொல்லை அன்றைய சமணரும் ஈடேற்றத்துக்குப் பயன்படுத்தியது நினைவு வந்தது. அது வேறு விடயம்.

மேலும் ஒரு சுவையான சம்பவத்தையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். உலகப் பிரசித்தியும் நோபல் பரிசும் பெற்ற உயிரியல் விஞ்ஞானி ஹோல்டேன் (J.B.S. Haldane) இலங்கை விஞ்ஞானக் கழகத்தில் 1960களின் முற்பகுதியில் ஒரு சிறப்புரை நிகழ்த்துவதற்காக கொழும்பு வந்திருந்தார். அவர் பிறப்பால் ஐரோப்பியர் ஆயினும் இந்தியப் பண்பாட்டைப் பெரிதும் மதிப்பவராகவும் சைவ உணவையே, அதாவது தாவர உணவையே உண்பவராக வாழ்ந்ததாலும் இந்தியாவுக்கு ஒரு இயல்புக் குடிமகனாக (naturalised citizen) குடி பெயர்ந்தார். கொழும்பு வந்தடைந்த ஹோல்டேன் தங்குவதற்குத் தாவர உணவு வழங்கும் வசதிபடைத்த ஹோட்டல்கள் பற்றி விசாரித்தார். அத்தகைய ஹோட்டல் உயிர் இரக்கத்தை ஒம்பும் புத்த மதத்தைப் பின்பற்றுவோரைப் பெரும்பான்மை

யாகக் கொண்ட நாட்டின் தலைநகரில் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருந்ததை அறிந்து அதங்கப்பட்டார். அந்த ஒரே ஒரு ஹோட்டலின் உரிமையாளரும் பொளத்தர் அல்லாதவர் என்ற செய்தி அவருக்கு மேலும் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

தாவர உணவை மட்டுமே உண்பவர்கள் கூடுதலாக வாழும் நாடு இந்தியா என்றால் மிகையாகாது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை தென் இந்தியாவில் இருந்த பிரபல ஹோட்டல்கள் எல்லாமே தமது உணவகங்களில் தாவர உணவை மட்டுமே பரிமாறின. இந்தியாவுக்கு முதன் முதலாக 1967 இல் அடியேன் ஒரு நண்பரோடு பயணம் செய்தேன். சென்ற இடங்களில் எல்லாம் ஹோட்டல்களில்தான் தங்கி இருந்தோம். கூட வந்த நண்பர் அசைவ உணவுப் பிரியர். அடுத்தடுத்துச் சைவ உணவையே உண்டது அவரின் பசியை நன்கு தீர்த்ததாக இல்லை.

ஆகவே, சென்னை நகருக்கு நாம் திரும்பியதும் தங்கிய ஹோட்டல் சிப்பந்தி ஒரு வரை அணுகி, இங்கு எங்கே மாமிச உணவு வாங்கலாம் என வினவினார். அதற்கு அந்தச் சிப்பந்தி எதிரே உள்ள ஒரு தெருவைக் காட்டி அதால் நேரே சென்று வலது புறம் திரும்பினால் அங்கே ஒரு மிலிட்டரி ஹோட்டல் (military hotel) இருக்கிறது. அங்கே மாமிச உணவு வாங்கலாம் என்றார். எனது நண்பரும் அங்கே நேரே சென்றார். அன்றைய நிலையில் இந்தியாவில் படையினருக்கே மாமிச உணவு தேவைப்பட்டது போலும். இன்றோ சென்னையில் நிலைமை வேறு. சந்திக்கச் சந்தி மாமிச விரைவுணவு

நிலையங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன.

அவுஸ்திரேலியாவிலோ உணவு விநியோகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்துக்கு ஒரு வகையில் மறு தலையானது என்றும் கூறலாம். புலமைசார் தொழிற்பயிற்சி ஒன்றுக்காக 1974இல் குவின்ஸ்லாண்ட் மாநிலத்துக்கு அடியேன் வந்திருந்தேன். தினமும் தாவர உணவைத் தேடுவது என்பது அன்றுமிக அரிதான காரியமாக இருந்ததால் வாரத்தில் ஒரு நாளேனும், அதாவது வெள்ளிக் கிழமைகளில் ஏனும் தாவர உணவு மட்டுமே உண்பது என முடிவு செய்தேன்.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை நண்பகல் ஒரு உணவகத்துக்குச் சென்று ஏதாவது தாவர உணவு இருக்கின்றதா என விசாரித்தேன். பரிமாறும் உணவுப் பட்டியலைப் பார்த்துவிட்டு சிப்பந்தி என்னைப் பார்த்து 'மீன் சாப்பிடுவீர்களா?' என்று கேட்டார். நான் இல்லை என்று தலை அசைத்ததும் முட்டை இரண்டு எப்படி? என்ற அடுத்த கேள்வி எழுந்தது. அதற்கும் தலை ஆட்ட, சீஸ்? என்று கேட்டார். சரி கொண்டு வா என்றேன். கட்டி சீலை (பால் கட்டி) தூய தாவர வகை உணவுகளில் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்பது அன்று எனக்குத் தெரியாது. இவ்விடயத்தைப் பின்பு கவனிப்போம். இன்றோ அவுஸ்திரேலியாவில் தாவர வகை உணவுகள் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. சைவ உணவையே உண்பவர்களுக்கு அவுஸ்திரேலியாவை விட வசதியான நாடு வேறு இருக்க முடியாது என்றால் இன்று அது மிகையாகாது. தனித்து மாட்டு இறைச்சியையே அடிப்

படையாகக் கொண்ட உணவு வகைகளையே பல்லாண்டு காலமாக விற்பனை செய்து வந்த பல துரித உணவுகங்களும் இன்று வெஜி பேசர்கள் (Veggie burger) விற்பனை செய்கின்றன என்றால் தாவர உணவுகளுக்கு இந்த நாட்டிலும் வளர்ந்துவரும் கிராக்கியையே அது சுட்டுகிறது எனலாம்.

ஏறத்தாழப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கிலாந்தில் பைத்தியப் பசுமாட்டு நோய் ஏற்பட்டதோடு எத்தனையோ பேர்கள், அதுவும் முக்கியமாக இளைஞர்கள் அந்த நாட்டிலே மாமிச உணவைக் கைவிட்டனர். தாவர உணவு வகைகளை விரும்பித் தேடினர். முன்பு எப்பொழுதும் இல்லாத அளவுக்கு இன்று மேற்குலக நாடுகளில் தாவர உணவுகள் பிரபல்யமாகி வருகின்றன. இதற்கான காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று, தாவர உணவுகள் கூடுதலாகத் தூய்மை ஆனவையும் ஆரோக்கியம் ஆனவையும் என அறிவியல் அடிப்படையில் உணரப்பட்டுள்ளது. மற்றது, இறைச்சிக்காக வளர்க்கப்படும் விலங்கினங்கள் வளர்க்கப்படும் முறைகளும் கொல்லப்படும் முறைகளும் கொடூரமானவை என விலங்கின உரிமைகளுக்காக வாதிடுவோர் தொகை வளர்ந்து வரும் காரணமாகும். இது ஒரு தார்மிக உணர்வையன்றி எந்தவொரு சமயக் கோட்பாடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது அல்ல.

மேற்குலக நாடுகளில் இவ்வாறாக தாவர உணவு வகைகளுக்கான ஆதரவு பல்கிப் பெருகும் வேளையில் இந்தியா, இலங்கை போன்ற தாவர உணவு வகைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பேணிய

நாடுகளில் நிலைமை தலைகீழாக மாறுவதே வருந்தத்தக்கதாக அமைகின்றது. இந்த மாற்றம் நாகரிகம் என்ற போர்வையில் நிகழ்கிறது என்ற ஐயமும் எழுகின்றது. மேற்குலக நாடுகளை 'முன்னேறிய' நாடுகளாகக் கருதி அந்நாட்டவர்கள் போடுகின்ற ஆட்டத்தை எல்லாம் அப்படியே பிரதி செய்யக்கூடும் நம்மவர்கள் 'புத்திசாலித்தனத்தை' என்ன சொல்வது? இதற்காக தாவர வகையைச் சேராத உணவுகளைத் தொடவே கூடாது என்று நாம் வாதிடவில்லை. உணவு வகையைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ ஒரு வகையான நடுநிலையை யேனும் பேணவேண்டாமா?

இந்தியா முழுவதுமே சைவ உணவு பேணப்படுகிறது எனக் கூறவும் முடியாது. வட இந்திய ரிலும் பார்க்கக் கூடுதலாகத் தென் இந்தியர்களே சைவ உணவைப் பேணுகிறார்கள். வட இந்தியாவில், அதுவும் குறிப்பாக வங்க தேசத்தில் பிராமணர்கள் கூட மீனைக் 'கடல் புஷ்பம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு உண்கிறார்கள். எமது சைவ சமயத்துக்கும் சைவ உணவுக்கும் எதுவித சம்பந்தமும் இல்லை என்றும், இது ஒரு ஆரியச் சதி என்றும் சில இந்நாள் 'சைவர்கள்' தவறாகத் தர்க்கிக்கிறார்கள். "கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்" எனக் கூறிய வள்ளுவரை ஒரு சைவ சமயியே எனக் கோரும் இச்சைவர்கள் புலால் உணவைச் சைவத்துக்கு உடன்பாடானதாக எவ்விதம் கொள்கிறார்கள் என்பதே புரியாத புதிராக இருக்கின்றது.

ஆவுரித்துத் தின்று உழலும்

புலையரேனும் கங்கைவார் சடைக் கரந்தார்க்கு அன்பராகில் அவர்கண்டர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே என்ற அப்பர் தேவாரத்தை ஆதாரம் காட்டி, அதற்குத் தப்பாக அர்த்தமும் கற்பித்து, மாமிசத்தை உண்ட பின்பும் கோவிலுக்குச் செல்வதைச் சிவ பெருமான் ஏற்றுக் கொள்வார் என இன்றைய சைவர்கள் சிலர் வாதிடுகிறார்கள். அவர்கள் தம்வாதத்துக்குக் கண்ணப்ப நாயனாரையும் துணைக்கு அழைக்கிறார்கள். அறியாமையில் அமிழ்ந்திருந்தும் தனது அன்பின் மேலீட்டால் தனது கண்ணையும் தோண்டிக் கடவுளர்க்கு அர்ப்பணித்ததை நீங்களும் செய்வீர்களா? என்றால் அது வேறு விடயம் என்பார்கள். நாகரிகமும், அறிவும் பண்பும் குறைந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் பரிபூரணமான உள்ளப்பினால் உந்தப்பட்டு ஆன்மிக உயர்நிலையைப் பெறுவது வேறு. ஆற்றிவையும் மேம்படுத்தி நாகரிக உலகில் இன்று வாழும் நாம் புலால் உணவையும் புனிதமாக்க முயல்வது வேறு.

உயிர்க்கொலை அற்ற உணவு என்று கூறும்பொழுது எங்கே கோட்டைக் கிறுவது என்ற சிக்கலும் எழத்தான் செய்கிறது. இரு வருடங்களுக்கு முன்பு சிட்னியில் உள்ள பிரபல கல்லூரி ஒன்றின் உயர் வகுப்பு மாணவர் சிலருக்கு இத்துமதக் கோட்பாடுகள் பற்றி ஒரு சிற்றுரை வழங்கும் வாய்ப்பு அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. சிற்றுரை என்று சொல்வதிலும் பார்க்க அதை ஒரு கலந்துரையாடல் என்பதே சாலப் பொருந்தும் எனக் கருதுகிறேன் இந்துக்கள், அதுவும் குறிப்பாக சைவ சமயிகள் தாவர உணவையே

ஓம்புகிறார்கள் என்ற கருத்துத் தெரிவித்தபொழுது ஒரு மாணவன் தாவரங்களுக்கும் உயிர் உண்டு தானே என்ற பிரச்சினையைக் கிளப்பினான். அது உண்மைதான் என்றேன். வாடிய பயிரைக் கண்டு வாடினேன் என்று வள்ளலார் கூடப் பாடி இருக்கிறார். மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு ஆகாரம் இன்றியமையாதது. கனிகள், விதைகளையும் தானியங்கள் பருப்புக்களையும் மட்டுமே உண்டு மனிதர்கள் வாழமுடியும் என்றால் சாலவும் சிறந்ததே. ஏனெனில் அங்கே உயிர்க் கொலைக்குச் சற்றேனும் இடமில்லை. ஆனால் அது 'மெத்தக் கடினம்' — அதுமட்டுமன்றி அத்தகைய உணவு வளமும் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டதாகவே பெறுமுடியும். ஆகவே, உயிரினங்களின் பரிணாம வளர்ச்சி வரிசையில் மிகக் கீழ்நிலையில் உள்ள தாவர வகைகளை உண்பதால் புரிகின்ற 'பாவம்' மிக மிகச் சிந்தே என்ற விளக்கத்தையும் கொடுத்தேன்.

இந்தியாவில் தோன்றிய சமயங்களுள் உயிர்க்கொலையைத் தவிர்ப்பதையும் தாவர உணவையே உட்கொள்வதிலும் மிகக் கரும் போக்கைக் கடைப்பிடிப்போர் சமண சமயத்தவரே. சமணத்துறவிகள் நடந்து செல்லும் போதும் கையில் மயில்பீலியை எடுத்துச் செல்வர். தம் பாதையில் எதிர்ப்படும் ஈ, எறும்புகள், புழுக்களை எல்லாம் மயில்பீலியால் கூட்டிவிட்டே கால் அடி எடுத்து வைப்பர். மிகக் கடுமையான துறவிகள் திகம்பரர்களாக, அதாவது நிர்வாணமாகவே திரிவார்கள். இவ்வாறாக அன்றாட வாழ்க்கையில் நடைமுறைச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் கரும் போக்கும் இச் சமயம் இந்தியா

விலேயே அருகிப் போனதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

தாவர உணவு என்பதிலேயே பல வகைகள் உண்டு. விமான சேவைகளில் முன்கூட்டியே பதிவு செய்து தாவர உணவைப் பெற்ற வர்களுக்கு இந்த அனுபவம் கிடைத்திருக்கும். முற்றிலும் தூய்மையான தாவர உணவை வேண்டின், வெகன் (Vegan) உணவு எனக் குறிப்பிட வேண்டும். அவ்வகை உணவில் பசுவின் பால் அல்லது பாலில் இருந்து பதப்படுத்தப் பட்ட உணவு வகைகள் கூடச் சேர்க்கப்பட மாட்டா. சைவ சமயிகள் உட்பட சகல இந்து மதத் தவரும் பசுவின் பாலையும் பாலில் இருந்து பதப்படுத்தப்பட்ட தயிர், மோர், வெண்ணெய் முதலிய வற்றையும் தாவர உணவு வகைகளில் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இத்தகைய உணவு உண்பவர்களை ஆங்கிலத்தில் Lacto-vegetarians என்று அழைக்கிறார்கள். நவீன கோழிப் பண்ணைகளில் பெறப்படும் முட்டைகள் எல்லாம் கருக்கொள்ளா முட்டைகளே (unfertilised eggs). ஆகவே அவற்றையும் பசுவின் பாலைப் போல தாவர உணவு வகைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற

கருத்து உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய உணவு உண்பவர்களை Lacto-Ovo-vegetarians என்று அழைப்பார்கள். ஒரு சிறப்பு அம்சம் என்னவென்றால் சில மேற்கூலக நாடுகளில் சில கோழிகளைத் தனிப் படுத்தி, தானியம் போன்ற தாவர உணவுகளை மட்டுமே வழங்கி அவை இடும் முட்டைகளைத் தாவர முட்டைகள் (Vege eggs) எனச் சந்தைப்படுத்துகிறார்கள்.

பாலில் இருந்துதான் பால் கட்டி அல்லது சீஸ் (cheese) பெறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த சீஸ், அதுவும் கூடுதலான திண்ம நிலையில் உள்ள கட்டி சீஸ் தயாரிப்பதற்கு பசுவின் குடலில் இருந்து பெறப்படும் ரெனெட் (rennet) எனும் ஒருவகை அசைவப் பொருள் சேர்க்கப்படுகிறது என்பது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். பதப்படுத்தலுக்காக இப்பொருள் சேர்க்கப்படுகிறது. அரைத் திரவ நிலையில் காணப்படும் குடிசைச் சீஸ் (cottage cheese) வகைகளில் இது சேர்க்கப்படுவதில்லை. இதேபோல ஜெலி (Jelly) வகையிலான உணவுகளுக்கும் அனேகமான அருந்து தயிர்களுக்கும் (dessert yoghurts) மாட்டு இறைச்சியின் கழிவுப் பொருட்களான தோல், எலும்பு, கொம்பு என்பவற்றில் இருந்து பெறப்படும் ஜெலட்டின் (gelatine) பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது ஜுஜுபஸ் (Jujubes) போன்ற இனிப்பு வகைகளிலும் சேர்க்கப்படுகிறது. இதிலே ஒரு தனிச் சிறப்பான அம்சம் என்னவென்றால் இஸ்லாம் மதத்தவர் மத்தியிலும் இப்பொருட்களின் வர்த்தகத்தை முன்னேற்றுவதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஜெலட்டினை

ஹலால் (ஒதி வெட்டியது) என்றும் விளம்பரப் படுத்துகிறார்கள்.

கடல்பாசியில் இருந்தும் ஜெலட்டின் தயாரிக்க முடியும். ஆனால் அது செலவு கூடிய உற்பத்தி முறை என்பதால் வர்த்தக இலாபம் ஈட்டுவது சிரமம் என்பதை உணர்ந்து அவ்வழிமுறையை உற்பத்தியாளர் பின்பற்ற முன்வருவதில்லை. கிராக்கி (demand) இருந்தால்தானே வழங்கல் (supply) வளர் இடமிருக்கும். நுகர்பவர்கள் எவ்வளவுக்குத் தீவிரமாக உணவில் சைவத் தூய்மையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே நுகர் பொருளுக்குரிய கிராக்கி வளரும். இஸ்லாம் மதத்தவரின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக உணவில் சேர்க்கப்பட்ட மாமிசப் பொருள் ஹலால் என்று குறிப்பிடப்பட்டு விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தூய சைவ உணவு என எதுவும் விளம்பரம் செய்யப்படாததும் ஒரு உணவுப் பொருள் சைவத் தூய்மை உடையதா என எளிதில் தெரிந்துகொள்ள இயலாது இருப்பதும் எதனால்? இக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வது யார் பொறுப்பு? இதுபற்றி எமது சமய நிறுவனங்கள் சிந்திக்கின்றனவா?

உலகிலே இந்துக்கள் மிகக் கூடுதலாக வாழும் நாடு இந்தியா எனினும் இந்திய அரசாங்கம் மதச் சார்பற்ற முறையில் இயங்குவதால் இந்துமதக் கோட்பாடுகள் பேணப்படுவது பற்றி எதுவித அக்கறையும் செலுத்துவதாக இல்லை. அங்குள்ள இந்துமத அமைப்புக்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் தனி அமைப்பு எதுவும் செயல்படுவதாகவும் தெரியவில்லை. மாதவர் கற்பும் மடவார் நோன்பும்

காவலன் காவல் இன்றெனில் இன்றாம் என ஒரு பழைய செய்யுள் கூறுவது போல காவலன் காவல் இல்லையெனில் சமயக் கோட்பாடுகளும் காலப்போக்கில் தேய்ந்து மறைந்து விடுமோ எனச் சிந்திக்க வேண்டிய இருக்கிறது.

சரி. எது தூய சைவ உணவு? எது மாறானது? எங்கே கோட்டைக் கீழுவது? இவை சிக்கலான கேள்விகள்தாம். பசுவின் பாலை சைவ உணவாக ஏற்கலாம் என்றால் கருக்கொள்ளாத கோழி முட்டையையும் சைவ உணவாக ஏன் ஏற்கக்கூடாது எனச் சிலர் வினவுகிறார்கள். விரதம் என்பது எது? என்பதற்கு கொடுக்கப்படும் பரந்த வரைவிலக்கணம் உணவைத் தவிர்த்தேனும் குறைத்தேனும் இருத்தல் என்பதாம். இதே அடிப்படையில் நோக்கினால் இயன்றளவில் உயிர்க்கொலையைத் தவிர்த்த உணவே சைவ உணவு என்றும் கொள்ளலாம் அல்லவா?

பிரகிருதிக்கு, அதாவது இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே படைக்கப்பட்ட அத்தனை பொருட்களுக்கும் மூன்று குணங்கள் உண்டு என்றும் அம் மூன்று குணங்களும் முறையே சாத்விக குணம், ரஜோ குணம், தமோ குணம் என அழைக்கப்படும் என்றும் மேலே குறிப்பிட்டோம். இந்த மூன்று குணங்களும் அடிப்படையில் எதைக் குறிக்கின்றன? சாத்விக குணம் எனப்படுவது சாந்தம், அமைதி, ஐதானது, ஊடுருவக் கூடியது என்ற தன்மைகளோடு தூய பிரகருயின் ஒளியையும் பிரதிபலிக்கின்றது. ரஜோ குணம் என்பது சக்தி, இயக்கம், செயல் திறன், உணர்வுகள், உயிரோட்

டம் என்பவை உள்ளடங்கிய "உணர்ச்சி" யைக் குறித்து நிற்கும். தமோ குணம் என்பது சோம்பல், செறிவு, சுருங்கல், பின்னடைதல், அழிதல் போன்றவற்றில் உள்ள "இருளை"க் குறித்து நிற்கும்.

சைவ உணவுகள் அனேகமாக சாத்விக குணமுடைய உணவுகளே. ஆனால் எல்லாச் சைவ உணவுகளும் சாத்விக குணத்தையே கொண்டவை என்று சொல்லவும் முடியாது. முழுக் கோதுமை, சிவப்பு அரிசி, தினை, சோளம், சோயா அவரை, பயறு வகைகள், பயத்தங்காய் வகைகள் எல்லாம் சாத்விக உணவு வகைகள். புதிதாகக் கொய்த பச்சை நிற முடைய ஸெலறி, கோலி புளொவர், சக்கினி, லெட்டியூஸ், கிறீன் பீன்ஸ், புறொக்கொலி, அஸ்பரகஸ் போன்ற தாவர உணவுகளும் சாத்விக உணவுகளே. முக்கனிகள், ஆப்பிள், பீச், தோடம் பழம், கொய்யாப்பழம், பப்பாளி போன்ற கனி வகைகளும் சாத்விக உணவுகளே.

உழுந்து, உப்பு, கரும் மிளகு, இஞ்சி, வெங்காயம், பூண்டு (உள்ளி), ரடிஷ் ஆகிய 'சைவ' உணவு வகைகள் ரஜோ குணம் உடையவை. இவற்றை ஆன்மிக சாதகர்கள் உண்பதை மட்டுப்படுத்திக் கொள்வது நன்று.

கடுமையாகப் பொரித்த (deep fried) சகல உணவுகளும், விநிகர் சேர்ந்த அச்சாறு போன்றவையும் தமோ குணம் படைத்தவை. இவற்றை உண்பதை இயன்றவரை தவிர்த்துக் கொள்வது நல்லது.

சைவ உணவுகள் இயன்றவரை சாத்விக உணவுகளாக அமைவதே சாலச் சிறந்தது. சைவ

உணவு என்ற பெயரில் கூடிய அளவில் எண்ணெய் கொழுப்பு களையும், கூடுதலான இனிப்பு வகைகளையும், காரங்களையும் உண்பது பயன் தராது.

மேற்கூலக நாடுகளில் தயாரிக் கப்பட்டு சந்தைப்படுத்தப்படும் பொதிப்படுத்திய உணவுப் பொருட்கள் அணைத்துக்கும் அவற்றின் சேர்ப்பொருட்கள் (ingredients) விளம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நியதி இருக்கின்றது.

சைவ உணவுக்கு எமது பாரம்பரிய சமய நூல்கள் ஆதரவு நல்குகின்றன. இரு வகைகளில் இந்த ஆதரவு வழங்கப்படுகிறது. ஒன்று கொல்லாமை, மற்றது புலால் மறுத்தல். எல்லோரும் ஓர் குலம் என்பதற்குச் சான்றாக 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' (குறள் 972) என்ற வள்ளுவர் வாக்கு மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. இங்கு நாம் சிறப்பாகக் கவனிக்க வேண்டியது, பிறப்பொக்கும் எல்லா மாந்தர்க்கும் என்று மட்டுப்படுத்திக் கூறாது பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்று வள்ளுவர் கூறி இருப்பதையே. இறைவன் எல்லா உயிரிலும் இருக்கிறான் என்ற கருத்து இங்கே தொக்கி நிற்கிறது. இவ்வாறு கூறிய வள்ளுவர் கொல்லாமைக்கும் புலால் மறுத்தலுக்கும் தனித்தனியே இரு அதிகாரங்களை தமது திருக்குறளில் அமைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உதாரணத்துக்காக ஒருசில குறள்களை மட்டும் இங்கே பார்ப்போம். அறமாகிய செயல் எது என்றால் அது ஒரு உயிரையும் கொல்லாமையே என்று பின்

வரும் குறள் அறச்செயலுக்கு 'வரைவிலக்கணம்' கூறுகின்றது.

அறவினை யாடுதனில்
கொல்லாமை கோறல்

பிறவினை எல்லாத் தரும்.

(குறள் 321)

புலால் மறுத்தலை எவ்வளவு தூரம் "வலியுறுத்தி வள்ளுவர் கூறுகின்றார் என்பதற்கு பின்வரும் மூன்று குறள்களையும் நோக்குவோம்.

தண்ணீர் பெருக்கற்குத்
தான்பிறிது ஊனுண்பான்

என்பனம் ஆளும் அருள்

(குறள் 251)

அதாவது, தன் உடம்பைப் பெருக்கச் செய்வதற்காகத் தான் மற்றோர் உயிரின் உடம்பைத் தின்கின்றவன் எவ்வாறு அருள் உடையவனாக இருக்க முடியும்? என்று வள்ளுவர் கேட்கின்றார்.

பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு
இல்லை அருளாட்சி

ஆங்கிலலை ஊன்தின் பவர்க்கு

(குறள் 252)

அதாவது, பொருளுடைய வராக இருக்கும் சிறப்பு எப்படி அப்பொருளை வைத்துக் காப்பாற்றாதவர்க்கு இல்லையோ அப்படி அருளுடையவராக இருக்கும் சிறப்பு புலால் தின்பவர்க்கு இல்லை என வள்ளுவர் அடித்துக் கூறுகின்றார்.

கொன்றிடப் பாவம் தின்றிடத் தீரும் எனத் தப்பாகப் பழமொழி அர்த்தம் காண்போர்க்குப் பதில் இறுப்பது போல வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

தினற்பொருட்டால் கொல்
லாது உலகெனின் யாரும்

வில்லைப்பொருட்டால்
ஊன்தருவார் இல்

(குறள் 256)

அதாவது, புலால் தின்னும் பொருட்டு உலகத்தார் உயிர்களைக் கொல்லாதிருப்பாரானால் விலையின் பொருட்டு ஊன் விற்பார் இல்லாமற் போவார் என்பது பொய்யா மொழி.

இந்து மதத்தின் ஆதி நூலான இருக்கு வேதமும் புலால் மறுத்தலை ஆதரிக்கின்றது என்பதை பின்வரும் மேற்கோளில் இருந்து அறியலாம்.

"மன்னவா! நர மாமிசத்தையோ ஒரு குதிரையின் அல்லது பிற விலங்கின் மாமிசத்தையோ தின்பவனும் பசுவதை செய்து பிறர் பால் நுகர்வைத் தடுப்பவனும் தனது பழக்கத்தை மாற்றிக் கொள்ள மறுத்தால் அவனைச் சிரச்சேதம் செய்துவிட நீ தயங்கக் கூடாது."

(ரிக் வேத ஸம்ஹிதை 10.87.16)

இதேபோல அகிம்சை என்ற வார்த்தைக்கு பொருள் கூறும் அதர்வண வேதம் "எந்த வேளையிலும் ஒருவரின் மனதாலோ, வார்த்தையாலோ, உடலாலோ எந்த உயிர் இனத்தையும் புண்படுத்தாது இருத்தலே அகிம்சை எனப்படும்" என்று கூறுகின்றது.

யதுர் வேதம் "இறைவன் உனக்கு வழங்கிய உடலை பிற மனிதர்களும் விலங்குகளும் உட்பட இறைவன் படைத்த உயிரினம் எதையும் கொல்வதற்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது" என்று

கூறுகின்றது.

(யதுர் வேத ஸம்ஹிதை 12.32)

தமிழில் இயற்றப்பட்ட பத்தாம் திருமுறையான திருமந்திரம் என்ன கூறுகின்றது என்று பார்ப்போம்.

பற்றாய நற்குரு பூசக்கும்

பன்மலர்

மற்றோர் அணுக்களைக்

கொல்லாமை ஒண்மலர்

நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமுஞ்

சித்தமும்

உற்றாரும் ஆவி அமர்ந்திடம்

உச்சியே

(திருமந்திரம் 197)

இறைவனை வழிபடுவதற்கு எத்தனையோ மலர்கள் உண்டு. ஆனால் அத்தனையிலும் சிறந்த மலர் ஒரு சிற்றாயிரையும் கொல்லாமையே என்பது இத் திருமந்திரத்தின் முதலிரு வரிகளின் கருத்தாகும்.

உலகிலே இன்று 600 கோடிக்கும் மேலான மக்கள் தொகையினர் வாழ்கின்றனர். இந்தச் சனத்தொகை மேலும் வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. படிப்படியாக வளர்ச்சி விகிதம் குன்றி இன்னமும் 30இல் இருந்து 40 ஆண்டுகளின் பின் உலக சனத்தொகை 800 இல் இருந்து 900 கோடியை எட்டிய பின்பே சனத்தொகை வளர்ச்சி சமநிலை காணும், அதாவது மேலும் கூடாது என்று கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இன்று வாழும் தொகையிலேயே கால் பங்கிலும் மேற்பட்ட தொகையினர் அரை வயிறு உணவோ அதுவும் இன்றியோ வாழ்கின்றார்கள். இந்நிலையில் உலக பொருளாதாரமும் சனத்தொகையும் மேலும் வளர்ச்சி பெறும் நிலையில் உணவுப் பற்றாக்குறை பூதாகரமாக வளர்ச்சி பெறக் கூடிய வாய்ப்புகளும் உண்டு. போதாக்குறைக்கு உலகிலே நிகழும் மிதமிஞ்சிய மீன்பிடிப்பால் இன்னமும் 50 ஆண்டுகளில் உலகப் பெருங்கடல்களில் மீன்வளம் முற்றிலும் அற்றுவிடக் கூடிய சாத்தியக் கூறும் உண்டு என அண்மையில் பூர்த்தியான ஆய்வு ஒன்றும் அச்சுறுத்துகின்றது.

இக்காரணங்களால் உலகளாவிய அடிப்படையில் உடல்நல விருத்திக்கு மட்டுமின்றி பொருளாதார அடிப்படையிலும் மனிதகுலம் உயிர் வாழ்வதற்கே அண்மிய எதிர்காலத்தில் சைவ உணவின் வளர்ச்சி இன்றியமையாதது என்பதையும் சைவ உணவின் சிறப்பியல்புகளையும் அடுத்த இதழில் நோக்குவோம்.

இக்கட்டுரையில் தரப்பட்ட சில தகவல்கள் ஹவாய் தீவில் சமாதி அடைந்த அருட்திரு கப்பிரமுனிய சுவாமி அவர்கள் இயற்றிய Loving Ganesa என்ற நூலிலும் மு. வரதராசனாரின் திருக்குறள் தெளிவுரை என்ற நூலிலும் இருந்து பெறப்பட்டவை என்பதை நன்றியுடன் அறியத்தருகின்றேன்.

நினைவு

தேவகி கருணாகரன்

பகுதி 2

இதுவரை....

தீயை இழந்த நிவேதா, தந்தை வேலுப்பிள்ளையிடமும் சித்தியிடமும் அவள் எதிர்பார்த்த அன்பு கிடையாததால் தன் வருங்காலத் துணைவனிடம் அந்த அன்பு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறாள். அவள் மனதை முதலில் கவர்ந்தவன் டாக்டர் ருத்த கோபாலன். ஆனால் அவன் அவளைப் பெண் கேட்டு வருமுன் கொழும்பில் வசிக்கும் மச்சான் மயூரனுக்கும் அவளுக்குத் திருமணம் நிச்சயமாகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் அப்போதைய நிலைமையால் அவசரமாகத் திருமணத்தை முடித்து தம்பதிகளை கொழும்பிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். கொழும்பில் வரவேற்பு வைப்பத்தின்போது, மயூரனுக்கும் விமலா என்ற பெண்ணுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறதென்றும், தாய் வற்புறுத்தியதால் அவளைக் கல்யாணம் செய் திருக்கிறான் என்றும் சிலர் பேசுவது அவள் காதில் விழுகிறது. நிவேதா மனமுடைந்து போகிறாள்.

வந்த விருந்தினர்கள் போகவும் வீடே நிசப்தத்தில் அடங்கி விட்டது. நிவேதா தன் படுக்கையில் போய் விழுந்தாள். ஏமாற்றம் அவள் இதயத்தைப் பிசைந்தது. 'எத்தனை ஆசையுடன், எதிர்பார்ப்புடன், பிறந்த வீட்டில் கிடைக்காத அன்பும் பாசமும் புகுந்தவீட்டில் கிடைக்கும் என்று நினைத்து இந்த வீட்டுக்குள் கால் எடுத்து வைத்தேன். ஆனால் மயூரன் இப்படி. மோசம் பண்ணிட்டாரே! என்னைச் சட்டியிலிருந்து நெருப்பில் விழுந்த கதையாகி விட்டதே என் வாழ்க்கை!' நிவேதா நெஞ்சே வெடித்துவிடும் போல் அழுதாள்.

தன் அறைக்குள் துழைந்த மயூரன் லுங்கியும் குருத்தா மேற்சட்டையும் அணிந்து கொண்டான். அறையை அவங்கரித்திருந்த ஜாதி மல்லிகையின் நறுமணமும், சிட்டி பாபுவின் மோகனராக வீணை இசையின் இனிமையும், அறையிலிருந்த ஊதுபத்தியின் சுகந்த வாசனையும் சேர்ந்து அவனைப் பரவசப் படுத்தியது. அந்த இனிமையான சூழல் அவன் மனதில் இனிய எண்ணங்களை எழுப்பியது. இது அவனுக்கு ஒரு முக்கியமான நாள். சொந்த மாமன் மகளான நிவேதா ஷடன் சிறு பிள்ளைகளாக இருந்த போது நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறான். இடையில் நாட்டின் நிலைமையால் யாழ்ப்பாணம் செல்ல முடியவில்லை. நாலு வருடங்களுக்குமுன் அவன் யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது பார்த்த நிவேதா அவனை மிகவும் கவரந்துவிட்டாள். அப்போது அவளுக்கு வயது பதினைந்து. இருபத்தி மூன்று வயது வாலிபனான மயூரன், தனக்கு திருமணம் என்று ஒன்று நடந்தால் அது நிவேதாவுடன்தான்; இல்லை

யேல் பிரமச்சாரியாகவே இருப்பதென்று அப்பவே முடிவெடுத்து விட்டான். இதுநாள்வரை நெஞ்சுக்குள் புதைத்து வைத்திருந்த காதலை வெளியிட ஆசையுடனும் ஆவலுடனும் காத்திருந்தான் மயூரன். ஆனால் நிவேதா வரவில்லை.

அவன் 'டக் டக்' என்று நிவேதாவின் அறைக் கதவைத் தட்டிவிட்டு உள்ளே சென்றான். மயூரனைக் கண்டதும் கண்களினின்று பெருகி வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு சட்டென்று படுக்கையை விட்டெழுந்து நின்றான். அழுது சிவந்திருந்த நிவேதாவின் முகத்தைப் பார்த்த மயூரன் துடித்துப் போனான். "நிவேதா! என்னம்மா? என்ன நடந்தது? ஏன் இப்படி உன் கண் சிவந்திருக்கிறது? நீ அழுதியா?" கவலையுடனும் பதட்டத்துடனும் கேட்டான்.

அந்தக் கேள்வியில் தொனித்த கரிசனையையும், பாசத்தையும் நிவேதா எங்கே கவனித்தாள். ஏமாற்றம், ஆத்திரம் என்று கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த நிவேதாவின் செவியில் வெறும் பாசாங்கு வார்த்தைகளாக ஒலித்தன. சாதாரணமாக அவன் தன் குரலை உயர்த்திப் பேசமாட்டான். ஆனால்

இப்போ வழக்கமான அவளது மனக்கட்டுப்பாட்டையும் மீறி வார்த்தைகள் வெளிவந்தன.

"நான் உங்களை மணக்க சம்மதித்து பெரிய பிழை! அப்பாவும், பாட்டா பாட்டியும் நீங்கள் உத்தமர் என்று புகழ்ந்து பேசி இந்தக் கல்யாணத்திற்குச் சம்மதிக்க வைத்துவிட்டார்கள். பலிக்கு ஆடு கழுத்தை நீட்டுவதுபோல் நானும் கல்யாணத்திற்குக் கழுத்தை நீட்டி விட்டேன். எல்லோரையும் ஏமாற்றி விட்டீர்கள், துரோகம் இழைத்து விட்டீர்கள்!" உணர்ச்சியுடன் வெளிவந்த வார்த்தைகள் தொண்டையை அடைக்க திணறினான்.

"ஏன் நிவேதா இப்படிப் பேசுகிறாய்? நான் என்ன செய்து விட்டேன்?"

"உங்களுக்கும் அந்த விமலா பெண்ணுக்கும் இருக்கிற உறவைப் பற்றி கொழும்பு முழுக்கத் தெரியுமா? நல்ல வேளை எனக்கு இந்தக் கட்டத்திலாவது தெரிய வந்ததே!"

அவளுடைய கொடூரமான குற்றச்சாட்டுகளைக் கேட்டு மயூரன் சிலையாய் நின்றான். அவளைப் பேச விட்டு வாயடைத்துப்போய் நின்றான். பின்பு, "விமலாவுக்கும் எனக்கும் எந்தவித தப்பான உறவுமில்லை" என்றான்.

"இதை நம்பச் சொல்லுகிறீர்களா?" தலையை நிமிர்த்தி அவளை கண்களால் சுட்டுவிடுவதைப் போல் பார்த்தான் நிவேதா.

"நிவேதா! விமலாவுக்கும் எனக்கும் மற்றவர்கள் பேசுவது போல், அல்லது நீ நினைக்கிற மாதிரி தப்பான உறவு ஏதும் இல்லை. நாங்கள் இருவரும்

வேலை விஷயமாக சில சமயங்களில் வெளியூர் போக வேண்டி வரும். அவ்வளவுதான். ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன். உன்னை நான் மணப்பூர்வமாக விரும்பித்தான் மணந்தேன். உன்னைத் தவிர நான் எந்தப் பெண்ணையும் மனதில் நினைத்ததில்லை."

"அப்படி நீங்கள் இருவரும் மட்டும் சேர்ந்து போகிற வேலைதான் என்ன?" நிவேதா வெளிப்படையாகவே கேட்டாள்.

மயூரன் பதில் சொல்ல சற்றுத்தயங்கிவிட்டு "அதை என்னால் இப்ப இப்ப சொல்ல அது வந்து-ஆனால்..."

மேலும் ஏதோ சொல்லப் போன மயூரனை, "உங்கள் விளக்கம் எல்லாம் வேண்டாம்," என்று நிவேதா தனது வலதுகையை உயர்த்தி தடுத்தாள். கண்ணீருக்கிடையே கோபத்துடன் அவன் சிவந்த கண்கள் பளபளக்க, "நீங்கள் என்னை ஏமாற்றிவிட்டீர்கள்! பாட்டா பாட்டி எல்லோரையும் ஏமாற்றிவிட்டீர்கள்! இத்தனையும் தெரிந்தபின் என்னால் முழுமையாக உங்கள் மனைவியாக வாழமுடியாது. அப்படி வாழவும் பிடிக்கவில்லை. பெயரளவில் தான் நான் உங்கள் மனைவி. தயவு செய்து என்னை தனியே இருக்க விடுங்கள்." நிவேதா வார்த்தைகளை நெருப்பாகக் கொட்டினாள்.

நிவேதாவின் முகத்தில் தெரிந்த கோபமும் வெறுப்பும், வார்த்தைகள், வந்த வேகத்தையும் கண்டு மயூரன் மனம் உடைந்துபோனான். அவனைத் துரோகியென்று அழைத்து அவன் உணர்வுகளைக் காயப்படுத்திவிட்டான்.

'நிவேதா மேல் நான் வைத்திருக்கும் ஆழமான காதல் அவளுக்கு எங்கே தெரியப் போகிறது. அவளிடம் இத்தருணத்தில் அதைச் சொல்லிப் புரியவைக்கவும் முடியாது. இதைப்பற்றி அவளுடன் மேலும் விவாதித்தும் பயனில்லை' என எண்ணியவன், "சரி நிவேதா, உன் விருப்பப்படியே செய். இது உன் வீடு. உன் விருப்பப்படி இங்கே வாழலாம். உனக்கு என்ன தேவையோ என்னிடம் தயங்காமல் கேள். நீ மேலே படிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டாயல்லவா? அப்படியே செய். ஆனால் தயவுசெய்து அம்மாவுக்கு நாங்கள் சந்தோஷமாகக் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபடவில்லை என்கிற விஷயம் தெரியாமல் பார்த்துக்கொள்" என்று கரகரத்த தாழ்ந்த குரலில் கூறிவிட்டு நிவேதாவின் பதிலுக்குக் காத்திராமல் சட்டென்று தன் அறைக்குள் சென்று கதவைச் சாத்தினான்.

தன் உணர்ச்சிகளை, வேதனைகளை மனதிற்குள் அடக்கி வைத்தே பழக்கப்பட்ட நிவேதா, இன்று ஒரு ஆதங்கத்தில் வார்த்தைகளை நெருப்பாகக் கொட்டிவிட்டாள். மயூரன் அறையை விட்டு வெளியேறவும், உடலில் உள்ள சக்தியெல்லாம் போய் தக்கையாகிவிட்டது போன்ற தேய்ந்த உணர்வில் தொப்பென்று படுக்கையில் விழுந்தாள். தன் வாழ்க்கையே முடிந்துவிட்டது போல் அமுதாள்.

நிவேதா, மயூரன் கேட்டுக் கொண்டபடி கமலம் மாமி முன் தாங்கள் சந்தோஷமாகக் குடும்பம் நடத்துவதாகக் காட்டிக் கொண்டாள். கமலம் மாமியும் நிவேதாவை அன்போடு கவனித்துக் கொண்டாள். மயூரன் தன்னை

ஏமாற்றி விட்டான் என்று மனமுடைந்து போயிருந்த நிவேதா விற்கு கமலம் மாமியின் அன்பும் ஆதரவும் மனதுக்கு ஆறுதலாக விருந்தது. இல்லையேல் நிவேதா, நாட்டின் நிலைமை, போக்கு வரத்து நிலைமை எதையுமே பொருட்படுத்தாமல் பாட்டா வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போயிருப்பான். ஏ லெவல் பரீட்சையில் உயர் புள்ளியுடன் தேறியதால் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளாதாரம் படிக்க நிவேதா விற்கு இடம் கிடைத்தது. மயூரனும் நிவேதா கேட்காமலே எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுத்தான். அவள் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் விரும்பிய இடத்திற்கும் போய் வர ஒரு சிறிய மோட்டார் வண்டியும் ஒரு சாரதியும் நியமித்தான்.

நிவேதா — மயூரன் திருமணம் முடிந்து ஆறு மாதங்கள் உருண்டோடின. திருமண வரவேற்பன்று அந்தப் பெண்கள் பேசியதை உண்மையாக்குவதுபோல் மயூரன், "வேலை விசயமாக நான் வெளியூர் போகிறேன்," என்று சாதாரணமாகக் கூறிவிட்டு பெட்டியுடன் வெளியூர் போய், ஒரு வாரத்திற்குப் பின் திரும்புவான். இது இடை இடையே நடந்து கொண்டிருந்தது. அத்துடன் ஒரு நாள் மயூரன் தொலைபேசியில், "சரி விமலா, நாளைக்கே புறப்படுவோம்" என்று கூறுவது அவள் காதில் விழுந்தது. சந்தேகத்தீயால் எரிந்து கொண்டிருந்த அவள் மனம் இரண்டையும் முடிச்சுப்போட சுற்பணை தேவைப்படவில்லை. 'மயூரன் விமலாவோடு அடிக்கிற கூத்தை வெளியூலகத்தின் கண்களினின்று மறைப்

பதற்காக ஒரு வாயில்லாத பூச்சியான என்னை மணந்தாரா? ஒரே பிடிவாதமாக மயூரனை மணக்க மறுத்திருந்தால் எனக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்குமோ?' இப்படி பலவாறாக அவள் சிந்தனை ஓடியது.

கணவனின் அன்புதான் கிடைக்கவில்லை அவன் கொடுக்கிற பணம், வசதிகளையாவது அனுபவிப்போம் என்ற அதங்கத்துடன் பகட்டான கொழும்புப்பட்டண வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முற்பட்டாள் நிவேதா. கறுவாக்காட்டுப் பெண்களின் சிநேகத்தைப் பிடித்துக் கொண்டாள். முன்னம் உடைகளில் ஆர்வம் காட்டாத நிவேதா, இப்போது விதவிதமான உடை அலங்காரங்கள் செய்து கொண்டாள். முழங்கால்வரை நீண்டிருந்த கூந்தலை தோள் அளவிற்குக் கத்தரித்துக் கொண்டாள். பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போகிற நேரங்களைவிட மற்ற நேரங்களில் புது சிநேகிதிகளுடன் சினிமா, டிராமா, தேனீர் விருந்து, இரவு விருந்து என்று சுற்றித் திரிந்தாள்.

இதை எல்லாம் பார்த்த கமலம் மாமி, "நிவேதா, காலம் கெட்டுக் கிடக்குது. இரவிலே வெளியே திரிவதை கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்ளம்மா!" என்று சொன்னாள். ஆனால் மயூரன், "அம்மா அவளைத் தடுக்காதேங்கோ. அவள் ஆசைப்படி போய் வரட்டும்," என்று தலையிட்டான். இதைக் கேட்ட நிவேதா, 'ஆமாம், நான் எக்கோடாவது கெட்டுப்போனால் அவருக்கென்னவாம். விமலாவும் அவரும் சந்திப்பதைத் தடுக்காமல் இருந்தால் போதுமாக்கும்,' என்று மனதுக்குள் குமுறினாள்.

வெளியிலே தான் சந்தோஷமாக இருப்பதாக எண்ணி சிநேகிதிகளுடன் சிரித்துப் பேசி பல இடங்களுக்குப் போய் வந்தாலும் நிவேதாவின் மனதிலே ஒரு தனிமை இருந்து கொண்டதானிருந்தது. இப்போது வாழும் பகட்டான வாழ்க்கை நிவேதாவின் சுபாவத்திற்கு முற்றும் மாறானது. மனதுக்குள் அவள் கணவனின் அன்பையும், அந்தியோந்நியமான எளிமையான வாழ்க்கைக்கும் ஏங்கினாள்.

மேலும் ஆறு மாதங்கள் உருண்டோடின. நிவேதாவின் சிநேகிதி சுபத்திரா திருமணம் செய்து கொழும்பில் குடியேறியிருந்தாள். இதை அறிந்தவுடனே நிவேதா மிகவும் சந்தோஷப்பட்டாள். ஒரு விலையுயர்ந்த திருமணப் பரிசை வாங்கிக் கொண்டு அவளைப் பார்க்கப் போனாள். வாசற்கதவைத் திறந்ததும் சுபத்திரா நிவேதாவைக் கட்டி அணைத்து வரவேற்றாள். மிகவும் நாகரீகமாக ஜீன்கம் உடலோடு ஓட்டிய டீ சேர்ட்டுமாக நின்று நிவேதாவைக் கண்டு அதிசயித்தாள் சுபத்திரா. இந்த கொழும்பு நகரம் இப்படி அவளை மாற்றி விட்டதா? ஒற்றைப் பின்னலும் தலை நிறைய பூவும், நெற்றியிலே பொட்டும், கணுக்கால் மறைய பாவாடைத் தாவணி அணிந்த நிவேதாவுக்கும் இந்த நிவேதாவுக்கும் எத்தனை வித்தியாசம். சுபத்திரா யாழ் மண்ணின் வாசனை மாறாது விளங்குவதை நிவேதா அவதானித்தாள்.

நிவேதாவை தன் கணவர் குமாருக்கு அறிமுகப்படுத்திய சுபத்திரா, "ஏன்டி! உன்னுடைய கணவர் மயூரன் வரவில்லையா?" என்றாள்.

“அவர் வேலை விசயமா வெளியூர் போயிருக்கிறார்,” என்று தாழ்ந்த குரலில் பதிலளித்தாள். “ஊரிலே உங்க அம்மா, விக்னேஷ் அண்ணன் சுகம் எப்படி? பாட்டா பாட்டி எப்படி இருக்கிறார்கள்?” என்று ஆவலோடு விசாரித்தாள் நிவேதா.

“அம்மாவும் அண்ணனும் சுகமாகயிருக்கிறார்கள். பாட்டா பாட்டிக்குத் தான் தடிமல் இருமல் மாறி மாறி வந்து கஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள். நிவேதா, நந்த

கோபாலன்தான் பாவம். மூளையிலே கூட்டி என்றார்கள். சிகிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே சாவு அவரை அணைத்துக் கொண்டது.” இதை சொல்லும் போது சுபத்திராவின் கண்கள் கலங்கின.

நிவேதா அழுதே விட்டாள். இப்போது அவளுக்கு தான் கண்ட கனவின் அர்த்தம் புரிந்தது. பின்பு யாழ்ப்பாணத்தின் நிலவரத்தைப் பற்றியும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு வர மூன்று நாள் எடுத்ததாகவும் சுபத்திராவும் அவள் கணவரும் விபரித்துக் கூறினார்கள்.

“சினேகிதிகள் உங்களுக்கு பேசிக் கொள்ள நிறைய விசயம் இருக்கும். நான் வெளியே போட்டு வாரேன்” என்று சொல்லி வெளியே சென்றான் குமார்.

“எப்படி உன் திருமண வாழ்க்கை?” என்று நிவேதா ஆவலுடன் தன் சினேகிதியிடம் கேட்டாள்.

“அவர் என்னை அன்பாகப் பார்த்துக் கொள்கிறார். நான் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறேன்,” என்றாள் மலர்ந்த முகத்துடன். “ஆமாம், உன் மண வாழ்க்கை எப்படி? திருமணமாகி ஒரு வருடமாகிறதே. உங்க வீட்டிலே குவா குவா சத்தம் கேட்கிற தற்கு ஏதாவது அறிகுறி?” என்று கேட்டபடி தன் கண்களால் நிவேதாவை அளந்தாள்.

“அப்படி ஒன்றுமில்லை. ஏன் சுபத்திரா எனக்கு மட்டும் வாழ்க்கையிலே ஏமாற்றமும் கஷ்டங்களும் மாறி மாறி வருகிறது?” என்றாள் கண்களில் கண்ணீர் பொலபொலவென வழிந்தோட.

“என்னடா,” என்று கூறியபடி சுபத்திரா எழுந்தோடிப் போய் நிவேதாவை அணைத்துக் கொண்டாள். நிவேதா திருமணத்தன்று முதல் நடந்த எல்லா விசயங்களையும் ஒன்றும் விடாமல் சொன்னாள். எல்லாவற்றையும் கேட்ட சுபத்திரா, “அந்தப் பெண்கள் தமக்குள் பேசியதை அப்படியே நம்பிவிட்டியா நிவேதா?”

“ஆமாம். மயூரனும் அதை மறுக்கவில்லையே. நீ நினைக்கிற மாதிரி எங்களுக்கிடையே தப்பான உறவு இல்லை என்று சொன்னார். இந்த ஆண்கள் ஒரு பக்

கத்தை மட்டும் காட்டும் கண்ணாடி மாதிரி என்று புத்தகங்களில் வாசித்ததை நினைத்து விட்டார். இவ்வளவும் நடந்த பின்னும் மயூரன் அந்த விமலாவோடு வெளியூர் போய் தங்கி விட்டுவருகிறார். விமலா அடிக்கடி மயூரனுக்கு டெலிபோன் பண்ணுவா. பலமுறை நான் டெலிபோனை எடுத்து அவரிடம் கொடுத்திருக்கிறேன்!” நிவேதா மனதிலிருந்த தன் சந்தேகங்களை, உள்ளக் குமுறல்களை உயிர்த்தோழியான சுபத்திராவிடம் சொன்னாள்.

நிவேதா சொன்னதை எல்லாம் கேட்டுவிட்டு, “இந்தப் பெண்கள் பேசியதை அப்படியே நம்பிவிட முடியாது நிவேதா. பாட்டி சொன்னதை வைத்தும், நான் அவதானித்த மட்டிலும் மயூரன் அப்படிப்பட்டவனல்ல என்று தோன்றுகிறது. இந்த விமலா பெண்ணைப் பற்றி யாரிடமாவது விசாரித்துப் பார்த்தியா நிவேதா?” என்று கேட்டாள் சுபத்திரா.

“எப்படி நான் விமலாவைப் பற்றி விசாரிப்பது? மயூரனுக்கும் அவளுக்கும் இடையே உள்ள உறவைப்பற்றி என்னிடம் சொல்வார்களா? கமலம் மாமியிடம் கேட்டால் மயூரனுக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றி சந்தேகம் வந்துவிடும்,” என்றாள்.

“நிவேதா! இத்தனை வருடப் பழக்கத்திலே உன்னை நல்லா அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். நீ ஒரு சந்தேகப் பிராணி. தீர விசாரிக்காமல் நீ எந்த முடிவுக்கும் வரக்கூடாது” என்று அவளைக் கடிந்து கொண்டாள் சுபத்திரா.

“இல்லை சுபத்திரா. அவருக்கும் விமலாவுக்கும் உள்ள உறவு என்ன, எங்கே போகிறார்கள், ஏன் போகிறார்கள் என்று மனைவி என்னிடம் சொல்லலாமே?” என்று நிவேதா தன்னை நியாயப்படுத்தப் பார்த்தாள்.

“நிவேதா, நீ கொஞ்சம் பொறுமையாக இரு. வீணா மயூரனை சந்தேகித்து உனக்குக் கிடைத்திருக்கிற நல்ல வாழ்வைப் பாழாக்கி விடாதே. நான் விமலாவைப் பற்றி விசாரிக்கிறேன்,” என்று சமாதானப்படுத்தினாள் சுபத்திரா.

இதற்குப் பின் சினேகிதிகள் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொண்டனர். நிவேதா சுபத்திராவிடம் தன் மனதில் இருந்த வேதனைகளைச் சொல்லி சற்று ஆறுதல் அடைந்தாள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தால் எந்தேரம் என்ன நடக்குமோ என்று பயந்து சுபத்திரா, தன் தாயையும் தமையன் விக்னேஷையும் கொடும் புக்கு வரவழைத்துக் கொண்டாள். சுபத்திரா தமையனிடம் நிவேதா - மயூரன் விஷயத்தைச் சொன்னாள். அவர்கள் இருவரும் விசாரித்துப் பார்த்ததில் மயூரனும் விமலாவும் நிச்சயமாக வேலை விஷயமாகத்தான் வெளியூர் போய் வந்தார்கள் என்று அறிந்தனர். அத்துடன் அவர்கள் உறவைப் பற்றி ஷீலா போன்ற விஷமக் காரர்கள் கதை கூட்டி திரிகிறார்கள் என்ற விவரமும் கிடைத்தது. இதை எல்லாம் நிவேதாவிடம் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் கேட்ட நிவேதா, தான் அவசரப்பட்டு மயூரனைச் சந்தேகப்பட்டு விட்டேனோ என்று வருந்தினாள்.

ஊரிலே பாட்டா பாட்டிக்கும் தன் தந்தை, தம்பிமாருக்கும் என்ன நடக்குமோ என்ற கவலையும்

சேர்ந்து சரியாகச் சாப்பிடாமல், நித்திரையில்லாமல் நிவேதா உடல் நலிந்து போயிருந்தாள். மயூரன் அவளுக்கு அறுதல் கூறிச் சாப்பிட வைப்பான். ஒருமுறை வேலுப் பிள்ளை எழுதிய கடிதத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அதில் எல்லோரும் சுகமாக இருப்பதாகவும், தான் மட்டும் வேலைக்குப் போய் வருவதாகவும், சாப்பாட்டுப் பொருட்கள் தட்டுப் பாடு என்றும், மயூரன் அனுப்பிய அரிசி பருப்பு மிகவும் உதவியாக இருந்தது என்றும் எழுதியிருந்தார். நிவேதா மயூரனின் இந்தச் செய்கையால் மனம் நெகிழ்ந்து அவன் கண்களை நேருக்கு நேர் சந்தித்து, "தாங்க யூ" என்றாள். கோபம் தெறிக்க அவனை நோக்கிய அதே கண்கள் இன்று கனிவோடு நோக்கின.

LOI தங்கள் உருண்டோடின. கமலம் சிங்கப்பூரில் தன் சொந்தக் காரர்களைப் பார்க்கப் போயிருந்தாள். உடல் நலிந்து போயிருந்த நிவேதாவுக்கு உடம்பு பூராவும் சின்னம்மை போட்டது. காய்ச்சலும் நூற்றி நாலு ஐந்து என்று காய்ந்தது. நிவேதா நினைவு மறந்து அரட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது பக்கத்திலே இருந்து இரவு பகல் என்று பார்க்காமல் அவனைக் கவனித்துக் கொண்டான் மயூரன். நிவேதா உடல் வருத்தத்தின் வேதனையால் துடிப்பதைக் கண்டு அவன் நெஞ்சுருகிப் போனான். கண்களினின்று கண்ணீர் கசிந்தது. இதைப் பார்த்த வேலைக்காரர்கள், "சின்னம்மா வின் நிலை கண்டு ஐயா கலங்குகிறார். எவ்வளவு அந்நியோந்நியமான தம்பதிகள்" என்று தமக்குள் பேசிக்கொண்டனர்.

அரைநினைவோடிருந்த நிவேதாவிற்கு பரிவோடு மருந்து பருக்கியும், காய்ச்சலின் வெப்பத்தைக் குறைக்க குளிர்ந்த நீரால் முகம், கை, காலை மெதுவாகத் துடைத்தும் யாரோ மிகவும் அன்போடு கவனிக்கிறார்கள் என்று புரிந்தது. அந்தக் கரங்களில் வெளியான அன்பு அவளை நெகிழ வைத்தது. "என்னம்மா இந்தக் கொஞ்சத்தையும் குடித்திடும்மா," என்று சொன்ன அந்தக் குரலில் தொனித்த பாசம் அவள் நெஞ்சை வருடியது. இத்தனைக்கும் சொந்தக் காரன் மயூரன்தான் என்று அறிந்ததும் நிவேதா பூரித்துப் போனாள். அவன் காட்டிய அன்பு, பரிவு, சரிசனம் அவள் நெஞ்சில் ஆனந்தத்தை அமுக்கையையும் உண்டாக்கியது. உடல் பலவீனத்துடன் மனதுக்குள் எழுந்த உணர்ச்சிகளும் சேரப் பேச்சு வராமல் தொண்டையை அடைத்தது. கண்களில் கண்ணீர் கசிந்து வழிந்தது.

இதைக் கண்ட மயூரன் "என்னம்மா உடம்பு வலிக்கிறதா? இன்னும் இரண்டு நாளில் எல்லாம் சரியாகிவிடும்" என்று அவன் கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டான். அவன் நெற்றியில் புரண்ட சுருண்ட கேசத்தைக் கோதிவிட்டு முகத்தில் போட்டிருந்த சின்னம்மை பருக்களுக்கு கலமின் மருந்தைப் பூசி விட்டான். நிவேதா மகிழ்ச்சியில் மிதந்தாள். 'என்மேல் இவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கும் மயூரனையா சந்தேகித்தேன்? நானும் அவரை எவ்வளவு ஆழமாகக் காதலிக்கிறேன் என்று இப்போதுதான் உணர்கிறேன்' என நினைத்தாள்.

நிவேதாவுக்கு உடம்பு குணமாகிக்கொண்டு வரவும் கமலம் மாமி உளரிலிருந்து திரும்பி வரவும் சரியாகவிருந்தது. நிவேதாவைப் பராமரிக்கிற பொறுப்பை கமலம்

மாமி ஏற்றுக்கொண்டாள். இத்தனை நாளும் வியாபாரத்தில் கவனம் செலுத்த முடியாமல் இருந்த மயூரன் இப்போது முழுக் கவனத்தையும் அதில் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இதனால் நிவேதாவின் அறைக் கதவண்டை வந்து சுகம் விசாரித்துவிட்டுப் போய் விடுவான். அவன் அறைக்குள் வருவான் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்து ஏமாந்தாள் நிவேதா. உடம்பு முடியாமல் படுக்கையில் இருந்தபோது மயூரன் பக்கத்தில் இருந்த நாட்களுக்காக ஏங்கினாள்.

உடம்பு நன்றாகக் குணமான பின் நிவேதாவைப் பார்க்க சுபத்திரா வந்திருந்தாள். அவளிடம் தன் மனதில் எழுந்த ஆசைகள், ஏக்கங்களை இறக்கி வைத்தாள் நிவேதா. "நான் மயூரனைத் திருமணத்திற்கு முன்பே காதலித்திருக்க வேண்டும். ஆகையால்தான் விமலாவுடன் அவரை இணைத்துப் பேசியதும் பொறாமைப் பட்டு அவருடைய உணர்வுகளையும், உள்ளத்தையும் வார்த்தைகளால் காயப்படுத்திவிட்டேன். அவர் என்மேல் வைத்திருக்கும் அன்பைப் புரியாத குருடியாக இருந்திருக்கிறேன். மாமி சிங்கப்பூரிலிருந்து திரும்பியபின் அவர் என் அறைக்குள் வருவதில்லை. வாசலில் நின்று சுகம் விசாரித்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்."

"ஆமாம் நிவேதா, மனசு என்பது விநோதமானது. எங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத விடயங்களையும் மனசு அறிந்து கொள்ளும். ஆனால் எமக்குப் புரியாததான் காலதாமதமாகிறது. அதிருக்கட்டும் நிவேதா! மயூரனுக்கும் விமலாவுக்கும் தப்பான உறவில்லை என்று நீ இப்ப நம்புகிறாய்தானே?"

"ஆமாம், நிச்சயமாக நம்புகிறேன்," என்று பளிச்சென்று பதில் அளித்தாள்.

"அப்போ இதை நீ மயூரனுக்குச் சொல்லவேண்டும். நீ அவரை மனதார நேசிக்கிறதையும் அறிய வைக்கவேண்டும். உனக்குத் திருமணமாகி ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகிறது. இனியும் காலதாமதம் பண்ணாதே."

"நான் எப்படி?" கையைப் பிசைந்துகொண்டு தடுமாறினாள் நிவேதா.

"நீதான் அவரிடம் இதைச் சொல்ல வேண்டும். வேறு ஒருவராலும் முடியாது," என்று நிவேதாவுக்கு தைரியமூட்டினாள் சுபத்திரா.

மயூரன் மேல் தனக்குள்ளாகாதலை உணர்ந்தபின் நிவேதா சந்தோசத்தில் மிதந்தாள். சிட்டுக்குருவி போல் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் பறந்து திரிந்தாள். கற்பனையில் மயூரனுடன் குடும்பம் நடத்தினாள். முன்னம் போல் நிவேதா நேரம்செட்ட நேரங்களில் வெளியே திரியாது படிப்பும் வீடும் என்று இருந்தாள். மயூரனிடம் தன் காதலை வெளிப்படுத்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தாள்.

இப்படியே இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் உருண்டோடின. இந்தியாவில் வசித்த சொந்தக்காரர் ஒருவருக்கு சுகமில்லை என்று செய்தி வரவும் கமலம் மாமி இந்தியாவுக்குப் பயணமானாள். மயூரனுக்கு வியாபாரத்தில் பல சிக்கல்கள். காலையில் வேலைக்குப் போனால் இரவு படுக்கைக்குப் போகிற நேரம்தான் வீடு திரும்பினான். "சாப்பாடு எடுத்து வைத்திருக்கிறேன் சாப்பிடுங்கோ," என்று

அவனுக்காக முழித்திருந்து நிவேதா கேட்பாள். "நான் சாப்பிட்டு விட்டேன்," என்று இரண்டு வார்த்தையிலே பதிலளித்துவிட்டு தன் அறைக்குள் போய்விடுவாள். அவன் விலகி விலகிப் போக நிவேதா அவன் அன்புக்கும் அரவணைப்புக்கும் ஏங்கினாள். நான் தான் மயூரனை தனிமையில் அணுகி திருமணத்தன்று அப்படிப் பேசி அவர் மனதை நோக்கித் தற்கு மன்னிப்பு கேட்டு, நான் அவரை நேசிப்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தாள்.

அன்று மயூரன் வீடு திரும்ப இரவு பத்துமணிக்கு மேலாகி விட்டது. நிவேதாவால் இனியும் பொறுத்திருக்க முடியவில்லை. மயூரன் மேல் வைத்திருந்த காதல் அவள் கூச்ச சபாவத்தையும் மீறி ஒரு முடிவெடுக்க வைத்தது. தன் அறைக்கும் மயூரன் அறைக்கும் இடையே இருந்த கதவைத் தட்டினாள். பின்பு மெதுவாகத் திறந்து கொண்டு அவன் அறைக்குள் சென்றாள். கதிரையில் இருந்தபடி பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்தான் மயூரன். மனம் நிறைய வெட்கத்துடன் முகம் சிவக்க நின்ற நிவேதாவை என்ன விசயம் என்ற கேள்வி முகத்தில் தெரிய கதிரையை விட்டு எழப் போனாள். "வேண்டாம் அப்படியே இருங்கள்," என்று கூறிவிட்டு வெகு சகஜமாக அவன் படுக்கையில் அமர்ந்தாள் நிவேதா.

அறையில் மௌனம் நிலவியது. தன் மனதில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை, அவன் மேல் உள்ள காதலைக் கூற நாணிநாள் நிவேதா. சொற்கள் நெஞ்சில் இருந்தன. அவற்றை வெளியே சொல்ல வெட்கம்

தடுத்தது. முகத்தில் வியர்வை பூத்தது. நெஞ்ச வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. வலது கை கட்டை விரல் நகத்தைக் கடித்தபடி குனிந்த தலையோடு நிவேதா அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, "என் னம்மா நிவேதா?" என்று கேட்டான் மயூரன். அவன் குரலில் தொனித்த பரிவு நிவேதாவுக்கு தைரியத்தைக் கொடுத்தது.

"யாரோ உங்களையும் விமலாவையும் இணைத்துப் பேசியதை நம்பி திருமணத்தன்று இரவு அப்படி நடந்துகொண்டேன். உங்களை வேறு ஒரு பெண்ணோடு இணைத்துப் பேசியதை என்னால் தாங்கமுடியவில்லை. அன்று ஏதோ ஒரு உணர்வு என்னையும் மீறி ஆட்டிப்படைத்தது. அதனாலே தான் அப்படி வார்த்தைகளைக் கொட்டினேன். தயவுசெய்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள்." நிவேதா குரல் கரகரக்கப் பேசினாள். அவன் கண்களை நீர் திரையிட்டது.

மயூரனிடமிருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை. ஆனால் பத்திரிகையின் மேல் இருந்த அவன் பிடிமட்டும் இறுகியதை தோலுக்குள்ளால் புட்டுக்கொண்டு நின்ற அவன் விரல் கணுக்கள் காட்டின. நேரே இருந்த சுவர் மேல் இருந்த அவன் பார்வையை நகர்த்தவும் இல்லை. தன் மனதில் இருந்ததைக் கூறியபின் நிவேதாவிற்குத் துணிவு வந்துவிட்டது. மெல்ல எழுந்து தன் கணவன் அமர்ந்திருந்த கதிரையின் கை மேல் உட்கார்ந்தாள். சட்டென்று உடல் விறைப்புற்ற மயூரன் நிமிர்ந்து அமர்ந்தான்.

'நான்தானே அவரை முதல் இரவு அன்று என் அறையை

விட்டு வெளியேறச் சொன்னேன். ஆகையால் நான்தானே என் மனதில் உள்ள ஆசையைச் சொல்லவேண்டும்' என்று எண்ணிய நிவேதா, "நான் உங்களை நேசிக்கிறேன். இப்போ உங்களும் அன்பையும் தாம்பத்திய உறவையும் எதிர்பார்த்து நிற்கிறேன்" என்றாள்.

நிவேதா மெதுவாக கணவனின் தோள் மேல் சாய்ந்து, கலைந்து கிடந்த அவனது முடியைக் கோதி விட்டாள். தேள் கொட்டியவன் போல் துள்ளி எழுந்து நின்றான் மயூரன். "நிவேதா அம்மா! என்னை மன்னித்துவிடுங்கள். நான் உங்கள் கணவர் மயூரன் அல்ல. உருவத்தில் உங்கள் கணவரும் நானும் ஒரே மாதிரி. ஆகையால்தான் மயூரனாக சில நாட்களாக நடித்து வருகிறேன்!"

நிவேதா மின்சாரத்தால் தாக்குண்டவள் போல் துள்ளி எழுந்தாள். "என்ன விளையாடுகிறீர்களா? நீங்கள் என்னை விரும்பவில்லை என்றால் அதை நேரடியாகவே சொல்லுங்கள். ஏன் இப்படி நம்பமுடியாத கதைகளைச் சொல்லுகிறீர்கள்!"

"தயவுசெய்து என்னை நம்புங்கள். நான் விடுதலை இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கர்ணல். இந்த உண்மையைச் சொன்னதால் இயக்கத்திற்கு நான் செய்து கொடுத்த சத்தியத்தை மீறிவிட்டேன். இதோ பாருங்கள் என் கையில் இருக்கும் குண்டுக் காயங்களை," எனக் கூறி தனது இடது மேற்சட்டையின் கையை சுருட்டிக் காட்டினான். முழங்கையில் எலும்பு இருக்க வேண்டிய இடத்தில் வெறும் தோல் தொங்கியது. "இதோ எனது இடது கையில் மோதிர விரலும் இல்லை." அவனுக்கு இடது கையில்

நாலு விரல்கள்தான் இருந்தன. "உங்கள் கணவர் பொறியியல் ரீதியில் இயக்கத்திற்கு அப்பப்போ உதவிசெய்வார். தற்சமயம் அவரும் விமலா அம்மாவும் பல இன்னல்களுக்கிடையே பிரயாணம் செய்து அங்கு முக்கியமான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்திலே இராணுவத்திற்கு மயூரன் மேல் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. மயூரன் கொழும்பிலேதான் இருக்கிறார். வெளியூர் எங்கும் போக வில்லை என்று இராணுவத்திற்குக் காட்டத்தான் இந்த வேடம். தலைவரின் கட்டளைப்படி நான் இங்கே மயூரனாக நடிக்கிறேன். மயூரனுடைய வியாபாரத்தையும் கவனித்து வருகிறேன். தயவுசெய்து இந்த விசயம் வெளியே தெரிய வேண்டாம். உங்களுக்கும் மயூரனின் குடும்பத்திற்கும் அபத்தாகி விடும். இன்னும் சில நாட்களில் மயூரன் கொழும்பு திரும்பிவிடுவார்" என்று வியர்த்து விறுவிறுக்கப் பேசினான் கர்ணல். துப்பாக்கி ஏந்தி காட்டில் புகுந்து எதிரிகளைத் துணிவோடு மூர்க்கமாகத் தாக்கியபோதுகூட இப்படி வியர்த்துக் கொண்டிருந்தான் என்று நினைத்தபடி கைக்குட்டையை எடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

தன் முன்னால் நிற்பது மயூரனில்லை என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்ததும் நிவேதா அதிர்ந்து போனாள். பூமி பிளந்துகொண்டு தன்னை விழுங்கிவிடாதா என்று வெட்கத்தில் துடித்துப் போனாள். ஐயோ! என் கணவரென்று நம்பி ஏதோ எல்லாம் சொல்லிவிட்டேனே. அவன் அவமானத்தால் உடல் கூனிக் குறுகிப் போனான். அவளுக்குப் பேச்சே வரவில்லை. சட்டென்று திரும்பித் தன் அறைக்குள் சென்றாள். இடைக்

கதவைச் சாத்தினாள். மனம் கொந்தளிக்க வலது கை கட்டை விரலைக் கடித்தபடி அறைக்குள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தாள். என் கணவரிடம் சொல்ல வேண்டிய அந்தரங்கமான விசயங்களை வேற்று மனிதரிடம் கொட்டி விட்டேனே! போதாததற்கு அவர் தோள் மேல் சாய்ந்து, சீ வெட்கக் கேடு! அவமான உணர்வில் நிவேதாவின் மனம் நெருப்பாகக் காய்ந்தது. இந்த இக்கட்டான நிலையை உண்டாக்கிய மயூரன் மேலும் ஆத்திரம் வந்தது. அந்த வீட்டில் இருக்கவோ, வீட்டில் உள்ளவர்களைச் சந்திக்கவோ அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஒரு பயணப் பெட்டியில் இரண்டு மூன்று துணிமணியை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு சுபத்திரா வீட்டிற்குப் புறப்பட்டுப் போனாள்.

வா சற் கதவைத் திறந்த சுபத்திராவைக் கண்டதும் இதுவரை அடக்கி வைத்திருந்த நிவேதாவின் கண்ணீர், வெள்ளமாக வெளிவந்தது. இரவு பதினொரு மணிக்கு மேல் என்றபடியால் வீட்டில் உள்ள மற்றவர்கள் நல்ல உறக்கத்திலிருந்தனர். சுபத்திரா நிவேதாவை விருந்தினருக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட அறைக்கு அழைத்துச் சென்று படுக்கையில் அமரச் செய்து தானும் அமர்ந்தாள். நிவேதாவின் அழகை ஓயவும், "நிவேதா, என்ன நடந்தது? சொன்னால்தானே புரியும்" என்று ஆதரவுடன் கேட்டாள்.

நிவேதா மயூரனின் அறைக்குள் தான் போனதையும் அங்கு நடந்ததையும் ஒன்றும் விடாமல் சொன்னாள். சுபத்திராவிற்கு திகைப்பில் உடனே பேச்சு வரவில்லை. பின்பு, "மயூரனைப் போல் இன்னொருவரா? உனக்கு அவன்

மயூரன் இல்லை என்ற சந்தேகம் ஒருக்கா கூட வரவில்லையா?"

"இல்லையே! உருவத்திலே இருவருக்கும் எந்தவித வித்தியாசமும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவன் குரல் மட்டும் சற்று வேறு மாதிரியாக ஒலித்தது. ஆனால் நான் இருந்த நிலைமையிலே அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. மாமி இந்தியாவிற்குப் போய் ஒரு மாதமாகிறது. கடந்த இரண்டு வாரமாக மயூரன் வேலை வேலை என்று சொல்லி இரவு பத்து மணிக்கு மேல்தான் வீட்டுக்கு வருவார். வீட்டிலே சாப்பிடுவதே இல்லை. இப்ப விளங்குகிறது. நிச்சயமாக இந்த இரண்டு வாரமாக வீட்டில் இருந்தவர் மயூரனில்லை" என்று சற்று அழகையை மறந்து பதிலளித்தாள் நிவேதா.

"நிவேதா, நீ வீட்டை விட்டு வந்தது யாருக்காவது தெரியுமா?"

"என் கார் வெளியே புறப்பட்டது அந்தக் கர்னலுக்கும் வேலையாட்களுக்கும் நிச்சயமாகக் கேட்டிருக்கும். இனிமேல் நான் என்ன செய்யப் போகிறேன்? என்னை வேற்று மனிதரோடு அந்த வீட்டிலே விட்டிட்டுப் போக அவருக்கு எப்படி மனம் வந்ததோ! என்னையும் மனவாழ்க்கையையும் வெறுத்து இயக்கத்திலே சேர்ந்திட்டாரோ?" என்று கண்ணீர் அருவியாக வழிய புலம்பினாள் நிவேதா.

"சீ! விசரா உனக்கு, மயூரன் அப்படி ஒருபோதும் செய்யமாட்டார். சும்மா மனதைக் குழப்பிக் கொள்ளாதே. நீ மயூரனோடு சேர்ந்து குடும்பம் நடத்தாதபடியால்தான் இப்படி துணிந்து வேறு ஒருவரைத் தனக்காக நடிக்க விட்டிருக்கிறார். இராணுவத்திற்கு

அவர் மேல் சந்தேகம் எழுந்தபடியால் வேறு வழியின்றி இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்" என்று நிவேதாவிற்கு ஆறுதல் சொன்னாள் சுபத்திரா.

அறைக்கு வெளியே சென்ற சுபத்திரா, ஒரு கையில் டம்ளர் பாலுடனும் மறுகையில் நிவேதாவின் பெட்டியுடனும் திரும்பி வந்தாள். "நிவேதா, இந்த பாலைக் குடி. மயூரன் உன்னைத்தவிர வேறு ஒரு பெண்ணையும் ஏறெடுத்தும் பார்க்க மாட்டான் என்று நம்புகிறாய் அல்லவா?" விசம்பலுக்கிடையே தன் தலையை ஆட்டி ஆமோதித்தாள் நிவேதா. "பிறகு என்ன? மயூரன் தன் தாயையும் நாட்டையும் நேசிப்பவன். அப்படிப்பட்டவன், தான் நேசித்து மணந்த மனைவியை ஒருநாளும் கைவிட மாட்டான். தாய்மண்ணுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமை முடிந்ததும் வந்துவிடுவான். நீயும் அவனை நேசிக்கிறாய். அவனோடு சேர்ந்து குடும்பம் நடத்த விரும்புகிறாய். பிறகென்ன, எல்லாம் சுமுகமாக முடியும். இப்போ நீ உடையை மாற்றிக்கொண்டு படுத்துக்கொள். மற்றவற்றை காலையிலே பார்த்துக் கொள்ளலாம்" என்று அவளைச் சமாதானப்படுத்தினாள் சுபத்திரா.

அன்று இரவு நிவேதா தூங்கவேயில்லை. இயக்கத்திற்கு உதவி செய்யப் போய் மயூரன் உயிருக்கு ஆபத்து ஏதேனும் வந்திருமோ என்று புதுக்கவலை வந்துவிட்டது அவளுக்கு. காலையில் அறைக்குள் வந்த சுபத்திராவிடம், "அங்கு போய் அவர் என்ன உதவி செய்கிறாரோ தெரியவில்லை. ஏதாவது ஆபத்திலே சிக்கிவிடுவாரோ? ஐயோ சுபத்திரா!" என்று சொல்லி புலம்பி வேதனைப்பட்டாள்.

"நிவேதா, நீ சும்மா மனதைப் போட்டுக் குழப்பாதே. மயூரனுக்கு ஒன்றும் ஆகாது. அவர் பத்திரமாக உன்னிடம் திரும்பி வருவார்" என்று அவளுக்கு ஆறுதல் கூறினாள் சுபத்திரா. நிவேதா தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போகப் பிரியப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்த சுபத்திரா அவளை தங்கள் வீட்டில் தங்கச் சொன்னாள்.

மயூரன் வீடு திரும்பியதும் கர்ணல் நடந்தவற்றைச் சொன்னான். உடனே மயூரன் சுபத்திரா வீட்டுக்கு விரைந்தான். அவனை வரவேற்ற விக்னேஷிடம், "என்னிடம் கர்ணல் எல்லாவற்றையும் சொன்னார். உங்களுக்கும் எல்லாம் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். எல்லோருக்கும் தொந்தரவு கொடுத்துவிட்டேன், மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றான்.

"என்ன மயூரன், எனக்கும் சுபத்திராவிற்கும் நிவேதா சகோதரி மாதிரி. அவ எங்க வீட்டுப் பெண். இது எங்க கடமை" என்றபடி விக்னேஷ் அவன் தோள் மேல் கை போட்டு அணைத்து உள்ளே அழைத்துச் சென்றான். உள்ளே போன மயூரனின் கண்கள் நிவேதாவைத் தேடின. "நிவேதாவைப் பார்த்துப் பேசலாமா?" என்று கேட்டான். "தாராளமாக" என்ற படி உள்ளே சென்ற விக்னேஷ் சுபத்திராவுடன் வெளியே வந்தான்.

"என்ன மயூரன், எந்தவித காயங்களும் இல்லாமல் முழுசா வந்து சேர்ந்திட்டீங்களா? அப்பப்பா! உங்களுக்கு என்ன ஆபத்து வந்திருக்குமோ என்று கவலைப்பட்ட நிவேதா அழுததற்கு ஒரு

அளவேயில்லை." நிவேதா மயூரன் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பை சொல்லாமல் சொல்லி வைத்தாள் சுபத்திரா. "அப்படியா" மயூரன் முகத்தில் கவலையும் சந்தோசமும் நிழலாடியது. "நிவேதா இப்போ வந்திருவா. நாங்கள் போய் இரவு சாப்பாட்டிற்கு சீன னூடுல்ஸ் வாங்கிக் கொண்டு வாரோம். நீங்க இரண்டு பேரும் எங்களுடன் இரவு சாப்பிட்டுவிட்டுத்தான் போகவேண்டும்" என்று கூறி விட்டு காரில் ஏறி புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

அவர்கள் வெளியே போகவும் நிவேதா தன் அறையை விட்டு வரவேற்பறைக்குள் வந்தாள். அழுது அழுது சிவந்த கண்களும் மூக்குமாக வந்து நின்ற நிவேதா வைக் கண்டதும் மயூரன், "நிவேதா! என் குஞ்சு" என்று அழைத்தபடி நீட்டிய கரங்களுடன் அவளை நோக்கி நடந்தாள். நிவேதா ஆவ லோடு தன் கணவன் நீட்டிய கரங்களுக்குள் சங்கமம் ஆனாள். "தயவுசெய்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள். அவசரப்பட்டு உங்களைச் சந்தேகித்து உங்கள் உணர்வுகளைக் காயப்படுத்தி விட்டேன். உங்கள்மேல் உள்ள அன்பை, காதலை உணராமல் என் வாழ்வையும் உங்கள் வாழ்வையும் பாழாக்கவிருந்தேன்" என்று அவன் மேற்சட்டை தன் கண்ணீரால் நனைவது உணரா மல் அழுதாள்.

"நிவேதா, நீ எதுவுமே விளக்க தேவையில்லை. நீ என்ன சொன்னாலும், என் உணர்வுகளைக் காயப்படுத்தினாலும், எனக்கு உன்மேல் உள்ள காதல், அன்பு என்றும் மாறாது. எனக்காக இன்னொருவரை விட்டில் நடிக்க விட்டு, உன்னைச் சங்கடப்படுத்திய தற்கு நீதான் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்."

"முதலிலே எனக்கு ஆத்திர மாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் உங்களைக் கண்டதும் எல்லாம் மறந்திட்டேன். நீங்க என்னை வெறுத்து இயக்கத்திலே சேர்ந்திட் டங்களோ என்றும் பயந்திட்டேன்" என்றாள் நிவேதா.

"சீ அசடு! இதோடு நான் அங்கு செய்யவேண்டிய கடமை முடிந்துவிட்டது. இனி போக வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இப்போ எனக்கு என் அன்பு மனைவி கிடைத்துவிட்டாள். நான் சந்தோசக் கடலிலே மிதக் கிறேன்" என்று கூறியபடி தன் நெஞ்சில் புதைந்திருந்த நிவேதா வின் 'முகத்தை நிமிர்த்தி கண்ணீ ரைத் துடைத்தாள். "இனிமேல் உன் கண்களினின்று ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரும் வரக் கூடாது. எங்கே அந்தச் சிரிப்பு. என்னை மயக்கும் சிரிப்பு. அதைப் பார்த்து பல மாதங்கள் ஆகிறது!" நிவேதா சந்தோ சத்துடன் தன் கன்னங்களில் குழி விழ புன்ன கைத்தாள்.

சித்த மருத்துவம்

மூலிகை அகராதி (தமிழ் / ஆங்கிலம்)

பாகம் 7

கந்தையா குமாரசாமி
நல்லைக் குமரன்

நி

நிலவேம்பு:

"வாதகர நீரேற்ற மாற்றுஞ் சுரதோஷங் காதமென வோடக் கடியுங்காண் — மாதரசே பித்த மயக்கறுக்கும் பின்புதெளி வைக்கொடுக்குஞ் சுத்தநில வேம்பின் தொழில்!"

நீ

நீர்முள்ளி: முள்ளி என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும் நீர்முள்ளியானது சிறுநீரகக் கோளாறுகளுக்கு அருமருந்து என்று சொல்லப்படுகின்றது. இம்மூலிகை வயல்வெளிகளில் உள்ள சதுப்பு நிலங்களில் அதிகமாகக் காணப்படும்.

நெ

நெட்டி	Aeschynemene aspera
நெட்டிலிங்கு(அசோகு)	Uvasia longifol
நெய்தல்(ஆம்பல்)	Nymphae alba
நெருஞ்சி(நெருஞ்சில்)	Tribulus terrestris/lanuginosus
நெல்லிக்காய்	Emblica officianalis
நெல்லி(ஆமலகம்)	Phyllanthus madrapatan
நெல்லிமரம்	Phyllanthus emblica/officinalis

நெல்லி: நெல்லியில் பல வகைகள் உள்ளன. அருநெல்லி, சிறு நெல்லி, கருநெல்லி, பெருநெல்லி, கீழரி நெல்லி, கீழ்காய் நெல்லி போன்றவை வெவ்வேறு பலன்கள் தருபவை. பெருநெல்லி மங்கலான நீரைத் தெளிவுறச் செய்வதற்கும், கீழ்காய் நெல்லியும் கீழரி நெல்லியும் மருத்துவக் குணங்களுக்கும் பாவிக்கப்படுவன. அரிநெல்லி அல்லது சிறுநெல்லி பெண்களிடம் சினைத்தன்மையை அதிகரிப்பதற்கு சிறந்தது. பொதுவாக பெரிய நெல்லிக்கனி நரை, திரை, மூப்பு போக்கும் ஆரோக்கியம் தரும் கனியாக பண்டைக்காலம் முதல் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

(Indian Gooseberry or Amla என்றழைக்கப்படும் ஒரு முற்றிய பெருநெல்லிக்காயில் 1000% Vitamin C, Calcium 5gm, Iron 7%, carbohydrates 14 gm, Dietary fibre 3 gm, Sugar 0 gm and protein 1 gm உள்ளதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது).

நே

நேர்வாளம் Croton tiglium

விஷ வைத்திய சிந்தாமணி என்னும் நூலில்:

பாரடா சித்தாந்த பிரிசவுண்டை
பாடுகிறேன் மகிழ்வித்து தேவதாளி
நேரடா பேய்ப்பீர்க்கு வித்தும் சூதும்
நேர்வாளமிவைந்தும் சமனாய்க்கூட்டி
ஏ ரடா சம்பீரச் சாறுவிட்டு
எட்டுநாள் ஊறவைத்து எட்டொன்றாநாள்
சீரடாபயறுபோ லரைத்துருட்டி
திரமாக நிழலுலர்த்தி வைத்துக்கொள்ளே.

வைத்துக்கொள்விஷந்தீண்டி சீவன்போனால்
வாகானகையான்சார் எருக்கன்சாற்றால்
வெற்றியாயொருகுளிகை யுரைத்துக்காதில்
விட்டடைக்கமறு செவியில் காந்தல்காணும்
மெத்தவேகாணாட்டால் அமுரிதன்னில்
விரைந்திழைத்து ஒருகுளிகைவாயிற்போட
முத்தியாய்ப்புதுச்சிலை நனைத்துமூடி
முன்றேகால்நாளிகையில் முழிப்பான் காணே.

நொ

நொச்சி Vtex negundu

ப

பருத்தி	Gossypium
பசிரிக்கீரை	Portulaca quadrifolia
பசுமுள்ளை	Premna integrifolia
பச்சிலை(தமாலம்)	Xanthocymus pictorius
படற்கள்ளி(பலகைக்கள்ளி)	Opuntia dillenii
பட்டகம்(புழக்கொல்லி)	Aristolochia
பட்டிடை(நந்தியாவட்டம்)	Nerium coronarium
பனிச்சைக்காய்	Embroyopteris glutinifera
பப்பாளி	Carica papaya(papaw)
பவளக்குறிஞ்சி	Lawsonia spinosa
பங்கம்பாளை(பங்கம்பாலை)	Aristolochia bracteata
பவளப்பூண்டு	Salicornia indica
பவளமல்லிகை	Nyotanthes tristia
பவளப்பூலா	Philanthus rhamnoides
பவளவங்காரவாச்சி	Sesuvium portulacastrum
பழம்பாசி	Sida humilis
பழுபாகல்	Momordica divica
பறங்கியாமணக்கு	Carica papaya
பறங்கிக்கிழங்கு	Cinchona officinus
பனைவெல்லம்	Borassus flabelli formis(jaggery)
பறங்கித்தாழை	Bromela ananas
பர்ப்படாகம்	Mollugo cerviana
பயறு(ஓர்வகை)	Cicer arictinum
பருப்புக்கீரை	Chenopodium album
பறட்டைக்கீரை	Justicia madurensis

பழம்பாசி - இது ஒரு சிறந்த மூலிகை. 1 கிலோ பழம்பாசி சேகரித்து நன்றாக இடித்துச் சாறாக்கி அதனை வற்றக்காச்சி இறுகி வரும்போது அதேயளவு நல்லெண்ணெயும் சிறிதளவு கறிமஞ்சளும் சேர்த்தால் குணமாகாத எந்த வகையான தோற்புண்ணையும் மாற்றும் தன்மை கொண்டதென எனது தந்தையாரால் பரீட்சித்துப் பார்க்கப்பட்டு பலரிடம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

பா	
பாவட்டை	Pavitta Indica
பாலவரை(வெள்ளவரை)	Lablabultratus
பாலை(வெட்பாலை)	Nerium antidysentericum
பாகல்	Memodica charantia
பானல்(கருங்குவளை)	Pontideriya
பாதிரி	Bisgonia chelonoides
பாசி	Ceratophyllum demersum
பாலைமரம்	Mimusopa hexandris
பாற்பீர்க்கு	Cucumis sulcatus
பாப்பான் பூண்டு	Hedyotis herbacea

பி	
பிப்பிலி	Piper longum
பிரண்டை	Vivitis quadrangularia
பிண்ணாக்குக்கீரை	Melochia corehorifolia
பிராய்	Troohis aspera

பிரண்டை: இரத்த பேதி, இரத்த மூலம், ஆசனத்தினவு, மாந்தம், முனை மூலம், குன்மம் போன்றவைகளை இந்த மூலிகை குணமாக்கும். (பிரண்டையில் Calcium, Carotin, Vitamin C and Ascorbic acid உள்ளதாலேயே இது மூலவியாதிகளுக்குப் பெயர் போன மூலிகையாகும்.

பிரமி: நீர்ச்சுருக்கு, கீல்களில் தோன்றும் வாய்வு, கைகால் எரிச்சல், வாய்வுப்பிடிப்பு, வாதக்கடுப்பு, சோகை ஆகிய பிணிகளுக்கு இந்த மூலிகை சிறந்த மருந்து.

பார்வதிபரணியம் என்னும் நூலில்:

குண்ணிதன்வேர் உணவை ஜன்னியுடன்வேர்வைமெத்த
நண்ணியசுரோணிதமும் விண்ணில்கண்டோடும்சிறு
பிள்ளைகள்நீர்க்கட்டலும் வெள்ளைவாதங்கனோடும்
தள்ளைதோடாமூலியிலை மூளைநோய்கள் தானகலும்
வட்டமெனும் பிரமி தட்டதட்டச் சுரம்போகும்
குட்டியவிளாவுங் குமட்டிவரும் வாந்திசத்தி
பேய்ப்பீர்க்கினாலரத்தை வாய்ப்பார்க்கவெயுணர்வை
போய்பாயும் நஞ்சுவிஷம் சாய்ப்பாகவோடிவிடும்
பங்கதனில்மூலிகையின் மங்குசொரித்தேமல்களும்
பொங்கியண்டவாதசன்னி இங்கிதமாயேகிவிடும்.

பீ	
பீரம்(பூவரசு)	Portia
பீர்க்கு	Cucumis acutangulus
பீநாறி	Sterculia foetida

பு	
புங்கமரம்(புன்கமரம்)	Dalbergia
புங்கம்பால்	Pongamia Glabra
புடல்(புடோல்)	Tricosanthes laciniosa
புட்டுத்திருப்பி(வட்டத்திருப்பி)	Cissampelos
புல்(அறுகம்புல்)	Panicum marginatum
புல்லரிசி	Cynosurus Egyptianus
புல்லாமணக்கு	Melanthium indicum
புல்லுருவி(புல்லூரி)	Loranthus pentandrus
புலிநகக் கொன்றை	Crodalaria Labornifolia
புளியாரை	Oxalis corniculata
புளிச்சாக்கீரை	Hibiscus cannabinus
புனமுருங்கை	Hedysorum senoides
புன்லி	Dalbergia lanceolaria
புனல்முருங்கை	Indigofera arcuata
புனலை(நெய்க்கொட்டான்)	Soap - nut tree
புன்காலி	Bignonia chelonoides
புன்னை	Alexandrian laurel
புன்னாகம்(புன்னை)	Rottleria tinctoria

புங்கம் வேர் : புண்கள் புரையோடி ஆறாமல் தொல்லை கொடுக்கும்போது புங்கம் வேர் நம்பிக்கையாக குணப்படுத்தும்.

பூ	
பூவரசு(பூப்பருத்தி)	Thespesi populnea
பூவந்தி(நெய்க்கொட்டான்)	Sapindus emarginatus
பூநாகம்	Earthworm
பூளை	Illecebrum lanatum
பூங்காரை	Gardinia dumetorum
பூளைக்காவி	Dilichos pruriens/mucuna oruri
பூளைக்கீரை	Ipomia pestigridis
பூனைப்படுக்கன்(பூனைமடி)	Crotalaria nummularia
பூசணி	Curcubita

பெ

பெருமருந்து	Aristolochia indica
பெரியம்மான்பச்சரிசி	Euphorbia pilulifera
பெரியாநங்கை	Polygala telephiodes
பெருக்கமரம்	Adonsoia digita
பெருவள்ளி	Dioscorea alata
பெருங்குறிஞ்சா	Asclepias vomitorea
பெருங்காயம்	Ferula assafoetida
பெருஞ்சீரகம்(சோம்பு)	Anoethum Foeniculum(fennel)
பெருங்கிழங்கு(சுகரமூலி)	Aristolochia
பெருநெரிஞ்சில்	Tribulus lanuginosus
பெருந்தாளி	Convolvulus maximus
பெருங்கட்டுக்கொடி	Smilax tomentosa
பெருமலைகலக்கி	Adiantum caudatum
பெருமரம்	Ailanthus excels
பெருமுகட்டை	Convolvulus malabaricus
பெருங்குமிழ்	Gmelina
பெரும்பூனை	Illecebrum javanicum

சித்த மருத்துவம் - பாகம் 6

பிழை திருத்தம் :

நன்னாரி அல்லது பாற்கொடி: மேகச்சூடு, உழலை, சலதோஷம், சுரம், தாகம், பித்தம் யாவும் கற்றாளைச் சோற்றில் உண்ணப் போகும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

கலப்பை 48ல் (60ம் பக்கத்தில்) காணப்படும் மேற்படி வசனத்தில் கற்றாளைச் சோற்றுடன் (அதாவது கற்றாளை மடலுக்குள் காணப்படும் பதார்த்தத்துடன்) என்று கருத்துக் கொள்ளவும்.

அதாவது: நன்னாரி அல்லது பாற்கொடி: மேகச்சூடு, உழலை, சலதோஷம், சுரம், தாகம், பித்தம் யாவும் கற்றாளைச் சோற்றுடன் உண்ணப் போகும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நூநூவது அகவையில் கென்றியர் கல்லூரி

St. Henry's College - Ilavalai

ஆரம்பம்

வட இலங்கையின் யாழ் மறைமாவட்டத்தில் வளங்கொழிக்கும் வாழையூராம் இளவாலையில், ரோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரிமாரினால், 1877ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை "ரோமன் கத்தோலிக்க ஆண்கள் பாடசாலை" என பெயரிடப்பட்டது.

1904ம் ஆண்டிலிருந்து இப்பாடசாலையில் ஆங்கிலம் கற்பிக்

கப்பட்டது. இப்பாடசாலையின் தேவையை உணர்ந்த பங்குத்தந்தை அருட்திரு L. ரொடறிக் கோ அடிகளார் இப்பாடசாலையை ஓர் ஆங்கிலப் பாடசாலையாக 1907இல் அறிமுகம் செய்தார். எனவே இப்பாடசாலைக்கு "புனித கென்றி அரசர் பாடசாலை" என மறைந்த யாழ் மேற்றிராணியார் மேதகு ஆயர் கென்றி பூலியன் அவர்களின் பெயரைச் சூட்டினார்.

முதல் ஆசிரியர்கள்

திரு B.J. வின்சென்ட், திரு L. போல் ஆகியோர் இப்பாடசாலையின் முதல் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள்.

புனித குசையப்பர் சபை துறவிகள்

யாழ் மறைமாவட்ட ஆயர் இப்பாடசாலையின் அபிவிருத்திகளையும் பொறுப்புகளையும் புனித குசையப்பர் சபை துறவிகளிடம் 1910 இல் ஒப்படைத்தார். இப்பாடசாலையின் அதிபராக சங். சகோதரர் பீலிக்ஸ் நியமிக்கப்பட்டார். வாலையூர் மக்களின் உள்ளங்களை சொன்ன கொண்ட சகோதரர் பீலிக்ஸ் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றினார்.

St Henry's English School

புனித கென்றியரசர் ஆங்கிலப் பாடசாலை

1912 இல் நல்ல பல திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பாடசாலையின் பயின்று தேறும் மாணவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசின் மானியம் பாடசாலைக்குக் கிடைத்தது.

1917 இல் இப்பாடசாலை "புனித கென்றியரசர் ஆங்கிலப் பாடசாலை"யாக மாறியது.

1920 இல் திரு M. வைரவப் பிள்ளை E.S.L.C பரீட்சையில் முதல் மாணவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு Hewawitharana பரிசைத் தட்டிக் கொண்டார். பிற்காலத்தில் Deputy Auditor General ஆக நியமிக்கப்பட்டார்.

1921 இல் சங். சகோதரர் பீலிக்ஸ் மாதகலுக்கு இடம் மாற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சங். சகோதரர் பிலிப் அவர்கள் திறமைமிக்க எல்லாராலும் மதிக்கப்படக்கூடிய ஓர் அதிபராகக் கடமையாற்றினார்.

1923 இல் 220 மாணவர்கள் இப்பாடசாலையில் கல்வி பயின்றனர். விஞ்ஞானம் ஓர் பாடமாக பாட விதானத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. சம காலத்தில் கல்வி அதிகாரி திரு L. Macrea பாடசாலையைப் பார்வையிடச் சென்றதையடுத்து சங். சகோ. பிலிப் அவர்கள் கல்வி ஆணைக்குழுவின் ஓர் உறுப்பினராக அரசாங்க ஆணையாளரினால் நியமிக்கப்பட்டார். இந்நிகழ்வு புனித கென்றியரசர் பாடசாலையின் ஒரு சரித்திர நிகழ்வாகக் குறிக்கப்பட்டது.

St Henry's College

புனித கென்றியரசர் கல்லூரி

1926 இல் கல்வித்திணைக்களத்தின் கல்லூரி தகமைக்குட்படுத்தப்பட்டு "St Henry's College" என மறுசீரமைக்கப்பட்டது. இல்லங்கள் Thistles, Shambrocks, Roses என 3 இல்லங்களாகப் பெயரிடப்பட்டு - இல்லங்களுக்கிடையேயான கிறிக்கெட் விளையாட்டுப் போட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முதலாவது கல்லூரி மலர் "Green and White" "Spes Nostra Deus" என்ற தாரக மந்திரத்துடன் வெளியிடப்பட்டது. கேம்பிரிட்ஜ் சிரேஷ்ட வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

1928 இல் பலராலும் வெகுவாக மதிக்கப்பட்ட திறமைசாலியான சங். சகோதரர் தேவசகாயம் அதிபராகப் பொறுப்பேற்க மாணவர்களின் தொகை 600 ஆக உயர்ந்தது. இவர் ரங்குனுக்குச் சென்றதையடுத்து சங். சகோதரர் கிறிஸ்ரோஸ்டர் அதிபரானார். சில காலங்களின் பின்னர் மீண்டும் சங். சகோதரர் தேவசகாயம் அதிபராகப் பொறுப்பேற்க கல்லூரி நல்லதோர் கோணத்தில் முன்னேறி இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமிருந்து மாணவர்களைக் கவரத்தொடங்கியது.

எதிர்பாராதவிதமாக கல்லூரியின் அதிபர் சங். சகோதரர் தேவசகாயம் காலமானார். கல்லூரி தடுமாறியது. புனித குசையப்பர் சபை நல்லதோர் அதிபரைத் தேடமுடியாமல் போகவே மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையின் முன்னாள் அதிபர் சங். சகோதரர் W. கன்னங்கரா கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்றார்.

நிர்வாக மாற்றம்

The Transition of Administration

யாழ் மறை மாவட்ட ஆயர் கல்லூரியின் நிர்வாகத்தை அமலமரித் தியாகிகள் சபையிடம் ஒப்படைக்கத் தீர்மானித்தார்.

1939 இல் யாழ் பத்திரிசியார் கல்லூரியின் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படக்கூடிய தலைமைத்துவம் கொண்ட வண. பிதா சான்ஸ் S மத்தியூஸ் OMI அவர்கள் இளவாலையின் இமயத்தைப் பொறுப்பேற்றார்.

இவர்கள் "Labor Omnia Vincit Improbus" என்ற புதிய தாரக

மந்திரத்துடன் கல்லூரியை புதிய கோணத்தில் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

வண. பிதா சான்ஸ் தனது பதவிக் காலத்தில் மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் மனங்களைக் கவர்ந்துகொண்டார். தனிப்பட்ட ரீதியில் ஒவ்வொருவரையும் அணுகும் திறமை இவரிடமிருந்தது. 2வது உலகமகா யுத்தத்தின்போது மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் தன் கண்காணிப்பில் வைத்துக் கொண்டார். ஒவ்வொரு காலையிலும் 15 நிமிட உரையாற்றி போர் சூழலில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை ஐரோப்பிய வரைபடங்களினூடாக விளக்கிக் கொண்டார். அவருடைய மறைவின் பின் வண. பிதா. P.J. ஜீவரட்ணம் 1943இல் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

1945 இல் இலங்கையின் மேன்மை தங்கிய கல்வி அதிகாரி C.W.W. கன்னங்கரவினால் இலவச கல்வித்திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. எவருக்கும் பயப்படாத அதே சமயம் அனைத்து மாணவர்களையும் கவரக்கூடிய தொன்மைவாய்ந்த ஜீவரட்ணம் அடிகள் காலத்தில் பல புதிய மாறுதல்கள் தோன்றின எனலாம். மாணவர்களுக்குக் கல்வியை ஊட்டுகின்ற கல்வி முறையிலிருந்து விலகி மாணவர்கள் தாமாகக் கற்றுக்கொள்ளும் சூழல் இவரது காலத்தில் கல்லூரியில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1949 ஜனவரியில் அதிபராகப் பதவியேற்ற அருடத்ததை ஜெரோம் எமிலியானுஸ்பிள்ளை OMI அவர்கள் ஆலய மணி ஒலிக்க யாழ் ஆயராகத் தேர்வானதை

யடுத்து மீண்டும் மார்ச் மாதத்தில் ஜீவரட்சணம் அவர்கள் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்றார். 1953 வரை அவரது பணி தொடர்ந்தது.

1953 இல் அருட்தந்தை B. தீயோகுப்பிள்ளை இளமைத்துழப்புள்ள பஸ்கோண கல்வியறிவு மிகுந்த ஓர் அதிபராக கென்றிஸ் கல்லூரியில் தடம் பதித்தார். பல்வேறு கோணத்திலும் முன்னேறிய கல்லூரியின் வருடாந்த இதழ் "Rising Sun", "Henrician" என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

தனியார் பாடசாலை Private School

1956 இல் கல்லூரியின் அதிபராக அருட்தந்தை L.A. சிங்கராயர் பணியாற்றத் தொடங்கினார். இவரது காலத்தில் பல பாடசாலைகள் அரசாங்கமயப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் அடிகளின் சொந்த முயற்சியால் பாடசாலையின் தனித்துவம் பேணப்பட்டது.

தொடர்ந்து

1963 இல் அருட்தந்தை J. ஸ்ரீனிவாசன்

1967 இல் அருட்தந்தை பெஞ்சமின்

1970 இல் அருட்தந்தை M.J. மரியாம்பிள்ளை அதிபர்களாகக் கடமையாற்றினர்.

அகில இலங்கை சாதனைகள் All Island Champions

1973 இல் கல்லூரியின் முதல் பழைய மாணவனான அருட்

தந்தை ஜோன் A. பிரான்சிஸ் அதிபராகப் பதவியேற்றார். கல்வி சார் துறையில் அவருக்கிருந்த மிகுந்த அனுபவத்தினால் கல்லூரி பாட, இணைப்பாட செயல் திட்டங்களில் மிகுந்த வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கியது.

ஓர் நல்ல பழைய மாணவன் என்கின்ற சிறந்த தலைமைத் துவத்தின் கீழ் அதிபர் ஆசிரியர் மாணவர் பெற்றோர் நலன் விரும்பி களுக்கிடையில் நல்ல குடும்ப உறவு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இவரது காலத்தில் முதலாவது அகில இலங்கை உதை பந்தாட்ட வெற்றிக்கேடயம் கல்லூரியினால் வென்றெடுக்கப்பட்டது. மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்கவே — இல்லங்கள் 4 ஆகப் பிரிக்கப்பட்டு Roses, Thistles, Shambrocks ஆகிய இல்லங்களுடன் Lillies எனும் புதிய இல்லமும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. மேலும் உயர்தர விஞ்ஞான வகுப்புகளில் மாணவிகளும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

அரசாங்கப் பாடசாலை State School

1960 - 1962களில் உதவி அதிபராக இருந்த அன்ரன் T. ராஜநாயகம் 1976 இல் பாடசாலையின் அதிபரானார். மாட்டின் குருமட இயக்குனரான அருட்தந்தை அவர்களின் பரந்த உலக அறிவும் கல்வியறிவும் சிறந்த ஓர் நிர்வாகத்தை அமைக்க உதவியது எனலாம்.

1976இல் All Island A.N.C.L. Trophy, 1978இல் Singapore Cup ஆகியன உதைபந்தாட்ட வீரர்களினால் வென்றெடுக்கப்பட்டது.

1977 இல் கல்லூரி மத்தியப் படுத்தப்பட்டது. கல்லூரியின் மாணவர் தொகை 550 இலிருந்து 838 ஆக அதிகரித்தது. வணிகத் துறை வகுப்புகளில் மாணவிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

26 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய அருட்தந்தை ஜஸ்டின் B. ஞானப்பிரகாசம் 26 years service of Rev. Fr Justin. B. Gnanapragasam.

1977இல் உப அதிபராகப் பதவியேற்ற அருட்தந்தை அவர்கள் 12 வருட கால அனுபவத்தின் பின்னர் 1989இல் கல்லூரியின் அதிபராகப் பதவியேற்றார். பல விதமான பாதிப்புகள், கலவரங்கள் மத்தியில் பணியாற்றிய அருட்தந்தை கல்லூரியை மட்டுமன்றி இளவாலை கிராமத்தின் பொது மக்களின் பாதுகாப்பையும் தேவைகளையும் தாங்க வேண்டியவராகக் கடமையாற்றினார். ஒரு தோளில் கல்லூரியும் மறு தோளில் இளவாலை மறைபங்கும் அவரின் பணிகளை முதன்மைப்படுத்தின. இவற்றுக்கு மேலாக 12 பாடசாலைகளின் கொத்தணி அதிபராகவும் தனது பணியைத் தொடர்ந்தார்.

இடம் பெயர்வுகள் The Displacements

1992 இல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை காரணமாக இலங்கை

இராணுவம் இளவாலை கிராமத்தில் புருந்தபோது மக்களோடு மக்களாக அருட்தந்தையும் வெளியேறினார்.

அதே சமயம் இளவாலையில் கல்லூரியின் பொறுப்பை உப அதிபராக இருந்த அருட்தந்தை ஜேகதாசன் அடிகளார் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

அருட்தந்தை ஜஸ்டின் அடிகளார் இடம் பெயர்ந்த நிலையில் முதலில் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் மாலைநேரப் பாடசாலையாகவும் பின்னர் ஒரு கானியில் கொட்டிகள் அமைத்தும் பாடசாலையின் தனித்துவத்தைப் பேணிய தானைத் தலைவனாக விளங்கினார்.

இத்தகைய இருள் நிறைந்த சூழலில் அடிகளாருக்கு அருட்தந்தை அன்ரன் ராஜநாயகம் சிறந்த ஓர் வழிகாட்டியாகவும் பழைய மாணவர் சங்கம் துயர் துடைக்கும் துணைக்கரமாகவும் விளங்கின என்பதில் ஐயமில்லை.

மிக மிகக் குறைவான வளங்களில் கல்லூரி மிகப் பெரிய சாதனைகளைப் படைத்த வரலாற்றுக் காலமாக அவரது தலைமைத்துவம் அமைந்தது எனலாம்.

1992, 1993, 1994இல் உதைபந்தாட்ட சாதனை விருதுகள் தொடர்ந்து கென்றியர் கல்லூரிக்குக் கிடைத்தமை கல்லூரியின் வரலாறு காணாத சாதனை எனலாம்.

1995 அக்டோபரில் யாழ் மாவட்ட பாரிய இடப்பெயர்

வினால் சில மாதங்கள் மிருகவிலில் கல்வியைத் தொடர்ந்த கல்லூரி 1996 மே மாதம் மீண்டும் இள வாலை மண்ணில் கால் பதித்து வளரத்தொடங்கியது.

2002இல் அருட்தந்தை ஐஸ்ரின் அடிகளார் 26 ஆண்டு கால சேவையைப் பூர்த்தி செய்ய — அவரது சேவை யாழ் பத்திரிகையார் கல்லூரிக்குத் தேவை என்ற ஆயரின் ஆணை அறிவிக்கப்பட்டது. “Henrician’s loss was Patrician’s gain” என்ற மந்திரம் வரலாற்றில் பொறிக்கப் பட்டது.

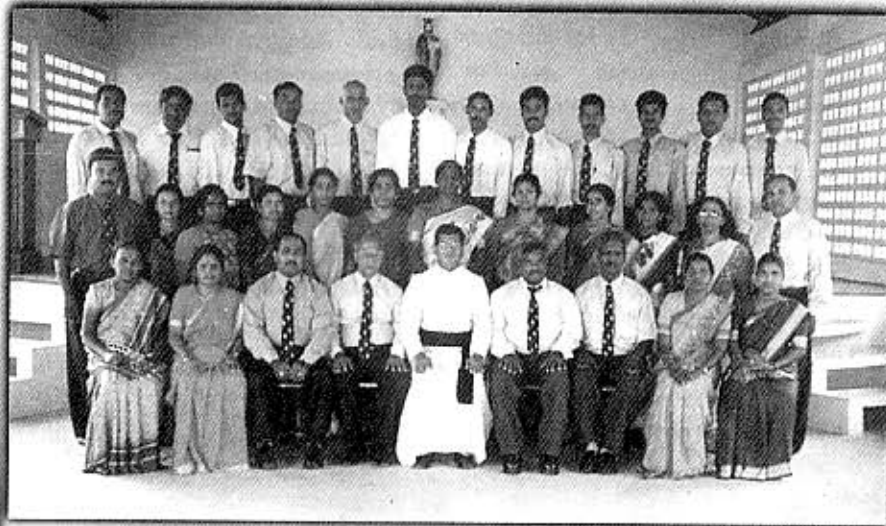
இன்றைய அதிபர்

1993இல் இளமைத் துடிப்புடன் உபஅதிபராகப் பணியாற்ற நியமிக்கப்பட்ட அருட்தந்தை K. ஜேம்ஸ் சிங்கராயர் 2003 இல் அதிபராகப் பதவியேற்றார்.

இன்றுவரை புதிய அதிபரின் வழிகாட்டலில் பல்கோண வளர்ச்சியுடன் கல்லூரி 100 ஆண்டை பூர்த்தி செய்வது கண்டு பழைய மாணவ மாணவிகளாகிய நாம் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

— மதுபாலா ஜெரோம்
பழைய மாணவி, சிட்னி

இன்றைய கென்றியர்
கல்லூரியின் வழிகாட்டிகள்
தகவல் : www.henricians.com

அவுஸ்திரேலியா பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கம்

Tamil Competition - Australian Society of Graduate Tamils

அகில அவுஸ்திரேலிய தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் 2006 அறிக்கை

அவுஸ்திரேலியாவின் நியூசவுத்வேல்ஸ் மாநிலத்தில் கடந்த 12 ஆண்டுகளாக நடாத்தப்பட்ட தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் 10வது ஆண்டிலிருந்து அவுஸ்திரேலியா பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கத்தின் தலைமையின் கீழ் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்தப் போட்டிகளை 8 வருடங்களுக்கு முன் கன்பரா நகரிலும் நடாத்தத் தொடங்கினோம். இப்போட்டிகள் கருப்பொருள் ஒன்றினை மையமாக வைத்தே நடாத்தப்படுகின்றன. இந்த வருடப் போட்டிகளுக்கான கருப்பொருள், “மண்ணின் தாகம்” என்பதாகும். இப்போட்டிகள் பற்றிய விபரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

இந்த வருடம் இந்த தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள் சிட்னியில் மட்டுமல்லாது மற்றைய அவுஸ்திரேலிய மாநிலங்களிலும் நியூசிலாந்திலும் நடாத்தப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். இம்முறை எழுத்தறிவுப் போட்டிகள் அகில அவுஸ்திரேலிய, நியூசிலாந்து மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்டு தலைசிறந்த மாணவர்களுக்கு ஐந்து தங்கப் பதக்கங்கள் பரிசாக வழங்கப்பட்டன. அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் வேறு பல போட்டிகளை தேசிய மட்டத்தில் நடாத்த உத்தேசித்துள்ளோம். இதற்கு மாநில மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் சான்றிதழ்களும் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன.

இந்தப் போட்டிகளின் பிரதான நோக்கம்:

அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்கின்ற தமிழ்ச் சிறார்கள் தமிழ் கற்பதை தொடர்ந்து ஊக்குவிப்பது, அவர்களிடையே தமிழ்மொழி, தமிழ்க் கலாச்சாரம் ஆகியனவற்றில் ஆர்வம், பற்று, ஈடுபாடு ஏற்படுத்துவது

மற்றும் இங்குள்ள தமிழ் இளைஞர்களிடையே நல்லதொரு தலைமைத் துவத்தை உருவாக்குவது போன்றவை எமது நோக்கமாகும்.

விளக்கப்பட்டறை:

பெற்றோருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் போட்டியாளர்களுக்கும் எமது போட்டிகள் பற்றிய விளக்கங்களை அளிப்பதற்கென ஒரு விளக்கப்பட்டறையை ஒழுங்கு செய்திருந்தோம். இந்தப் பட்டறை ஜூலை மாதம் 9ம் திகதி நடைபெற்றது. இதில் நூற்றுமூப்பது பேர் பங்குபற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது.

போட்டிகள் பற்றிய விளக்கப் படிவம்:

இம்முறை எமது போட்டிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் விளக்கத் தாள்களை உருவாக்கி இருந்தோம். அதில் போட்டி பற்றி பொது அறிவித்தல்களும், போட்டியில் எதிர்பார்க்கப்படும் விடயங்களுக்கும் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பெற்றோருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த விளக்கத் தாள்கள் மிகவும் உபயோகமாக இருந்ததாக அறிவதில் மிக மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பரீட்சை சபை:

எமது போட்டிகளைக் கண்காணிப்பதற்கும் அவை பற்றிய அறிவுரைகளை வழங்குவதற்குமென ஒரு பரீட்சை சபையை உருவாக்கியுள்ளோம். இந்தப் பரீட்சை சபையில் பேராசிரியர் பொன் பூலோகசிங்கம், அம்பி மாஸ்டர் என்று அழைக்கப்படும் திரு. அம்பிகைபாகன், திருமதி கலையரசி சின்னையா, டாக்டர் ஸ்ரீபாரதி ஆகியோர் பணி புரிகின்றனர். இவர்களது மேற்பார்வையில் இம்முறை போட்டிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. அவர்களுக்கு எமது நன்றி.

சிட்னியில் போட்டிகள்:

இம்முறை சிட்னியில் மட்டும் 350க்கு மேற்பட்ட போட்டியாளர்கள் பங்குகொண்டார்கள். இம்முறை எல்லாப் போட்டிகளையும் ஒபன் தமிழ் ஆலயத்தின் உதவியுடன் நான்கு வார இறுதி நாட்களில் நடாத்தினோம். 8 வயதிற்குக் கீழ்ப்பட்ட போட்டி யாளர்கள் எல்லோருமே வெற்றியாளர்கள் என்று பரிசளிக்கப்பட்டு இன்று கௌரவிக்கப்பட்டனர். சிட்னியில் 264 பரிசுகளும், 24 வெற்றி, நினைவுக் கேடயங்களும் இன்று பரிசாக வழங்கப்பட்டன. தேசிய மட்டத்தில் எழுத்தறிவுப் போட்டியில் பங்கு கொண்ட மாணவர்களுக்கு 50 பரிசுகளும், 5 தங்கப் பதக்கங்களும் பரிசளிக்கப்பட்டன என்பதை பெரு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மற்ற மாநிலப் போட்டிகள்:

இந்த வருடம் எமது போட்டிகள் மெல்போர்ன், கன்பரா, அடிஸைட், டரவின் ஆகிய அவுஸ்திரேலிய மாநகர்களிலும், ஓக்லன்ட், வெலிங்டன் போன்ற நியூசிலாந்து மாநகர்களிலும் இடம்பெற்றன. இவ்விடங்களில் எழுத்தறிவுப் போட்டியுடன் மற்றப் போட்டிகளையும் நடாத்துகிறார்கள். அடுத்த வருடம் மற்ற மாநகர்களிலும் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகளை நடாத்த முயற்சிகள் எடுத்து வருகின்றோம்.

எதிர்காலத் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்:

1. எமக்கென ஒரு இணையத்தளம் அமைத்து அதில் எமது போட்டிகள் பற்றிய விடயங்கள் மட்டுமல்லாமல் புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழை இணையோர் அறியவும், படிக்கவும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் பல விடயங்கள் இடம்பெறவிருக்கின்றன.
2. வருட முன்—நடுப்பகுதியில் மாநிலப் போட்டிகளும், வருட இறுதியில் தேசிய மட்டப் போட்டிகளும் நடாத்தப்படவிருக்கின்றன. எழுத்தறிவுப் போட்டியுடன் வேறும் போட்டிகள் தேசிய மட்டத்தில் இடம் பெற விருக்கின்றன. தேசிய மட்டத்தில் நடைபெறும் போட்டிகளில் முதற் பரிசு பெறுபவருக்கு தங்கப் பதக்கம் பரிசளிக்கப்படும்.
3. தமிழ் ஊடகங்களின் உதவியுடன் தமிழில் இணையோரின் திறமைகளை வெளிக்கொணர வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும்.

இறுதியாக, இந்த வருடப் போட்டிகளுக்கு பல வழிகளிலும் உதவிய உங்களுக்கும், தமிழ்ப் பாடசாலைகள், பெற்றோர், போட்டிகளுக்கு இடவசதி செய்து உதவிய ஒபன் தமிழ் ஆலய நிர்வாகத்தினருக்கும், தமிழ் ஊடகங்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்த பாரிய பணியை நல்லமுறையில் செயற்படுத்த என்னுடன் பாடுபட்ட எமது தமிழ் ஊக்குவிப்புக் குழு உறுப்பினருக்கு எனது பாராட்டுக்களும் நன்றிகளும்.

பொ. கேதீஸ்வரன்

இணைப்பாளர்

தமிழ் ஊக்குவிப்புக் குழு 2006

அவ்வந்தரேலியா பீடநாகிகள் தமிழர் சங்கம்

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்

பரிசுப் பட்டியல் 2006

பாலர் பிரிவு ஆண்கள் பாடல் மனனப் போட்டி
Tiny Tots Grade - Boys POETRY

முதற் பரிசான 'அதிபர் சிலம்பு கந்தப்பு நினைவுக் கேடயம்'
திவ்யேசன் அமிர்தலிங்கம்

வெற்றியாளர்கள்:

அஷாந் கதிர்காமநாதன்
வலவன் ராமன் சந்திரன்
ரிஷி கணேஷ்
குரபரன் ஞானேந்திரன்
அருண் இந்திரஜித்
பிரியங்கன் இந்திரகுமார்
ராதன் ஜீவகுமார்
ஜெயவிக்னன் ஜெயதேவன்
நொபில் ஜோன் கைமோர்
சேரன் கேதீஸ்
டனுஷன் கேத்திரசிங்கம்
ஸ்ரீபன் நைற்
ஹரிஷ் மதியழகன்
செரி நேத்ரா
ஆதவன் நித்தியானந்தன்
சிவரஞ்சன் பிரதிபன்

சஜித் புவனேந்திரன்
கினன் ரொஷான்
கஜன் சர்வேஸ்வரன்
ராகேஷ் சதானேசன்
சொளீசன் செல்வராஜா
குரு ஷியாம் சங்கர்
யாதவன் சிவகுருநாதன்
சேந்தன் சிவகுமார்
கஜன் சிவநேசன்
காசிநாத் சோதீஸ்வரன்
கணன் ஸ்ரீதரன்
ரேனேஷ் சுதாகர்
கேசவன் விக்னராஜா
அந்தசன் நொபேர்ட் விமலதாசன்

பாலர் பிரிவு பெண்கள் பாடல் மனனப் போட்டி
Tiny Tots Grade - Girls - POETRY

முதற் பரிசான 'திரு விகோரி திருமதி செசீலியா பாக்கியநாதர்'
நினைவுக் கேடயம்
பெறுபவர்: ரம்யா சிவகாந்தன்

வெற்றியாளர்கள்:

சுவேதினி ஐங்கரன்
சௌமியா அமலன்
காயத்திரி அருஞ்ஞானசுந்தரம்
மெரியான் பெனட்
அஞ்சலா செல்வன்
ஓவியா கஜேந்திரன்
காயத்திரி கிரி நடராஜா
ஆரனா ஜெரோம்
கேஷ்னா ஜெயந்திரபாலன்
மயூரா காந்தன்
ஜெயந்தினி குமாரசுருபரன்
பிருதி குமாரலிங்கம்
ஹரிணி மாறன்
மரியா தேவிக்கா மரியநாயகம்
ஆரணி மோகன்
ஹரிணி முருகானந்தன்
அபிஷா பூபாலசிங்கம்
அபினயா பிரசாந்தலிங்கம்
அருந்தா புஸ்பவண்ணன்
சந்தோஷி ராம்குமார் சர்மா
அயிஷானி ரவிச்சந்திரன்

பிரிதி சக்தி சிவபாலன்
ஐங்கரன் சக்திவேல்
திவ்யா சர்வேஸ்வரன்
அஞ்சலின் கவிதா சத்தியகுமார்
பிரியங்கா சங்கர்
அபினிதா சிவகுமாரன்
மயூரி சிவநேசன்
சஞ்சனா சிவசோதிராஜா
பிருந்தா ஸ்ரீறங்கன்
ரோசினி சிறிதரன்
சைனுகா க்குமார்
பைரவி தகீர்
திவ்யா தனபாலசிங்கம்
திபீகா திருக்கோடீஸ்வரன்
தரங்கினி துஷ்யந்தன்
விதுயா உருத்திரன்
நிர்மதா வாகீஸ்வரன்
கேசவி விக்னராஜா
விஜயால் விஜய்
அனீஷா யோகராஜா

ஆரம்ப பிரிவு - பாடல் மனனப் போட்டி
BEGINNERS GRADE Poetry

முதற் பரிசான 'ஓபன் தமிழர் கழக வெற்றிக் கேடயம்'
நிரோசினி ரஞ்சன்

வெற்றியாளர்கள்:

பிரினிதா பாலசுப்பிரமணியன்
வைதேகி ஈழவர்மன்
சக்தி ஜெயா இளங்கோவன்
கீர்திகா ஞானசோதி
மயூரி இந்திரகுமார்
அஷ்விகா கதிர்காமநாதன்
சேரன் கேதீசுரன்
துர்ஜா கேத்திரசிங்கம்
அபினேஷ் லகுதாஸ்

நஜீஷ்கன் மோகனதாசன்
ஜயத் நாராயண்
சூரியா இராஜேஸ்வரன்
கேதாரன் சாந்தகுமார்
தனுஷன் சத்தியபாலன்
பிருந்தா சிறினிவாஸ்
ஜானவி வசிகரன்
விஷால் வெங்கடேஷ்

ஆரம்ப பிரிவு வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல்
BEGINNERS GRADE VERBAL COMMUNICATIONS

முதற் பரிசான 'அவுஸ்திரேலிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வெற்றிக் கேடயம்'

கவிதா போல் ரமிஷன்

வெற்றியாளர்கள்:

ஜோசுவா அஞ்சலோ	ஹரி நேத்ரா
வானதி அருட்செல்வன்	ரதீபன் ரகுராம்
ஹரதர்ஷனா கண்ணன்	ஆரதி சசிந்திரன்
சபேஷ் முருகானந்தன்	தமிரா தேவராஜா
பகஜன் நரேந்திரன்	வித்யா உருத்திரன்

கீழ்ப்பிரிவு போட்டிகள் (LOWER grade)

தேசிய நிலையில் முதற் பரிசு - எழுத்தறிவு
1st Prize in Written competition - in Australia & New Zealand

பாரதியார் வெற்றிக் கேடயமும்

திரு. திருமதி வீரசிங்கம் குழந்தையார் ஞாபகார்த்த தங்கப்பதக்கமும்;
பாலகி பரமேஸ்வரன்

முதற்பரிசு - பாடல் மனனம் ஆண்கள், Poetry 1st prize
செகராஜசிங்கம் நினைவுக் கேடயத்தைப் பெறுபவர்:

மாலவன் அரவிந்தன்

முதற்பரிசு - பாடல் மனனம் பெண்கள், Poetry 1st prize
தமிழ் கல்வி நிலைய தாபகர் வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெறுபவர்:
கேசிகா அமிர்தலிங்கம்

முதற்பரிசு - வாய்மொழி ஆண்கள், Verbal 1st prize
தில்லையம்பலன் மயில்வாகனம் நினைவுக் கேடயத்தைப் பெறுபவர்:
சுப்பப்பிரியன் கண்ணன்

முதற்பரிசு - வாய்மொழி பெண்கள், Verbal 1st prize
P.V. நடராஜா நினைவுக் கேடயத்தைப் பெறுபவர்:
சிவாஞ்சலி ரட்ணசீலன்

எழுத்தறிவு, பாடல்மனனம் வெற்றி பெற்றோர்

சிவராம் ஐங்கரன்	மகிஷா பூபாலசிங்கம்
ராகல் ஹரிகரன்	பிரஷ்கா பிரகதீசன்
சிரவன் கார்த்திக் ஜீவானந்தம்	தனுஜா பிரேம்குமார்
சிரதா லக்ஷ்மி ஜீவானந்தம்	அபிராமி புவனேந்திரன்
ஜனனி ஜெகன்மோகன்	சாய் ஜனனி சக்திவேல்
ரம்யா ஜெகதீஸ்வரன்	சிவசங்கவி சிங்கராயர்
சஹானா ஜெரோம்	தர்சனா சிறிதரன்
ராதிசா கேசவா	பிரதீபன் திருநாமம்
பிரணவன் குமாரலிங்கம்	அபிராஜினி விஜயரட்ணம்
லக்ஷ்ணா லகுதாஸ்	பிரியங்கா விஸ்வலிங்கம்
ஷாலினி முகுந்தராஜா	அபினஜா யோகராஜா

எழுத்தறிவு, வாய்மொழித் தொடர்பாற்றலில் வெற்றி பெற்றோர்

ஆரன் செல்வன்	ஆர்த்திகள் நிமலேந்திரன்
றிஷிகேசன் மாறன்	அர்ஜுன் புஸ்பவண்ணன்
தனேஷ் மோகன்	ஹரிசான் புவனேந்திரன்
வருணன் முருகானந்தன்	துவாகினி ரட்ணசீலன்
வித்யா நகுலேஸ்வரன்	சுவாதி திருநாமம்

எழுத்தறிவுப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றோர்

பானுபிரியா ஞானசோதி	உதித் சிங்கராயர்
சக்தி ஜெயா இளங்கோவன்	தாரணி தியாகலிங்கம்
ஹரிதர்ஷனா கண்ணன்	விஷால் வெங்கடேஷ்
தனீரா மகிந்தன்	

பாடல் மனனம் வெற்றி பெற்றோர்

நடாஷா பெனற்	கெவின் ரெபின்சன்
கீரன் இந்திரஜித்	பிரணவன் சிவகுருநாதன்
இன்பனா ஜெரோம்	ஸ்ரீதரண்யா ஸ்ரீகிருஷ்ணபாலா
மதுரா ஜெயேந்திரபாலன்	திரேசி ரைற்றஸ்
தேஷா நாகேந்திரன்	தேனிஷா வாகீஸ்வரன்
அபிராமி ரவீந்திரன்	அபிராமி வசீகரன்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் போட்டியில் வெற்றி பெற்றோர்

மிதுரன் நரேந்திரன்
ஹரிஷ் சதானேசன்
சாய்கரன் சூரியகுமார்
கவிநிலா நக்கீரன்

ஐரீன் நிதி
கர்சனா பரமேஸ்வரன்
மிவினா ரொஷான்
வித்யா உருத்திரன்

மத்திய பிரிவு பாடல் மனனப் போட்டி
Intermediate Grade - Poetry

1ம் பரிசான 'அவுஸ்திரேலியாவில் முன்னேற்றமடைந்து வரும் தமிழ் வெற்றிக் கேடயம்'

சாய்பிரியா சக்திவேல்

2ம் பரிசு சுதர்ஷன் அரவிந்

3ம் பரிசு வரன் ஜெயதாசன்

மத்திய பிரிவு பேச்சுப் போட்டி
Intermediate Grade - Speech

1ம் பரிசான 'அதிபர் இயையதம்பி ஆறுமுகம் நினைவுக் கேடயம்'
இருவர் பெறுகின்றார்கள்:

கஜானி வரதராஜா
சாய்லக்ஷன் ராஜேந்திரன்

3ம் பரிசு றொகன் லோயலா பிலிப்

விசேட பரிசு பெறுவோர்:

வர்ஷா ஜீவகுமார்
லூட்ஸ்னி மரியநாயகம்
அபிராமி ராஜ்குமார்
வைஷ்ணவி சுந்தரமூர்த்தி
அருள்சன் அருண் தேவபாலன்
பிரியங்கா விஜயகுமார்

மத்திய பிரிவு வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் போட்டி
Intermediate Grade Verbal Communications

1ம் பரிசான 'அஞ்சலி (UNSW) தமிழ்ச் சங்க வெற்றிக் கேடயம்'
இருவர் பெறுகின்றார்கள்:

மதுர்ஷன் சங்கரதாசன்
தாணியா ஸ்ரீதரன்

3ம் பரிசு ஆரணி சசீந்திரன்

விசேட பரிசு பெறுவோர்:

சரவணன் சிவகுமார்
ஆர்த்திகா சுகுமார்
சிவாங்கர் துஷ்யந்தன்

மத்திய பிரிவு எழுத்தறிவுப் போட்டி
Intermediate Grade Written - National

தேசிய நிலையில் முதற் பரிசு - எழுத்தறிவு (தங்கப்பதக்கம்)
1st Prize in Written competition - in Australia & New Zealand
திரு. திருமதி வைரமுத்து ஞாபகார்த்த தங்கப்பதக்கமும்
பரமேஸ்வரன் வெற்றிக் கேடயமும் பெறுபவர்:

சாய் பிரியா சக்திவேல்

2ம் பரிசு ஆதித்தன் திருநந்தகுமார்

3ம் பரிசு லோடெஸ்னி மரியநாயகம்

விசேட பரிசு பெறுவோர்:

ஜனார்த்தன் குமாரகுருபரன்
கஜானன் பரமேஸ்வரன்
கோப்கிஷன் பார்த்தீபன்
பானு போல் ரெமிசன்
வைசாலி தேவராஜா
மதுர்ஷன் சங்கரதாசன்
ஆரணி சசீந்திரன்

மேற்பிரிவு வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல்
Senior Grade Verbal Communications

1ம் பரிசான 'தெல்லிப்பனை மகாஜனக் கல்லூரி வெற்றிக் கேடயம்'

திருமகள் ஜெயமனோகர்

2ம் பரிசு பிரணவன் சிவகுமார்

3ம் பரிசு சுவர்ணஸ்ரீ சந்திரசேகர்

விசேட பரிசு பெறுவோர்:

கலைச்செல்வன் ஜெயமனோகர்
சிவசரன் சூரியகுமார்
கோவிந் தனபாலசிங்கம்

மேற்பிரிவு பேச்சுப் போட்டி

Senior Grade Speech

1ம் பரிசான 'திரு. திருமதி பொன்னுத்துரை நினைவுக் கேடயம்' சிவாயன் சரவணபவானந்தன்

2ம் பரிசு உமை புருஷோத்தமர்

3ம் பரிசு பகவன் ஜெயரட்ணம்

விசேட பரிசு பெறுவோர்:

அபிவர்க்ஷினி நடேசன்

விசேட பரிசு அபிராமி சத்தியதேவன்

விசேட பரிசு காயத்திரி சிறீருத்ரகாந்தா

விசேட பரிசு தன்யா வரதராஜ ஐயர்

மேற்பிரிவு எழுத்தறிவுப் போட்டி

1st Prize in Written competition - in Australia & New Zealand

கலாநிதி வே. பாக்கியநாதன் ஞாபகார்த்த தங்கப்பதக்கமும் 'மது & துஷான்' வெற்றிக் கேடயமும் பெறுபவர்:

திருமகள் ஜெயமனோகர்

2ம் பரிசு சாம்பவி சிங்கராசா

3ம் பரிசு நிருஷன் பார்தீபன்

விசேட பரிசு பெறுவோர்:

கலைச்செல்வன் ஜெயமனோகர்

சுபாகரி ரவீந்திரன்

சிவாயன் சரவணபவானந்தன்

மாதங்கி சிவானந்தன்

சியாமளன் தனஸ்கந்தா

அபிராமி திருநந்தகுமார்

தினேஷ்ராஜ் ஜெயபாலச்சந்திரன்

கஸ்தூரி முருகவேள்

மைதிலி இளங்கோ

அதிமேற்பிரிவு எழுத்தறிவுப் போட்டி

Advanced Senior Grade Written - National

தேசிய நிலையில் முதற் பரிசு - எழுத்தறிவுப் போட்டி

1st Prize in Written competition - in Australia & New Zealand

கருணாலய பாண்டியனார் ஞாபகார்த்தத் தங்கப் பதக்கமும், கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை நினைவுக் கேடயமும் பெறுபவர்:

கீர்த்தனா அல்பிரட்

2ம் பரிசு நிஷேவிதா பாலசுப்பிரமணியன்

3ம் பரிசு

தீபதர்க்ஷினி சிவலிங்கம்

விசேட பரிசுகள் பெறுவோர்:

அபிராமி புருஷோத்தமர்

சச்சின் சுந்தரவடிவேல்

சரணியா பிரகதீஸ்வரன்

ராணி அருச்சுனமணி

மகாலட்சுமி சந்திரன்

விசேட எழுத்தறிவுப் போட்டி - தேசியநிலை

Special Written Exam - National

தேசிய நிலையில் முதற் பரிசு - எழுத்தறிவுப் போட்டி

1st Prize in Written competition - in Australia & New Zealand

கலாநிதி வேந்தனார் இளங்கோ நினைவுத் தங்கப்பதக்கமும், கலப்பை சஞ்சிகை வெற்றிக் கேடயமும் பெறுபவர்:

கார்த்திகா மனோகரன்

2ம் பரிசு கீர்த்தனா அல்பிரட்

3ம் பரிசு நிஷேவிதா பாலசுப்பிரமணியன்

விசேட பரிசுகள் பெறுவோர்:

றமேஷன் இராமச்சந்திரன்

திருமகள் ஜெயமனோகர்

அபிராமி புருஷோத்தமர்

மாதங்கி சிவானந்தன்

கலைச்செல்வன் ஜெயமனோகர்

அதிமேற்பிரிவு பேச்சுப் போட்டி

Ad. Senior Grade Speech

1ம் பரிசான 'யாழ். இந்துக் கல்லூரி' வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெறுபவர்

குலதேவி மகேஸ்வரமுர்த்தி

2ம் பரிசு பிரகாஷ் பிரபாகரன்

அதிமேற்பிரிவின்கான விவாதப் போட்டி

Advanced Senior Grade Debate

முதலாவது பரிசான 'சிட்னி பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்க' வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெறும் குழு:

பைரஜன் யோகராஜா

சிவாயன் சரவணபவானந்தன்

வஸந்தன் புவனேந்திரன்

2ம் பரிசு பெறும் குழு :

கார்த்திகா மனோகரன்
அபிராமி புருஷோத்தமர்
ஜனனி நந்தகுமார்

அதிமேற் பிரிவு வினாடிவினாப் போட்டி
Advanced Senior Grade Group Quiz

முதலாவது பரிசான 'ஈழத் தமிழர் கழக' வெற்றிக் கேடயத்தைப்
பெறும் குழு :

பைரஜன் யோகராஜா
சிவாயன் சரவணபவானந்தன்
வஸந்தன் புவனேந்திரன்
கவிவரணன் நக்கீரன்
பிரியந் தனராஜ்

2ம் பரிசு பெறும் குழு:

அபிராமி புருஷோத்தமர்
ஜனனி நந்தகுமார்
உமை புருஷோத்தமர்
காயதாரி சிறீருத்ரகாந்தா
அபிராமி திருநந்தகுமார்

இளைஞர் பிரிவு விவாதப் போட்டி Youth Grade - Debate
முதலாவது பரிசான 'சைவ மன்ற' வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெறும்
குழு:

செந்தூரன் சிதம்பரநாதன்
ராஜ் பாலச்சந்திரன்
திருக்குமரன் கதிரவேல்

2ம் பரிசு பெறும் குழு:

பிரவீணன் மகேந்திரராஜா
நிஷேவிதா பாலசுப்பிரமணியன்
கிருஸ்ணா சத்தியமூர்த்தி

குறிப்பு:

மற்றைய மாநிலங்களில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் பரிசு
பெற்றோர் விபரம் அடுத்த கலப்பை இதழில்
பிரசுரிக்கப்படும்.

“புத்திமான் பேலவான்”

ஆக்கம்: ராணி தங்கராஜா

இராமலிங்கம் ஓர் ஆயுள்வேத வைத்தியர். மாமன் மகன் பகவதியை மணம் செய்து கொண்டார். சில வருடங்களின் பின்னர்தான் அவர்களுக்கு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். காயித்திரி, கார்த்திகா இரு பெண்பிள்ளைகள் பிறந்தனர். காயித்திரி, கார்த்திகா இரு பெண்பிள்ளைகளுக்குப் பின் மகன் பிறந்தான். கார்த்திகேயன் எனப் பெயரிட்டு மிகச் செல்லமாக வளர்த்தனர். கார்த்திகேயன் நல்ல அழகன். படிப்பிலும் கெட்டிக்காரன். விளையாட்டிலும் வீரன். ஆனால் நினைத்ததை உடனே செய்யவேண்டும். முடியாவிட்டால் அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்து நிறைவேற்றி விடுவான். பெற்றோரும் அதிகம் கண்டிப்பதில்லை.

பகவதி சிலவேளைகளில் இவனைக் கொஞ்சம் கண்டிக்க வேண்டும். அக்காமாருக்கும் வாயடிக்கிறான். இப்படியே விட்டால் பின் கவலைப்பட வேண்டி வருமென கணவரிடம் சொல்வான். நன்றாகப் படிக்கிறான். எல்லா விளையாட்டுகளிலும் முதலாவதாக வருகிறான். வயது வர திருந்தி விடுவான். வீணை கவலைப்படாமல் யோசியாமல் உம் வேலையைப் பாடும் என கூறிப்போய் விடுவார்.

பகவதிக்கு மட்டும் நம்பிக்கையில்லை. எப்படி வருவானோ வென்ற கவலை மனத்தை அரித்துக்கொண்டே இருந்தது. வயது ஏறஏற கார்த்திகேயனின் பிடிவாதமும் ஏறியதே தவிர இறங்கவில்லை. படிப்படியாக படிப்பும் திருப்தியாக இல்லை. பரீட்சையிலும் சித்தியடையவில்லை. அடிக்கடி பள்ளிக்கூடத்திற்கு மட்டும் போடுகிறானென உபாத்தியாயரும் அறிவித்திருந்தார். தான் இவனைப் பற்றி கட்டியிருந்த மனக்கோட்டை மண்கோட்டையா? படித்து ஓர் நல்ல நிலைக்கு வரமாட்டானா? என்ன நடக்குமோ தெரியவில்லையே யென தாய் மனம் தினமும் தவித்தது. கணவரிடம் சொல்லி அழுவான்.

"அவனுக்கு இப்போது நேரம் சரியில்லையாம். சனியும் நல்ல இடத்தில் இல்லையாம். புத்திக் குரிய புதனும் பகையாம். சாத்திரி முருகேசு சொன்னார். காலம் சரிவர எல்லாம் சரிவரும். நீர் வேதனைப்படாதேயும். இன்னும் ஒரு வருடம்தான் கூடாதாம்.

எல்லாம் சரிவரும் நம்பிக்கையோடு இருமென கூறினார் கணவர். "என்னப்பா சொல்லுறியன். இந்த வருட சோதினையில் சித்தியடைந்தால் தானே அவன் பல் கலைக்கழகம் சென்று மேல்படிப்பைத் தொடரலாம். இவனை கொஞ்சம் கண்டித்து அடக்கி வளர்க்க வேண்டுமென எப்பவோ சொன்னான். காதில் போடவில்லையே. இவனின் சினேகிதர்களும் சரியில்லையாம். எப்படி முடியப் போகிறதோ தெரியவில்லை. நான் என்ன செய்வேனோ!" தலையில் அடித்துக் கொண்டாள் தாய்.

பரீட்சையிலும் சித்தியடையவில்லை என்ற முடிவும் வந்து விட்டது. பெற்றோரும், சகோதரிகளும் கவலைப்பட்டளவில் சிறிதளவேனும் கார்த்திகேயன் கவலைப்படவில்லை. பெற்றோரும், சகோதரிமாரும் மாறிமாறி அன்பாகவும், கோபமாகவும் புத்திமதிகள் கூறினார்கள். மெனமமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவன் தன் பிழையையுணர்ந்து வேதனைப்படுகின்றானென நினைத்த பெற்றோர் அவன் தனிய இருந்து யோசித்துத் திருந்தட்டுமென விட்டுத் தங்கள் வேலைகளைக் கவனிக்கப் போயினர்.

இரவு பத்துமணியாகியும் மகன் சாப்பிடவில்லையென்ற கவலையுடன் அவன் அறைக் கதவைத் தட்டினான் பகவதி. பதிலில்லை. கதவைத் திறந்தவன் திகைத்து விட்டான். அங்கு மகனில்லை. ஐயோ! இங்கை வாருங்கோ, என் பிள்ளையைக் காணவில்லையென அலறினாள். சத்தம் கேட்டு

எல்லோரும் ஓடிவந்தனர். எல்லா இடங்களும் தேடினர். அவன் சினேகிதர்கள் விட்டுக்குப் போயும் தொலைபேசி மூலமும் விசாரித்தனர். பயனில்லை. கடைசியாக பொலிஸில் புகார் செய்துவிட்டு கவலையுடன் இருந்தனர்.

பத்து நாட்களின் பின்னர் ஒரு சினேகிதனின் உதவியுடன் கனடா போய்விட்டதாக அறிந்த பெற்றோர் கவலைப்பட்ட போதிலும், பரவாயில்லை, இந்த கெட்ட கட்டத்தைவிட்டு வெளிநாடு போனதும் நல்லது. யார் மூலமாகுதல் கனடாவில் எங்கு இருக்கிறான், என்ன செய்கிறான் என்பதை அறியலாம். கெட்ட காலமிருக்கும் போது கடல் கடந்து போவதும் நல்லது. நல்ல அனுபவமும், எங்கள் நினைவும் வர எங்களைப் பார்க்க கட்டாயம் வருவான். சந்தோஷமாயிரும். இப்ப நான் இவன் எப்படி, யார் உதவியால் போனானென்பதை அறிய வேண்டுமென மனைவியிடம் கூறினார்.

கனடா சென்ற கார்த்திகேயன் சில மாதங்களுக்குள் ஒரு வேலை தேடிக்கொண்டான். பின்னர் மோட்டார் வண்டி நிற்பாட்டக்கூடிய இடத்துடன் ஓர் அறையையும் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டான். வேலை முடிந்த ஓய்வு நேரங்களில் வேறு சிறு வேலைகளையும் செய்து பணம் சம்பாதித்தான். சில காலத்தின் பின் ஓர் மோட்டார் வண்டி வாங்கி விட்டான். தனி அறை. கையில் பணம், வாகனம் எல்லாம் வந்தவுடன் அவன் மனக்குரங்கு தாவத் தொடங்கி

விட்டது. வேலை விட்டு வந்தவுடன் நன்றாகக் குடிப்பான். சாப்பிடுவான், தூங்கி விடுவான்.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல பெண்களின் சினேகிதம் கிடைத்தது. பெண்களைக் கூட்டி வருவான். கும்மாளமடிப்பான். பின்னர் சில கன்னிப் பெண்களைக் கூட்டி வந்து பொழுதைப் போக்குவான். ஒரு நாள் ஒரு பெண்ணைக் கற்பழித்து பின்னர் கொன்று விட்டான். இதில் என்ன சந்தோஷம் கண்டானோ! தொடர்ந்து ஐந்து பெண்களைக் கற்பழித்து கொலை செய்துவிட்டான். அப்பெண்களின் பெற்றோர் தாங்கமுடியாத கவலையுடன் பொலிஸில் புகார் செய்து அழுது புலம்பினர். உடனே நடவடிக்கை எடுத்து தங்கள் பிள்ளைகளைத் தேடித்தரும்படி தினமும் பொலிஸ் நிலையத்துக்கு வந்து போயினர்.

பொலிஸ் வலை விரித்தது. விசாரணையில் கார்த்திகேயன் மீது சந்தேகம் உண்டாயிற்று. அவன் வீட்டை சோதனையிட்ட போது ஐந்து விதமான பெண்கள் பாவிக்கும் கைப்பைகளும், ஒரு புடவையும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. புகார் கொடுத்த பெற்றோர் தத்தம் பிள்ளைகளின் கைப்பைகளை அடையாளம் காட்டினர். ஒருவர் கைப்பையுடன் புடவையும் தன் மகனினது தான் எனக் கூறினார். அழுது தான் எனக் கூறினார். பெற்றோர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த பெற்றோர் கார்த்திகேயனை அடிக்கவும் ஓடினர். மேலும் விசாரணையில் பல பெண்கள் இவன் வீட்டுக்கு வந்து போவதாக அடுத்த வீட்டுக்காரர்

சொன்னார். என்ன இருந்தும், கொலையைக் கண்டதற்கு சாட்சியோ, பெண்களின் உடல்களோ கிடைக்காததால் வழக்கை தொடர்ந்து நடந்த முடியவில்லை.

வழக்கும் மின்போடப்பட்டது. என்ன முடிவு செய்வதெனத் தெரியாது பொலிசாரும், நீதிபதியும் குழப்பத்துக்கு உள்ளாயினர். ஒவ்வொரு முறையும் நீதிமன்றத்துக்கு வந்து அலுத்துப்போன அரசு தரப்பு வழக்கறிஞர் ஓர் யுத்தியைக் கையாண்டார். பிள்ளைகளை இழந்தவர்களின் பெற்றோர்கள், சுற்றத்தினர், வழக்கு விசாரணையைப் பார்க்கும் ஆவலில் பொதுமக்கள் என நீதிமன்றம் நிரம்பி வழிந்தது. நீதிபதி ஆசனத்தில் அமர்ந்ததும் சப்தங்கள் அடங்கி அமைதியாயிற்று. வழமை போல் வழக்கு கூப்பிடப்பட்டது. கார்த்திகேயன் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டான். சடுதியாக காத்திராப் பிரகாரமாக காணாமல் போன ஐந்து பெண்களின் பெயர்களையும் வரிசைப்படி கூறி, இதோ இங்கு வந்துவிட்டார்கள், வரவேற்போமென சத்தமாக வழக்கறிஞர் கூவினார். எல்லோரது பார்வைகளும் வாசலை நோக்கிப் பறந்தன. ஒருவரை ஒருவர் இடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு வாசல் பக்கம் போகவும் முற்பட்டனர்.

ஓரே ஒருவரின் கண்கள் மட்டும் கார்த்திகேயனின் முகத்தை விட்டு சிறிதும் விலகவில்லை. அவைதான் வழக்கறிஞரின் கண்கள். எல்லோரும் வேகமாக வாசலைப் பார்க்க கார்த்திகேயன் மட்டும் குனிந்த தலை

நிமிராது எவ்வித ஆச்சரியமுமின்றி நின்றான். மக்களை அமைதி காக்கும்படி கூறிய வழக்கறிஞர் "கனம் நீதிபதி அவர்களே! சந்தேகமற கார்த்திகேயனே குற்றவாளியென நான் திடமாகக் கூறுகின்றேன். நான் இதோ ஐந்து பெண்களும் வருகின்றார்கள் என்று கூறியபோது நீதிமன்றத்தில் இருந்த ஒவ்வொருவரினது கண்களும், ஏன், உங்களுடைய தும் கூட வாசலைப் பார்த்தன. என் கண்கள் மட்டும் இவனுடைய முகத்தை விட்டு இம்மியளவும் அகலவில்லை. குனிந்த தலைநிமிராது எவ்வித ஆச்சரியமில்லாமல் நின்றான். ஆகவே, இவனால் கொல்லப்பட்டவர்கள் எப்படி வருவார்கள் என்பது இவனுக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, இவன்தான் குற்றவாளி. இனிபும் இழுத்தடிக்காமல் ஏற்ற தண்டனையை வழங்குங்கள் என தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" எனக் கூறியபடி வழக்கறிஞர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.

நீதிபதி, இதற்கு நீ என்ன சொல்கிறாயென கார்த்திகேயனைப் பார்த்துக் கேட்டார். அழுத கண்களும், சிந்திய மூக்குமாக "ஐயா, நான்தான் அக்கொலைகளைச் செய்தேன். ஏன் செய்தேனென எனக்குத் தெரியாது. செய்த கொலைகளுக்கு உரிய தண்டனையை அனுபவிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். வழக்கறிஞர் கெட்டிக்காரர். சமயோசித புத்தியுள்ளவர். பாராட்டப்பட வேண்டியவரும். ஓரே ஒரு வேண்டுகோள். என் தண்டனையை நிறைவேற்று முன் நாளை இங்கு வந்து சேர இருக்கும் என் பெற்றோரை

ஒருமுறை பார்க்க அனுமதி தர வேண்டுமென தயவாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்" என்றான். நீதிபதியும் அவன் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டார்.

மறுநாள் பெற்றோர் துடிதுடித்து அழுதபடி சிறைச் சாலைக்கு வந்தனர். மகன் அழைத்து வரப்பட்டான். மகனை பாசமுடன் கட்டி அணைத்துக் கண்ணீரால் குளிப்பாட்டினர். என்ன பேசுவது, எதைப் பேசுவதென அறியாது வாயடைத்து, ஊமைகளாகக் கண்ணீரைத் தாரை தாரையாகச் சொரிந்தனர். ஒருவாறு தன்னைத் தேற்றிக் கொண்ட கார்த்திகேயன் "அப்பா, அம்மா, நான் செய்த குற்றங்களை மன்னியுங்கள். நான் ஓர் பாவி. பெற்றவர்களின் அன்பையும், பாசத்தையும், என் அருமை சகோதரிகளின் அன்பையும், உங்களின் அறிவுரைகளையும் மதிக்காத மடையன். இது என் விதி. கலங்காமல் வீடு போங்கள். அக்காமாரை நான்

அன்புடன் கேட்டதாகச் சொல்லுங்கள். பிள்ளைகளை அன்பாய் வளர்க்க வேண்டும். அதே நேரம் கண்டிப்புடன் வளர்க்க வேண்டுமெனவும் அது மிகவும் அவசியமெனவும் சகோதரிகளிடம் நான் சொன்னதாகச் சொல்லுங்கோ.

"துள்ளித் திரிகின்ற காலத்தில் என் துடுக்கடக்கி பள்ளிக்கு வைத்திலனே என் தந்தையாகிய பாதகனே"

ஒளவைப்பாட்டியின் இப்பாடலை என் மருமக்கள் அத்தானவைக்கு பாட வைக்க வேண்டாம்."

இப்பாடலை மகன் பாடக் கேட்ட பொழுது இராமலிங்கத்தாரின் நெஞ்சில் ஈட்டி பாய்ந்த மாதிரி வேதனையை அனுபவித்தார். ஒரு வாரத்தில் அவனின் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப் படுமென சொல்லக் கேட்ட பெற்றோரின் உயிர் ஊசலாடிற்று.

திருத்தம்

சென்ற இதழில் வெளியான "பேராசிரியர் மகேஸ்வரனின் நினைவுக்குறிப்பு" என்ற தொகுப்பின் ஆசிரியர் "காவலூர் ராஜதுரை".

- ஆசிரியர்

கலப்பையே

நீ வாழி

உழவன் ஒருவன் - அவன்
உண்மையிலே தமிழன்
எழுத்தை காத்த - இளைய
எழுத்தாளர் தலைவன்

உழுதான் பலர் மனத்தை - உன்
உண்மையான துணையால்
வழுவா வரம் கொண்டு - அவன்
வளர்த்தான் எழுத்தின் மகிமையை

ஐம்பது களம் கண்டான்
ஐயந்திரிபற உணர்ந்தான் உன் பெருமையை
களம் கண்ட எழுத்தாளன்
கனவல்லாம் நனவாகியதே

கலப்பையே உன் பணி
காலமல்லாம் வாழ்கவே
ஒப்பில்லா புகழோடு
ஒங்கி வளர்கவே

- மது எமில்

நாசாப்புக் கதைகள்

கலாகீர்த்தி,
பேராசிரியர், டாக்டர் பொன். பூலோகசிங்கம்

உலகெங்கணுமுள்ள மக்களிடையே பல்வேறு கதை மரபுகள் நிலவி வந்துள்ளன. ஏனெனில், கதை கூறுவதும் அதனைக் கேட்பதும் மக்களுடைய செயற்குமங்களிலே காலாகாலமாகச் சிறப்பிடம் வகித்து வந்திருக்கின்றன. சிறுபிள்ளை முதல் முதியோர் வரைக் கதை மரபுகளைப் போற்றி வந்திருக்கிறார்கள். பாட்டி சொன்ன கதைகளைச் சிறுவயதிலே கேட்டு ரசிக்காதவர்கள் இருக்கமுடியாது. சிறுவரின் பாட நூல்களிலே பற்பல வாய்மொழிக் கதைகள் அவர்களுடைய வாசிப்புப் பழக்கத்தினையும் ரசிப்புத் திறனையும் விரிவடையச் செய்வதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகைச்சுவைக் கதைகள், வீர வரலாறுகள், காதற்கதைகள், சமுதாயக் கதைகள் எனப் பலவகையான கதைகள் கிராம மன்றங்களிலும் திண்ணைகளிலும் கூறப்பட்டும் கேட்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. பிற்காலத்திலே கதாப்பிரசங்கங்களுக்கு முன்னோடியாக அவை அமைந்திருக்கின்றன. எனவே கதை மரபுகள் - கூறுவதும் கேட்பது மாக - அடிப்படை மட்டங்களிலே நீண்டு நிலைத்து வருகின்றன.

இக்கதை மரபுகளில் இடம்பெறும் சுட்டுக்கதைகளிலே மானிடம் மட்டுமன்றி அஃறிணைப் பொருள்களும் பாத்திரங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. மக்கள் எனச் சுட்டப்படுவன உயர்திணை; அவர்கள் அல்லாத பிற அல்திணை (அஃறிணை).

"உயர்திணை என்மணர் மக்கட் கட்டே
அஹீணை என்மணர் அவரல பீறவே
ஆயீரு திணையின் இசைக்குமன சொல்லே" - தொல்.சொல்.கிளவி,1

என்றனர் தொல்காப்பியர். அஹீணைப் பொருள் பண்டைக்காலம் முதலாக மக்கள் இலக்கியத்திலே இடம்பெற்று வந்திருக்கின்றன.

"சொல்லா மரயின் அவற்றொடு கெழீஇச்
செய்யா மரயில் தொழிற்படுந்து அடக்கியும்"

எனும் தொல்காப்பிய பொருளியல் 'நோயும் இன்பமும்' எனும் சூத்திரத்திலே தொல்காப்பியர் வார்த்தையாடா முறைமையுடைய புள்ளும் மாவும் முதலியனவற்றோடு அவை வார்த்தையாடுவன வாகப் பொருத்தி அவை செய்தலாற்றாத முறைமையினையுடைய தொழிலினை அவற்றின் மேலே ஏற்றிக் கூறுவதைக் காட்டியுள்ளார். பின்பு,

"ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நானே
கடலே கானல் வீலங்கே மரணே
புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே
அவையல பீறவும் நுவலிய நெறியால்
சொல்லுற போலவும் கேட்குந போலவும்
சொல்லியாங்கு அமையும் என்மணர் புலவர்" - செய்யுளியல், 200

எனும்படித்துத் தொல்காப்பியர் கூறாதன கூறுவனவாகவும் கேளாதன கேட்பனவாகவும் கூறப்படும் போது ஞாயிறு, திங்கள், அறிவு, நானும், கடல், கானல், விலங்கு, மரம், பொழுது, புள், நெஞ்சு முதலியனவும் அவையல பீறவும் கூறாதன கூறுவனவாகவும் கேளாதன கேட்பன வாகவும் கூறப் பயன்படுவதாகக் கூறியிருக்கிறார். இவற்றிலும் மேலதிக மான பலவும் பண்டைய பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இவை காதல் வயப்பட்டு நிற்பவர் தம் ஆதங்கத்தினைக் கூறி ஆறுதல் தேட முற்படும்போது, அவை கேட்டு அவற்றிற்குப் பதில் கூறமுடியாத போதும், கூறுவதாக அமையும். இத்தன்மைத்தான் அகப்பாடல்களை காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி என இலக்கணகாரர் கூறுவர்.

"இதனை.. யாகும் கேட்டால்லையெனின் ஆற்றதலைப் பயக்கும்.
என்னை, மூடி வேவாநின்றதோர் கலத்தை மூய் திறந்தவிடத்து அகத்து
நின்ற வெப்பங் குறைபடும். அதுபோல இவட்கும் அயர்வுயிர்ப்பாம்
அச்சொற்கள் முற்படுதலான் என்பது" - (சூத்திரம் 30 உரை)

என்பர் இறையனார் களவியலுரைகாரர்.

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி ஆறதலை நோக்காகவுடையது என்று இலக்கணகாரர் கருதினார்கள். இவற்றிற் பயன்படும் உயிருள் பொருளும் உயிரில் பொருளும் மறைபொருளைக் கூறுவதற்கும்

பயன்பட்டிருக்கின்றன. புறத்தே வெளிப்படத் தோன்றும் இயற்கைக் காட்சிகள், மனித வாழ்வின் அகத்தே மறைந்து கிடக்கும் பண்பினை வெளிக்கொணரப் பயன்பட்டுள்ளன. அளவோடு அமைந்து பவித்திர நிலையை எய்தும் பண்டைய அகப்பொருள் மரபினை நாகரீகமாக வெளிப்படுத்தவும் மறைபொருளாக அமைக்கவும் இயற்கை பெருமள விற்கு உதவியிருக்கிறது. பண்டைய பாடல்களில் இடம்பெறும் உள்ளுறையுவமத்தையும் இறைச்சியையும் நோக்கும்போது இயற்கை யின் முக்கியத்துவம் தெளிவாகும். செய்யுளின் கருத்து முற்றுப் பெறவும் நன்கு விளங்கவும் உள்ளுறையுவமம் உதவுவதாகும்.

கருப்பொருளாற் பெறப்படும் உள்ளுறைப்பொருள், அச்செய்யுளின் மற்றைய அடிகளாற் பெறப்படும் பொருளுக்கு உதவியாகி, அதனோடு ஒத்த பொருளாக இயைந்து, மறைபொருளைப் பயப்பது உள்ளுறையுவமம். ஆனால் கருப்பொருளாற் பெறப்படும் உள்ளுறைப்பொருள், அச்செய்யுளின் மற்றைய அடிகளாற் பெறப்படும் பொருளோடு, ஒருங்கு ஒத்த பொருளாய் உதவும் தன்மையின்றி, ஒவ்வாத பொருளாயுள்ள, வேறு பொருளைத் தருவது இறைச்சி. கருக்கமாகக் கூறின், சொல்லாற் பெறப்படும் பொருளுக்கு அகத்தே குறிப்புப் பொருள் அமைய வருவது உள்ளுறையுவமம், புறத்தே குறிப்புப்பொருள் அமைய வருவது இறைச்சி.

குறிப்புப்பொருள் அளிக்கப் பயன்படும் இயற்கைக் காட்சிகளின் சில மானிட உணர்ச்சிச் சாயல்களையுடையனவாக அமைகின்றன. அவற்றிலே காணப்படும் மானிடப் பண்பு கதைப்பண்பு மிக்கு அமைகின்றது. கதையினூடாகக் கூறப்படும் கருத்து பாடலின் முக்கிய நோக்காகும்.

களவுப் புணர்ச்சியில் மந்தி மிளகு வளர் மலைச்சாரலில் ஈடுபட்டது. புணர்ச்சி வேறுபாட்டாலே தனக்கு உண்டாகிய குறியைத் தன் சுற்றம் அறிந்துவிடப் போகிறதே என்று அது அஞ்சிச் சுணைக்கு நேரே மேலுள்ள வேங்கை மரக் கிளையில் ஏறிச் சுணை நீரை நோக்கித் தலை கவிழ்த்திருந்து தனது குலைந்திருந்த முச்சி மயிரை, அக்குலைவு தோன்றாதபடி திருத்தி நிற்கும்.

"கறிவனம் அடுக்கத்தில் களவீனில் புணர்ந்த
செம்முக மந்தி செல்குறி கருங்கால்
பொன்னுணர் வேங்கைப் பூர்சனை செல்லியர்
குண்டுநீர் நெடும்சனை நோக்கிக் கவழ்ந்துதன்
புந்தலை பறமயிர் திருத்தும்
குன்றம்....."

நற்றிணை, 151. 7-12

களவிலே புணர்ந்த தலைவி புணர்ச்சி வேறுபாட்டினைச் சுற்றத்தார் அறிந்துவிடப் போகிறார்களே என்று பயந்து நாள்தோறும் உடம்பினை முன்போலாகும்படி திருத்திக்கொள்ள வேண்டியவளாகின்றாள்.

பெண் குருவி தன் பூவைப் போன்ற குஞ்சுகளோடு கூட்டிலே இருந்து வந்தது. வேறிடம் சென்றிருந்த குருவிச் சேவல் அவ்விடத்திலுள்ள பேடை ஒன்றுடன் கூடிச் குவாவி விட்டுத் திரும்பியது. தன் கூட்டத்தினை மறைக்கத் தெரியாத ஆணது. பெண் குருவி அதனைக் கண்டுவிட்டது. அதற்குக் கோபம் கோபமாய் வந்தது. அது குஞ்சுகளையும் கூட்டிச் சென்று ஆண் குருவி உள்ளே வரமுடியாதவாறு வாசலிலேயே தடுத்துவிட்டது. தான் செய்த தவற்றுக்கு ஏற்ற தண்டனை என்பதுணர்ந்த குருவிச் சேவல் வேறொன்றும் செய்யவியலாது கூட்டிற்கு வெளியே மழையில் நனைந்த வண்ணம் குளிரால் நடுங்கிக்கொண்டு குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு மன்னிப்புக் கேட்பது போன்று வாடி நின்றுது. அவ்வாடிய நிலையைக் கண்டு மனம் பொறாத பெண் குருவி, அருள் நோக்கால் நோக்கிப் பண்டைய காதல் நினைவுகளை நெடிது நினைந்து அன்புகூர்ந்து தன்னிடம் வருமாறு அச்சேவலைக் கூட்டுக்குள் அழைத்துக்கொள்கின்றது.

"உள்இறைக் குரீஇக் காஅணல் சேவல்
பிறபுலத் துணையோடு உறைபுலத்து அல்கி
வந்ததன் செவ்வி நோக்கிப் பேடை
நெறிகள் சங்கைப் பூவின் அன்ன
சிறுபல் பிள்ளையிட்டு குடம்பை கடிதலில்
துவலையின் நனைந்த புறத்து அபலது
கூரல் இருக்கை அருளி நெடிதுநினைந்த
சுர நெஞ்சின் தன்வயின் விளிப்பக்
கையற வந்த மையல் மாலை"

நற்றிணை, 181. 1-9

பரத்தையிடம் தலைவன் சென்று மீள்வதை அறிந்து தலைவி கோபங்கொண்டு வாயில் மறுத்துப் பின்பு அவன் புறத்து வருந்தி நின்றலை அறிந்து மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்கிறாள். இக்கதையின் வேறொரு வடிவத்தினைப் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் எழுந்த தக்பிணைகைலாச புராணத்திலே காணலாம். அங்கு கவிராச பண்டிதர் காகச்சோடி ஒன்றின் கவையான கதையில் இராவணேசன் பெற்றோர் கதையினைக் கூறுகிறார் (பொன், பூலோகசிங்கம், காக்கோபதேசம், மல்லிகை அவுஸ்திரேலிய சிறப்பு மலர், நவம்பர் 2000).

காலையிலே மீள் பிடிக்க ஆண் கொக்குச் சென்றிருந்தது. அக்கொக்குச் சிறுவர் போட்டிருந்த வலையிற் சிக்கிக்கொண்டது. அதன் பேடை தனிமையிலே தவித்துக்கொண்டிருந்தது. அது இரையாக எதனையும் உண்ணாது, பசியாலே துன்புறும் குஞ்சுகளைத் தழுவிக்கொண்டு பனைமரத்திலே கேட்டார்க்கு இரக்கம் தோன்றும் வகையில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது.

"குடுமிக் கொக்கின் பைங்கால் பேடை
இரும்பேற்று அள்ளல் நாட்புலம் போகிய

கொழுமீன் வல்சிப் புந்தலைச் சிறாஅர்
நுண்கூண் அவ்வலைச் சேவல் பட்டின
அல்குறு பொழுதின் மெல்குஇரை மீசையாது
பைதல் மீள்ளை தழீஇ ஒய்யென
அம்கண் பெண்ணை அன்புற நலயம்"

— அகநானூறு, 290

வீட்டிலே கூடு கட்டிக்கொண்டு வாழும் குருவிகளை நாளாந்தம் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறோம். அவற்றின் கூம்பிய சிறகு வாடிய ஆம்பல் மலரைப் போல இருக்கும். வீட்டு முற்றத்தில் உணங்கப் பரவியிருக்கும் தானியங்களை அவை நன்கு மாந்தும். பின்பு பொதுவிடத்திற் கிடக்கும் எருப்பொடியிலே குடைந்து விளையாடும். மாலையானதும் வீட்டிறப்பிலே தன் குஞ்சுகளோடு தங்கி இருப்பன.

"ஆம்பல் பூவின் சாம்பல் அன்ன
கூம்பிய சிறகர் மனைஉறை குரீஇ
முன்றில் உணங்கல் மாந்தி மன்றத்த
எருவிந்நுண் தாது குடைவன ஆடி
இல்லிறைப் பள்ளித்தம் பிள்ளையோடு வதியும்
புன்கண் மாலையும் புலம்பும்
இன்றுகொல் தோழி அவர் சென்ற நாட்டே"

— குறுந்தொகை, 46

மணையுறை குருவிகள் தன் பகற் பொழுதினை மகிழ்ச்சியோடு கழித்து விட்டு மாலைப்பொழுதிலே தமக்குரிய இடத்தில் தம் பிள்ளைகளோடு நிம்மதியாக வதியும் காட்சி தலைவிக்கு மட்டுமல்லாமல் தலைவனுக்கும் வேதனை அளிக்கும். தானும் தன் மக்களோடும் மனைவியோடும் சேர்ந்துறைதல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு ஏற்படாமல் இருக்காது. இயல்பாக நாளாந்தம் நடக்கும் நிகழ்ச்சியின் வழியாக மனித மனத்தின் உள்ளக்கிடக்கை வெளிவருகிறது.

கடற்கரையிலே நாவற்பழம் விழுந்து கிடக்கின்றன. அவற்றைத் தும்பி தம்மினம் என்று கருதிப் பக்கத்தில் போய் மொய்க்கின்றன. நண்டு தும்பியை நாவல் பழம் என்று எண்ணி கல்விப் பிடித்துக் கொள்கிறது. நண்டின் பிடியிலிருந்து தப்புவதற்காகவும் வலியினாலும் தும்பி யாழோசையை ஒப்பப் பெருமோசை எழுப்புகின்றது. அந்த ஓசையைக் கேட்ட நாரை, நண்டினைப் பிடிக்க விரைகிறது. தும்பியை விட்டுவிட்டு நண்டு தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்று ஓடி மறைகிறது.

"பொங்குதிரை பொருத வாண்மணல் அடைகரைப்
புன்கால் நாவல் பொதிப்புற இரும்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி யுறச்செத்துப்
பல்கால் அலவன் கொண்டகோட்கு அசாந்து
கொள்ள நரம்பின் இயிரும் பூசல்
இறைதேர் நாரை எய்தி விடுக்கும்
துறைகெழு மாந்தை..."

நற்றிணை, 35.1-7

தமராகிய அலவன் இற்செறிப்பவும், தோழியாம் தும்பியோடிருக்கும் கனியாகிய தலைவி, தலைவனாகிய நாரை வர, இற்செறிப்பு நீங்குவாள்.

வாழ்க்கை அநுபவங்களை இயற்கையோடு இணைத்து, அவற்றிற்குப் புதுமெருகு ஊட்டி அமைக்க முற்பட்டபோது புதுப்புதுக் கதைகள் உருவாகியிருக்கின்றன. இக்கதைகளிலே பற்பல வாய் மொழியாக வழங்கிவந்திருக்க முடியும்.

இந்திய மண்ணிலே பிரபல்லியமானவை பஞ்சதந்திரக்கதைகள். பஞ்ச தந்திரம் என்பது ஐவகைத் தந்திரங்கள். அவையாவன நண்பரைப் பிரித்தல், நண்பரை அடைதல், அடுத்துக் கெடுத்தல், பெற்றதை இழத்தல், ஆராயாது செய்தல் என்பனவாம். இப்பஞ்ச தந்திரங்களைக் கதைகள் மூலம் போதிப்பதனால் அரசநீதி உணர்த்தப்படுகிறது. பஞ்சதந்திரக் கதைகளிற் பலவற்றை புத்த ஜாதகக் கதைகளிலும் காணலாம். கௌடில்யரது அர்த்த சாஸ்திரத்தின் பல தந்திரங்கள் பஞ்சதந்திரத்திலும் இடம்பெறு கின்றன (The Panchatantra, translated by Prof. Franklin Edgerton, 1965, pp.23,34,41,66). அரசர், மந்திரி முதலியோர் கடமை, இயல்பு என்பனவும், அரசியல் நிர்வாக முறைகளும், அரசன் எவ்வாறு நண்பர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், பகையரசர் வலியினை எவ்வாறு தொலைக்க வேண்டும் என்ற முறைகளும் பிறவும் அர்த்தசாஸ்திரத்திற் கண்டவாறே பஞ்சதந்திரத்திலும் அநுசரிக்கப் பட்டுள்ளன.

அர்த்தசாஸ்திரம் சந்திரகுப்த மௌரியனுக்காக (பி. சி. 322—273) கௌடில்யர் எழுதியதாகும். பஞ்சதந்திரம் பாரசீக பல்லவி மொழியில் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது (இம்மொழி பெயர்ப்பினைச் செய்த Burzoe or Buzuyeh என்பவரை ஆதரித்த அரசன் Chosrau Anosharvan காலம் கி.பி. 531—579). பஞ்சதந்திரத்தின் ஐந்து பிரதான பகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு பிரதான கதை சட்டகமாக அமைய, அதனுள் பல்வேறு கிளைக் கதைகள் இடம்பெறுவன. இறுதி இரு பகுதிகளிலும் கிளைக்கதைகள் அருகியே காணப்படுகின்றன. இக்கிளைக்கதைகளைப் பிரதான கதாபாத்திரங்கள் கூறுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்மொழியிலே வில்லிவாக்கம் தாண்டவராய முதலியார் (—1850) மராட்டிமொழியில் இருந்து மொழிபெயர்த்த பஞ்சதந்திரக்கதை 1826 இலே நூலாக வெளிவந்துள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் பஞ்சதந்திரக்கதை பல பதிப்புகளைக் கண்டிருக்கிறது. ஈழத்திலே நவாலியூர் சோ. நடராசன் (1910 — 1988) இதன் முதற்பகுதியான மித்திரபேதத்தினை 1962 இலே மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்துள்ளார்.

பஞ்சதந்திரக்கதைகளிலே ஆப்பிழுத்த குரங்கின் அவதி, சிறுமுயல் சிங்கத்தை ஏமாற்றியது, புலித்தோல் போர்த்த கழுதை தன்னைக் காட்டிக்கொண்டது, பிராமணன் தான் வளர்த்த கிரிப் பிள்ளையை

அநியாயமாகக் கொன்றது, காகங்கள் தம் குஞ்சுகளைத் தின்ற நாகத்தைப் பழிதீர்த்தது முதலிய கதைகள் தமிழ்ப் பாடநூல்களிலே நீண்ட காலமாக இடம்பெற்று வந்தவை.

பஞ்சதந்திரக்கதைகள் இதோபதேசம் கூறவும் பயன்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விரு ஆக்கங்களின் ஆசிரியர் விஷ்ணு சர்மா என்பது மரபு. இதோபதேசத்தில் நண்பரை அடைதல், நண்பரைப் பிரித்தல், போர், சமாதானம் எனும் நூற்பொருள் பற்றி இதமாக உபதேசம் கூறப்படுகின்றது. பஞ்சதந்திர அமைப்பினைப் பின்பற்றும் இதோபதேசத்திலே பஞ்சதந்திரக் கதைகள் மூலக்கதைகளாக மட்டுமன்றி கிளைக்கதைகளாகவும் இடம்பெறுகின்றன.

இதோபதேசத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு கன்னாகம் அ. நாகநாதபண்டிதராலே (—1884) செய்யப்பட்டது. அதனை அவர் உறவினரும் மாணவருமான கன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் 1886இலே பதிப்பித்தனர். பின்பு அவர் அதனைச் சுருக்கி 1920 இலே பதிப்பித்தனர். அப்பதிப்பு மீண்டும் 1940, 1949 ஆம் ஆண்டுகளிலும் மறுபிரசுரம் கண்டது. நவாலியூர் சோ. நடராசன் மொழிபெயர்த்த இதோபதேசம் 1961, 1963 ஆம் ஆண்டுகளிலே இருமுறை வெளிவந்தது.

பஞ்சதந்திரத்திலும் இதோபதேசத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கும் கதைகள் அரச நீதிக் கதைகள். அரசியற்றுவோர் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய இராசதந்திரங்களையும் உபதேசங்களையும் அவற்றிலே பரக்கக் காணலாம். அவை புள், விலங்குக் கதைகளாக அமைவதாற் சாதாரணமானவையாகத் தோன்றினும் அவற்றின் நோக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. பழந்தமிழ் இலக்கியத்திற் கண்ட புள், விலங்குக் கதைகள் அவற்றிலும் வேறுபட்டவை. பரந்து விரிந்து ஒளிரும் இயற்கைக் காட்சியையும் நுனித்து உணரும் அக்காட்சியையும் ஒருங்கிணைத்து, அச்சங்கமத்திலே புதுப்புது ஓவச்செய்திகளை அவை முன்வைக்கின்றன.

மேலைத்தேயங்களிலே ஈசாப்புக் கதைகள் என வழங்கும் கதைகளை நோக்கும்போது அவற்றின் எளிமையும் கனதி மிகாத கருத்தும் குறிப்பிடத்தக்கன. ஈசாப்பு என்றொரு பேர்வழி கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இருந்திருக்கிறார். அவர் ஒரு Phrygian அடிமையாம். அவர் எதனையும் எழுதியதற்கு ஆதாரம் இல்லை. ஆனால் அவர் பெயராலே எவ்வளவோ கட்டுக்கதைகள் தொகுதி தொகுதியாக வெளிவந்திருக்கின்றன. 1994இலே வெளியான பதிப்பொன்றிலே 284 கட்டுக்கதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன (Aesop's Fables, Wordsworth Classics, 1994).

பஞ்சதந்திரக்கதைகள் இரண்டுக்கு கிரேக்க ஈசாப்புக் கதைகளில் ஒப்புமையுண்டு என்பர் (Prof. Franklin Edgerton, Introduction to his translation of Panchatantra, 1965, pp.13-16). புலித்தோல் போர்த்த கழுதை

எனும் கதை ஈசாப்புக் கதைகளிற் சிங்கத்தின் தோலிற் கழுதை எனும் கதையாக மேற்கிலே உலாவுகின்றது. அதேபோல இருதயமும் காதுகளுமற்ற கழுதை எனும் கதை இருதயம் இல்லாத மான் என்று மாறியிருக்கிறது.

திருவேங்கடம்பிள்ளை ஈசாப்புக் கதைகளைக் கட்டுக்கதைகள் எனும் தொகுப்பாக 1853 இலே வெளியிட்டுள்ளார்.

ஈசாப்புக் கதைகளிற் சில உபதேசம் கூறுவனவாகக் காணப்படினும் பெரும்பான்மையானவை அவ்வாறில்லாது பொது வாழ்வுடன் தொடர்புடைய அமிசங்களைக் கருவாகவுடையன. இதனாற் பிற்காலத்திலே ஈசாப்புக்கதைகள் மிக்க செல்வாக்கடைந்திருக்கின்றன. திராட்சைப்பழம் புளிக்கும் என்று விலகிய நரி, பொன் முட்டை இட்ட வாத்தை அறுத்தது, பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது? காகத்தின் வாயில் இருந்த வெண்ணெய்க்கட்டியை ஏமாற்றிப் பறித்த நரி, சிங்கத்தைக் காப்பாற்றிய எலி, தண்ணீர் குடத்தை நிரப்பிய காகம், சிங்கம் காத்த அடிமை, ஓநாய் என ஏமாற்றிய இடைப் பையன், உப்புச் சமந்த கழுதை, ஒற்றுமையே வலிமை, வைக்கல் பட்டறை நாய், வாலில்லா நரி, உப்பி வெடித்த தவளை, முயலும் ஆமையும் நடத்திய ஓட்டப் பந்தயம் முதலான ஈசாப்புக்கதைகளை நாம் மறந்துவிடமுடியுமா?

ஈசாப்புக்கதைகளோடு பண்டைத் தமிழ் இலக்கியம் தரும் புள், விலங்குக் கதைகள் ஒப்புமை மிக்கதாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் அவற்றின் மொழி இயல்பும் மொழிநடையும் தமிழ்ச் சிறார்களை அவற்றிடமிருந்து ஓட ஓட விரட்டுகின்றன. வாய்மொழியிற் பயின்ற கட்டுக்கதைகளை இலக்கியத்திலே உள்ளூறையுமமமாகவும் இறைச்சியாகவும் பயன்படுத்திச் சான்றோர் அவற்றைப் போற்றியுள்ளனர்.

STRATEGIES THAT CAN CHANGE OUR WAY OF LIFE

Most readers will be surprised to know that some of the important functions of our lives are being performed unconsciously by us. If one can only make an effort to do these consciously, they can change the way of life profoundly. One of them is the continuous stream of thought flowing into our mind. This excludes those acts which are done consciously.

You may wonder what this riddle is. Just close your eyes for a few minutes and see how long you can remain without any kind of thinking in a thoughtless state. You will find it impossible to do so for more than a minute or two. Immediately after

that you will find the flow of thoughts rushing in and continuing unconsciously.

Why is it so? Eckhart Tolle, a contemporary spiritual teacher says that "You do not use the mind at all but the mind uses you. This is the disease. You believe that you are your mind. This is the delusion, you are unconsciously identified with it, and so you don't even know that you are its slaves."

What happens to us when we allow the mind to control us? Bhagavan Sathya Sai Baba says "The entire world is dependent upon the mind; without the mind the

world has no existence at all. If we do not channel the mind in the proper direction it takes us to wrong paths and causes havoc."

From the above statements one can see that it is very essential to know something about the mind, its nature, how it is formed and how one can control it.

What is mind? "It is a bundle of desires," Bhagavan says and further explains "It has no form of its own. It assumes the form of the object in which it is present. Then it becomes responsible for happiness and sorrow, good and bad and positive and negative attitudes, and above all it is also responsible for either bondage or liberation. All that we experience in this objective world are the reflections of the mind."

For everything one sees in this world, there has to be a basis. Though one cannot see the mind, yet there is some basis for the mind. For the last few decades scientists and psychologists have been mak-

ing a deep study of the mind. Unless they go inwards and explore it with the help of meditation it is not possible to go so deep with experimental science. Our Rishis, yogis and spiritual leaders who had practised deep meditation and enquiry have given us a great deal of information about understanding the mind, its nature, its basis and various methods of bringing it under control.

I wish to share with you some further interesting features I gathered from the works of some spiritual leaders. Some interesting facts on the three bases of the mind were found in a small book 'YOGA LESSONS FOR CHILDREN- series no. 33'. This is one of the series of 26 books dealing on 52 topics, published by the 'The Divine Life Society' of South Africa, 1987, based on the teachings of Swami Sivananda of Rishikesh.

Bases for the MIND

(a) Mental Impressions (in Sanskrit-SAMSKARAS)

Everything we see, hear, smell and experience, leave their impres-

sions in the mind which go into the sub-conscious mind and get stored up there. The cycle of thoughts and impressions has no beginning, but it ends only when one attains divine knowledge (realisation). These impressions depending on their nature of quality help the mind to involve in good and bad actions. When one tries to fix his mind on God sometimes he will find all the evil thoughts and their allied impressions rush in with force to distract him. But if he has more of good impressions then he will have pure and holy thoughts and desires. So it becomes necessary that one should always try to think of good thoughts so that good impressions will be formed and they will stimulate good desires and noble thoughts.

(b) Thought Forms - (From the Atmosphere)

One may wonder how thought forms are pervading the atmosphere. Every thought sent out from a human mind becomes a vibration in the atmosphere and it never perishes. If one's thoughts are happy, noble and good their minds will set all other minds with similar thoughts to vibrate in sympathy with his thoughts and vice versa. So the only way to escape the bad influence of bad thoughts is to cultivate pure and good thoughts and fill one's mind with them. It appears from the above that sometimes one's thinking gets influenced by

the thought forms coming from the atmosphere. An easy way to keep the mind pure is to do Japa (Repetition of God's name whenever possible)

PAST TENDENCIES (Sankalpas)

According to our Agamas (Sacred works connected to Hindu religion) every one has a physical body (Sthula sarira) and a subtle body (Sukshuma sarira). When death takes place physical body dies and the subtle body survives. This body separates itself from the physical body and carries with it, the skills, knowledge, aspirations, and experiences one has gained during each span of his life in a capsule form. When the soul takes a new birth it carries the effect of the past lives remaining to be worked out. It is evident from the above that thoughts enter one's mind unconsciously from different sources. If one can become conscious of these facts and take necessary actions it will change his life to a great extent.

FINDING FAULT

Another peculiar quality of the mind is to find fault with others or criticise their behaviour. Though this is a conscious act, the fault finder is not conscious of the damages it does for him and to others. It is said that what one sees, speaks and experiences are all reflections of his own self. He is

blind to the good qualities and merits of the other person; A good man always sees good in others.

In this connection Aldous Huxley says "If one would attain to purity of mind it is necessary to abstain altogether from any judgement on one's neighbour and from all empty talks about his conduct."

Paramahansa Yogananda Swami quoting from a Testament says "Those who like to dwell on the fault of others are human vultures. There is already too much evil in the world. Don't talk of evil and don't do evil. Make every one feel that you are a friend, a helper and not destroyer. If you want to be good, analyse yourself, develop your virtues."

FOOD INFLUENCES THOUGHT

It is said that food plays a part in the making of one's thought. Generally one thinks that it refers to only what he takes in through the mouth. It is a conscious act and it forms only one fifth of all what he takes in. Mouth being one of the five senses, one has to take into account what is taken in through the other four senses as well (Ear, nose, eyes and body). The impressions formed by these too play a part in the formation of thoughts. If only what is taken in through the five sense organs is of satvik nature (satva guna) then only senses will be purified and then the mind also will be purified.

HOW TO CONTROL THE MIND?

Quietening the MIND

The fastest thing on the earth is said to be the mind, and controlling the mind is not an easy task. U.S. Anderson of America has given an interesting method to quieten the mind. He suggests that with an act of will one should stand aloof and tell the mind that he is going to observe every thought that is flowing into the mind. Here the observer is considered as the Higher self and when the mind is addressed in that way, it will reduce the speed of the flow of thoughts and after a few days of practising gradually stops thinking. This is because the mind comes to feel that it is being observed. Then the person who identified himself with the mind gains consciousness and now he is able to start doing Japa (repetition of God's name) and enter into meditation gradually.

JAPA YOGA (Repeating God's name)

"Japa is a training by which the ever-dancing rays of the mind are compelled to behave in some order and rhythm and thereby bringing out a single method of repeated mantra-chanting. A mind seasoned with Japa is like a tinned food,

which is ready for consumption after a few seconds of warming up in the fire. A short period of meditation can take a Japa-prepared mind to unimaginable height in an impossibly short time" says Swami Chinmayananda, in his book "Tune in the mind".

HOW DOES MANTRAS HELP?

Mantra means that which can save you, if you meditate on it. It is a mystical formula representing an aspect of divinity. Mantras are very powerful and any one can choose one of the numerous names by which God is identified by human intelligence or imagination. They should be chanted with love and devotion to get the benefit of them. Of all the mantras the most powerful one is the single syllabled Pranava mantra OM. The sound of the mantras has the power of transforming the impulses and tendencies. Revolve the mantra ever in the mind and that will keep off wild talks, purposeless conversation, gossip and scandal, says Bhagavan Sai. Another powerful mantra that has been revived during the last century is GAYATRI MANTRA. This is now being chanted by millions belonging to all major religions all over the world. They have also learnt to chant mantras (food prayer chanted before meals) before taking meals which have the power to remove all ill effects gathered during the process of collecting and cooking the food.

Bhajans and Kirtans (Devotional Singing)

During the last forty to fifty years Bhagavan has introduced a new

stimulus, a divine force, to the image of singing bhajans. In fact we can see thousands of Westerners who are never used to singing Hindi bhajans in their lifetime are now enjoying a new kind of divine experience when they sing Hindi bhajans and also bhajans composed in English and other various foreign languages. Bhajan singing helps one to think of God and constant thinking of God helps a lot to control the mind.

Compiled by
T.Ketheeswaranathan

Source of Inspiration

THE POWER OF NOW
by Eckhart Tolle.

THE MIND AND ITS MYSTERIES
by Bhagavan Sri Sathya Sai Baba

GEMS OF WISDOM
by Bhagavan Sri Sathya Sai Baba

YOGA LESSONS FOR CHILDREN
Based on the teachings of Swami Sivananda
Published by the D. L. S of South Africa

PRIVATE WORKS OF ANDERSON
by U.S.Anderson

TUNE IN THE MIND
by Swami Chinmayananda

MAN'S ETERNAL QUEST
by Sri Paramahansa Yogananda

THE PERENNIAL PHILOSOPHY
by Aldous Huxley.

நால் வெளியீடுகள்

கலப்பை சஞ்சிகை பல எழுத்தாளர்களை புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. கலப்பையின் நோக்கமும் அதுவே. தமது படைப்புக்களை கலப்பையில் வெளியிட்டு பாராட்டுக்களைப் பெற்றவர்கள் பலர். அவர்களில் சிலர் தமது படைப்புக்களை நூல்களாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் வரிசையில் 'நல்லதோர் வீணை செய்தேன்' என்ற நூலை திருமதி மனோ ஜேகேந்திரன் 2000ம் ஆண்டு வெளியிட்டிருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து, 'அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம்' என்ற நூல் 2004ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. கலப்பையில் பல வருடங்கள் தொடராக வெளிவந்த இந்தக் கட்டுரை 'முதியோன்' என்ற புனைபெயரில் கலைவளன் திரு. சி. க. நாகேந்திரன் எழுதியிருந்தார். இந்த நூல் ஒரு கலப்பை வெளியீடு என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இவ்வாண்டு கலப்பையுடன் தொடர்பான மூன்று எழுத்தாளர்களின் நான்கு நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. திருமதி உஷா ஜவாஹர் எழுதிய 'அம்மா என்றொரு சொந்தம்' என்ற நூல் வெளிவந்தது. அதனைப்பற்றிய ஆய்வு கடந்த கலப்பை இதழில் வெளிவந்ததும் நீங்கள் அறிவீர்கள். 'சாயிச்சி' என்ற பெயரில் பல கதைகளை கலப்பையில் வெளிக்கொணர்ந்த திருமதி இராசலட்

சுமி சிவஞானப்பிரகாசம் இராஜி என்ற எழுத்தாளர், கலப்பையில் வெளிவந்த கதைகளைத் தொகுத்து இரு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். 'தந்தப் பேழை', 'சுநாதங்கள்' என்ற இந்த இரு நூல்களின் விபரம் கீழே தருகின்றோம்.

இந்த வரிசையில் கலப்பை எழுத்தாளரான திருமதி. ராணி தங்கராசா தனது கதைகளையும் கவிதைகளையும் தொகுத்து 'ஒரு கைதியின் மனச்சாட்சி' என்ற நூலை மெல்போர்னில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். இந்த நூலின் கண்ணோட்டமும் இங்கு இடம் பெறுகின்றது.

தந்தப் பேழை

மேலே குறிப்பிட்டது போல இந்த நூலை எழுதியிருப்பவர்: 'சாயிச்சி' என்ற பெயரில் பல கதைகளை கலப்பையில் வெளிக்கொணர்ந்த திருமதி இராசலட்சுமி சிவஞானப்பிரகாசம் (இராஜி)

புதிப்பு: முதலாவது
வெளியீடு: பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்
பக்கங்கள்: 198
விலை: ரூ.250.00 (இலங்கை).

இந்த நூல் கலப்பையில் வெளிவந்த பத்துக் கதைகளின் தொகுப்பே. இதில் அனைக்கும் கரங்கள், அமுதசுரபி, அன்

பெனும் அங்குசம், இக்கரைப் பச்சை, காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா, நீயெனதின்னுயிர் கண்ணம்மா, தேவரிஷி நாரதர் தரிசித்த கலைக்கோயில், நேசம் மறக்கவில்லை நெஞ்சம், பனிப்படலம் என்பவற்றுடன் 'தந்தப் பேழை' என்ற கதையும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர், உடுவை எஸ். தில்லைநடராசா, 'பழம்பெரும் நூல்களில் படித்து நயந்த அறிவுரைகள், ஆன்மீகப் பெரியார்களின் வழிகாட்டல்கள், நற்சிந்தனைகள், சாயிச்சியின் எழுத்துக்களில் பொதிந்துள்ளன' என்று எழுதியுள்ளார்.

சுநாதங்கள்

ஆசிரியர்: 'சாயிச்சி' என்ற பெயரில் பல கதைகளை கலப்பையில் வெளிக்கொணர்ந்த திருமதி இராசலட்சுமி சிவஞானப்பிரகாசம் (இராஜி).

புதிப்பு: முதலாவது
வெளியீடு: பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்
பக்கங்கள்: 188
விலை: ரூ.250.00 (இலங்கை).

இந்த நூலில் கலப்பையில் வெளிவந்த பதினொரு கதைகளும், ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவரும் தமிழ் நாதம் என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்த 'திரிசங்கு சொர்க்கம்' என்ற கதையும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதில் இராட்டினப் பறவைகள், சுகந்த விருட்சம், சுகமான ரணங்கள்,

உள்ளத்து நிலவு நீ, பிரிந்தவர் கூடினால்... தொடர்ந்து வரும் நினைவு அலைகள், ஐந்தில் வளையாதது, முரண்பாடுகள், அந்த அன்பு, தீபங்கள் ஜோதி என்பவற்றுடன், 'சுநாதங்கள்' என்ற கதையும் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியவர்: கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர், உடுவை எஸ். தில்லைநடராசா.

இவ்விரு நூல்களுக்குமான வெளியீட்டு விழா இந்த வருடம் மார்ச் மாதம் 26ம் திகதி, கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இதில் அதிகாரிக் கலந்து கொண்டவர்: முன்னாள் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் இராஜ மனோகரி புலேந்திரன். இந்த நூல்களை அறிமுகம் செய்தவர்: கல்வி அமைச்சின் கல்வி

முகாமைத்துவ நெறிப்படுத்தும் ஆலோசகர் கலாநிதி நா. தணி காசலம். இந்த விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கியவர்: திரு. சுப்பிரமணியம் சிவதாசன் (சிரேஷ்ட ஆலோசகர், தேச நிர்மாணம் மற்றும் அபிவிருத்தி அமைச்சு). இந்த நூல் வெளியீட்டினால் சேரும் நிதி கைதடி வடக்கு குருசாமி வித்தியாசாலை அபிவிருத்திப் பணிக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்படவுள்ளது.

இந்த நூல்களை எழுதிய சாயிசசி மேலும் பல கதைகளை எழுதி கலப்பையில் பிரசுரிப்பது மட்டுமல்லாமல் புத்தக வடிவும் பெறவேண்டும் என்றும் கலப்பை சார்பில் வாழ்த்துகின்றோம். இந்த நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பின் சிட்னியிலுள்ள தமிழ் வியாபார ஸ்தாபனங்களிலோ அல்லது எம்முடன் தொடர்பு கொண்டோ பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஒரு கைதியின் மனச்சாட்சி

ஆசிரியர்: ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் பேத்தியான திருமதி ராணி தங்கராசா.

புதிப்பு: முதலாவது

வெளியீடு: மனிமேகலைப் பதிப்பகம்.

பக்கங்கள்: 108

விலை: ரூ.90.00 (இலங்கை).

ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் வழிவந்த திருமதி ராணி தங்கராசா பல ஆக்கங்களை கலப்பைக்குத் தந்துள்ளார். அவரது இந்த நூலில் பத்துக் கவிதைகளும் பத்து சிறுகதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த நூலில் புரியாத புதிர், வசந்தம் வீசுமா? ஈழவிடுதலைத் தியாகிகள், பாட்டி போட்டி

பற்பசை, நாய்க்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை தெரியுமா? அகதிக்கு யார் துணை? யாரின் தவறு? மண்ணை மறந்தவன், முற்பகல் செய்யின் என்ற சிறுகதைகளுடன், 'ஒரு கைதியின் மனச்சாட்சி' என்ற பத்துச் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அத்துடன் பத்து கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் வெளியீட்டு விழா மெல்போர்ட் நகரில் ஒக்டோபர் மாதம் 8ம் திகதி நடைபெற்றது. நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய செந்தமிழ்ச் செல்வர் சு. ஸ்ரீகந்த ராசாவே விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார். நால்வர் ஆய்வுரை வழங்க, சிறப்புரைகள், பாராட்டுக்கள் என விழா பொழிவு கண்டது. இந்த விழாவில் ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் உருவப்படம் திரைநீக்கம் செய்யப்பட்டது.

இந்த நூலை எழுதிய திருமதி ராணி தங்கராசா மேலும் பலப் பல நூல்களை வெளியிட வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றோம். இந்த நூல்களை எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர்

மனித நேயம்

— மனோ ஜெகேந்திரன்

மனிதா மனிதா மாநிலத்திலே மாயமாய் மறைந்து விட்டாயே மனிதநேயம் என்பது இதயத்திலே மக்கி மடிந்து போனதேனோ

வஞ்சனை செய்வோரைப் பார்த்தும் வக்கணையாய் உண்டு மகிழுகிறாயே வெஞ்சினத்தோடு பொங்கி அவர்தனை வேருடன் சாய்த்திட வேண்டாமோ

சத்தியம் செத்திடக் கண்டும் சற்றும் பதறாது சயனிக்கிறாயே சங்குதும் காலம் கடுகிடுமுன் சமதர்மம் காத்திட விழிப்பாயோ

தர்மம் விலைபோகும் போதெல்லாம் தயங்காது தூது போகிறாயே தாளாத முழுக்கம் இடித்துள் தவறைச் சாடுதல் தெரியவில்லையோ

நீசற்றும் வடிக்காத கண்ணீருக்காய் நீலமேகம் மழையாய்க் கொட்டுகிறாய் நீயென்றும் துடிக்காத துடிப்பிற்காய் நிலமகள் நெஞ்சம் வெடிக்கிறாய்

ஊரைப் பார்த்துக் கேட்கிறாயே
உனக்குள்ளேயே நேயம் இல்லையே
உள்ளது உன்னிடம் அது என்று
உத்தரவாதம் தந்திட முடிந்திடுமோ

நன்றியைக் காட்டுது நாய்வீட்டிலே
நலமாய்க் காக்குது பேடைகூட்டிலே
நன்றாய் யோசித்தால் நாமொருக்கால்
நமநிலைக்காய் வெட்கிட வேண்டாமோ

ஆற்றிவு படைத்த மனிதனிடம்
ஆத்மா தொலைந்து போய்விட்டதே
அதனாலோ தஞ்சம் கொள்ளஐந்து
அறிவுபடை உயிரிடம் ஓடினாயோ

நேயமே நேயமே நீளங்கே
நிதமும் தேடுகிறேன் எங்கெல்லாமோ
நீறுபூத்த நெருப்பாய்க் கிளர்ந்தென்
நெஞ்சுக்குள் இன்றாவது உதிப்பாயோ

மரித்துப் போன மனச்சாட்சியே
மறுபடி உயிர்த்து வாராயோ
மண்ணில் மஞ்சாடியாய்த் துளிர்ந்தாலே
மானுடத்தில் மனிதநேயம் மலர்ந்திடாதோ

ஆன்மா அநாதியானது

இளவாலை ஆ. தா. ஆறுமுகம்

வேதம், ஆகமம், திருமுறை,
சைவ சித்தாந்த சாத்திரம் ஆகியன
ஆன்மா பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள்
சிலவற்றை, இக்காலத்துக் கண்ணோட்
டத்தில் நோக்க முற்படுகிறது இக்
கட்டுரை.

பதி, பசு, பாசம் முப்பொருள்கள்;
அவை அநாதியானவை; எனவே
அந்தமும் இல்லாதவை. இது சைவ
சித்தாந்தத்தின் சிறப்புக் கொள்கை.
“பதியினைப்போற் பசு, பாசம் அநாதி”
என அழுத்தமாகக் கூறப்படுகிறது.
எனவே, பதி பற்றியுஞ் சிந்திப்பது
நன்று.

பதி ஒன்றுளது

மணிக்கூட்டுக் கம்பிகள் இயங்குகின்றன. உள்ளே இருக்குஞ் சில்லுகள் ஒன்றையொன்று இயக்குவதன் பயனாகக் கம்பிகள் இயங்குகின்றன; அம் மணிக்கூட்டுக்குச் சாவி முறுக்கி இயங்க வைத்த மனிதன் ஒருவன் உளன். கண்டிருக்கிறோம். தானாகவே ஒரு ஒழுங்குமுறையில் இயங்கி உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள் (Automatic machines) இன்று பல உள. அவற்றை அங்ஙனம் இயங்க நெறிப்படுத்திவிட்ட பொறியியல் வல்லுநன் ஒருவன் உளன். சனிக் கோளை ஆராயச் செல்லுகின்ற விண்கலத்தை வழிப்படுத்துகின்றது நாசா நிறுவனத்தின் கணனி களும் அநேகம். அவையெல்லாம் இயங்க வேண்டிய ஒழுங்கு முறையினை முன்னரே ஏற்பாடு செய்துவைத்துப் (Programming) பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற விஞ்ஞானிகளும் இருக்கிறார்கள். இவை இயங்குவதைக் காணும்போது இவற்றை இயக்குபவரைக் காண்பதில்லை. அம்மனிதன், பொறியியலாளன், விஞ்ஞானி போன்று பிரபஞ்சம் இயங்க ஒழுங்குமுறையினைச் செய்து கண்காணித்துக் கொண்டிருப்பவன் ஒருவன் உளன். அவனே பதி.

Readers Digest என்ற சஞ்சிகையில் தலைசிறந்த விஞ்ஞானிகள், கணிதப் பேராசிரியர்கள் இணைந்து 'கடவுள் இருக்கிறார் என்பதற்குச் சான்றான ஏழு காரணிகள்' என்ற ஒரு கட்டுரை வெளியிட்டிருந்தனர். அக் கட்டுரை மீளவும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 1960 — 1967 காலப் பகுதியில், Readers Digest இல் மறு பிரசுரம் செய்யப்பெற்ற 'Seven

reasons why I believe in God' என்ற கட்டுரை எவரிடமாவது இருப்பின் பிரதி மகிழ்ச்சியுடன் வர வேற்கப்படும்.

ஆன்மா என ஒன்றுளது

உடல் இயங்குகிறது; தாவரங்கள் கூட முளைத்து, வளர்ந்து, பூத்துக் காய்த்து இனம் பெருக்கின்றன. இவ்வகை இயக்கம் காரியம். இயக்கத்துக்குக் காரணி ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். இவ்வகை இயக்கத்துக்குக் காரணியே ஆன்மா எனப்படுகிறது.

ஆன்மா எனப்படுவது எது?

பல்வேறு சமயவாதியர் தூல உடல், புறக்கரணங்கள், அந்தக் கரணங்கள், பிராண வாயு என்பவற்றுள் ஒன்றை அல்லது கூட்டத்தை ஆன்மா என்பதன்றி, பிரம்மமே ஆன்மா எனவும் வாதிடுவர். பிரம்மம் ஒழிந்தவையெல்லாம் அசித்துகள் எனவுங் கூறுவர். இவற்றுள் ஒன்றோ தொகுதியோ சித்தாகிய ஆன்மாவாக முடியாது எனச் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் மறுத்துரைக்கின்றன. இறந்தபின்னும் உடல் எஞ்சியிருக்கிறது. வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட விலங்குகளின் உடல்கள், மனித மம்மிகள் இன்றுங் கிடைக்கின்றனவே! மனிதப் பிறவியிலேகூட ஐம்பொறிகளில் ஒன்றும் பலவும் புலனுணர்வின்றியிருப்பது கண் கூடு. கோமா (Coma) எனப்படும் மயக்க நிலையில், ஐம்புலன் களுஞ் செயற்படாத நிலையிற் பல நாளிருந்து உயிர் துறந்தோர் பலரன்றோ.

இன்னும் பாம்புகளும் மீன்களும் செவிப் புலனற்றவை; அவை நில, நீர் அதிர்வுகளை மெய்ப்பொறியாலேயே உணர்ந்து பிற பிராணிகளின் வருகையை அறிகின்றனவாமே! தாவரங்கள் ஓரறிவுயிர்கள் எனப்படுகின்றன; எனவே அவ்வுயிரிகளுக்கு ஏனைய நான்கு பொறிகளும் இல்லை என்றாகிறதே! அவற்றுக்குப் புறக் கரணங்களில் நான்கே இல்லை யெனில் அந்தக் கரணங்களும் இருப்பதில்லை என்பது தெளிவாகும். பிராண வாயுவே ஆன்மா என்ற கருத்துப் பலரிடையே வலிதாகக் கூட உளது. பிராண வாயுவின் உள், வெளிச்சுவாசம் நின்றுவிடுவதையே இறப்பு என்பது அவர்களுடைய வாதம். ஒரு உடல் எவ்வளவு காலத்துக்கு இயங்கவேண்டும், அதாவது அவ்வுடலில் ஆன்மா தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பது அது பிறக்கு முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டு விடுகிறது.

இன்றைய புதுவகை இயந்திரம் எவ்வளவு நேரத்துக்கு எவ்வாறு இயங்க வேண்டும் என அதனை இயக்குங் கணனியிலே முன்னரடியே ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு விடுகிறது. அது இயங்கும்போது வளியை அதாவது காற்றை உள்ளிழுக்க, அவ்வளி எரிபொருள் வெடிக்க உதவுகிறது. வெடித்து இயங்க இயங்கக் கழிவு புகையாக வெளியேறுகிறது. இயந்திரம் இயங்கும்போது, இயக்கத்துக்கு உதவியாக வளி உள்ளிழுப்பும் இயங்கியபின் கழிவுப்புகை வெளியேற்றும் நிகழுகின்றனவேயன்றி, அவை இயந்திரம் இயக்கத்துக்குக் காரணிகள் அல்ல. உதவியே.

மேலும், முனிவர்கள், சித்தர்கள் சுவாசித்தலின்றிப் பல்லாண்டு

காலமாகத் தியானத்திலீடுபட்டிருந்ததாக நூல்கள் கூறும். ஏன், அண்மையிற்கூட சிறு பெட்டியிற் படுத்திருக்க வைத்து, நிலத்தினுள்ளே புதைத்து மட்டுமன்றிக் காற்றே புகாதவாறு முன்னேற்பாடுகள் பல செய்திருந்தனராம். சிலநாள் கழித்துத் திறந்தபோது சாதாரணமான ஆள்போல இத்தியாலிலே ஒரு யோகியும், மேலைநாட்டிலே ஒரு மந்திரவாதியும் வெளியே வந்ததாகப் பத்திரிகைச் செய்தி படித்திருந்தேன். உங்களிற் பலரும் வாசித்திருப்பீர்கள். வாசித்தவர்கள் சாட்சி. எனவே, தூல உடல், புறக்கரணம், அந்தக் கரணம், இவற்றின் தொகுதி, பிராண வாயு என்பவற்றில் எதுவும் ஆன்மா எனக் கொள்ளப்படத் தகுதியற்றவை. பிறவித் துன்பத்தில் ஆழும் ஆன்மா பிரம்மமாகுமா?

ஆன்மாக்கள் எண்ணில்லாதன

நாம் இங்கே கூடியிருந்து கேட்கிறோம்; வெளியே பலர் உலாவுகின்றனர்; உலகிற் பல்வேறு நிலங்களில் மக்கள் பல்வேறு வேலைகள் செய்துகொண்டிருப்பதை உணருகிறோம். விலங்குகள் சில வேட்டையாடுகின்றன; பல வேட்டையாடப்படுகின்றன. ஒரு மரம் முளைக்கிறது; மற்றொரு மரம் பூக்கிறது. இங்ஙனம் ஒரே வேளையிற் பல செயல்கள் நிகழ்கின்றன. ஒரு ஆன்மா ஒரே சமயத்திற் பல்வேறு உடல்களில் வாழ்வதும் பல்வேறு வகையிற் செயற்படுவதும் சாத்தியமான தன்று. எனவே, ஒவ்வொரு உடலில் ஒவ்வொன்றான இயக்கு இயக்குகிறது என்பதும், ஒவ்வொரு

தொழிலை ஒவ்வொருவரானமா செய்கிறதென்பதும் தெளிவாகிறது. எனவே, ஆன்மா அநந்தம்.

ஆன்மா நித்தியமானது

ஒரு உயிரி பிறக்கும்போது உடலிலே படைக்கப்பட்டு, மின் இறக்கும்போது கடவுளிடம் போய்ச் சேருகிறது; அல்லது நரகத்துக்குப் போகிறது என்று சிலர் கருதுவர். கடவுளிடம் நேரே போகக் கூடிய வகையிற் புண்ணியங்கள் மட்டுஞ் செய்பவர் எவரும் இல்லை; பாவங்கள் மட்டுஞ் செய்பவரும் எவரும் இருப்பதில்லை. மனிதரும் ஏனைப் பிராணிகளும் பல்வேறுபட்ட நிலையிலிருப்பது கண்கூடு. அங்ஙனம் வேறுபட்ட நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் முன்னைப் பிறவித் தொடர்பே என்ற கருத்து அடுத்துச் சிந்திக்கப்படும். இங்ஙனம், முன்னைய பின்னைய பிறவிகளுக்குத் தொடர்பு இருக்குமாயின் அவற்றிடையே தொடர்பை ஏற்படுத்த வல்லது ஒரே ஆன்மாவே.

உயிரிகளின் இயக்கத்துக்குக் காரணியாக இருப்பதுதான் ஆன்மா என்ற கருத்து முன்னர்க் கூறப்பட்டது. அது உடல்போலச் சாதாரணமான பொருளன்று. உடலை இயக்குகின்றது; சக்திமயமானது. இயக்கம் என்னுந் தொழிற் பண்பும் அதனோடு இயைந்த வெப்பம் என்னுந் குணப் பண்பும் வாய்ந்தது. "சக்தியை இன்னொரு சக்தியாக மாற்றமுடியுமேயன்றி, அதனை ஆக்கவோ அழிக்கவோ முடியாது" என்பது விஞ்ஞான விதி. சக்தி எதுவும் எதனை

யாவது இயக்கும்போது வெப்பம் உண்டாவது வழமை. ஆன்மா உடலை இயக்கும்போதும் வெப்பம் உண்டாகிறது. இறக்கும்போது உடல் இயக்கம் நின்று விடுகிறது. வெப்பமும் இறங்கிவிடுகிறதே! உடலை இயக்கிய அச்சக்தி எங்கே? பிறக்கும்போது உடலை இயக்குஞ் சக்தி ஆக்கப்பட்டிருக்கவும் முடியாது; இறக்கும் போது அழிக்கப்பட்டிருக்கவும் முடியாது. அங்ஙனமானால் நிகழ்வது என்ன?

மலையிலிருந்து வரும் ஆற்றிலே இருக்கும் நிலைப்பண்புச் சக்தி சுழலிக்கு (turbine) இடம் மாறி அதனை இயக்குகிறது. அது பெரிய தாய்ச்சில்லுக்கு (Fly Wheel) இடம் மாறி அதனை இயக்குகிறது. பின்னர் நாடாக்கள் வழியாக மற்றைய சில்லுகளுக்கு மாறி அவற்றை இயக்குகிறது. ஆன்மாவும் பிறவி எடுக்கும்போது, முன்னைய தூல சரீரத்திலிருந்து புதிய சரீரத்துக்கு மாறி வினைசெய்கிறது. இறக்கும் போது அச்சரீரத்தை விட்டு மற்றோர் சரீரத்துக்கு மாறுகின்றது. இங்ஙனம் உடல் மாறுகின்ற ஆன்மா காரண சரீரம், கஞ்சக சரீரம், குண சரீரம் என்பவற்றோடு கூடிய சூக்கும் சரீரத்தில் இடம் மாறுகின்றது எனச் சைவ சித்தாந்த நூல்கள் கூறும். சக்தி இடம் பெயரும்போது, அது விரயமாகாமலும் காக்க உறை வேண்டுமே அவ்வுறையே மூவகைச் சரீரம் எனலாம். மின் சக்தி விரயமாகாமல் மூவகை உறை (காவலி — insulation) இருவரன்றோ. எனவே, ஆன்மா ஒரு உடலிற் பிறந்து, வினை செய்து, அவ்வுடலை

விட்டு நீங்கி / இறந்து அடுத்த தாகச் சொல்லப்படுவதுபோல, செய்த வினைக்கு ஈடான மற்றொரு உடலை எடுத்தலாகிய பிறவித் துன்பத்தில் உழன்று வித்சக்தியின் அருளாற் பதியை அடையும்.

ஆன்மா செய்யும் வினையும் பிறவியும்

சமூக வாழ்விலே முக்கியமாக விளக்கந் தேவைப்படுவது வினைக் கொள்கையே. வினை விஷயத்திற் சமய நூல்களின் கருத்துகளிலேயே அதிகந் தங்கியிருக்க வேண்டி, உளது. வினை பற்றிச் சமயங்கள் வெவ்வேறு கொள்கை உடையனவேனும் எல்லாச் சமயமும் நல்லன செய்யுமாறும், தீயன விலக்குமாறும் கூறுகின்றன. மறுபிறவித் கொள்கை கொண்ட ராதன கடவுளின் அன்பைப் பெறுவதற்கு நன்மையையே செய்தல் வேண்டும் எனவும் போதிக்கின்றன. மற்றையவை வினைகள் மறுபிறவியிலே தொடரும் என வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன.

பிற உயிர்க்கு — மனிதனுக்காயினும் விலங்கு முதலான பிற உயிருக்காயினும் — நன்மை செய்பவர் இன்பமும், தீமை செய்பவர் துன்பமும் மறுபிறவியில் அநுபவிப்பர் எனச் சைவம் உட்படப் பல சமயங்கள் உறுதிபடக் கூறுகின்றன. ஒருவன் செய்யும் வினைப்பயனை அதே பிறவியிற் பெறுதலுமுண்டு. சிறப்பாக, நல்வினை செய்தோர் பூதா காரசரீரம் பெற்றுச் சுவர்க்கத்தில் இன்பமும், தீவினையாளர் யாதனா

சரீரம் பெற்று நரகத்திலே துன்பமும் பெரும்பகுதி அநுபவித்து, பூவுலகில் அடுத்த பிறவியில் வினைக்குத்தகப் பிறவி எடுத்து, எஞ்சியிருப்பதை அநுபவிப்பர் எனச் சைவ நூல்கள் கூறும். நல்வினை மட்டுமே செய்தோர் அல்லது தீவினை மட்டுமே செய்தோர், முன்னர்க் கூறியவாறு, அரிதினும் அரிது. பெருமளவு நல்வினை அல்லது பெருமளவு தீவினை செய்வோராயிருப்பதே இயல்பு.

ஓராண்மா மனிதனாகவும் மற்றொன்று புழுவாகவும் பிறப்பதேன்? என்ற வினாவுக்கு வினைக் கொள்கையே விடையளிக்க முனைகிறது.

'ஒவ்வொரு தாக்கத்துக்கும் சமனானதும் எதிரானதுமான தாக்கம் உண்டு' என்பது சேர் ஐசாக் நியூறன் கண்ட விதி. இது தலைவிதிக்கும் விளக்கந் தருகிறது எனக் கூறுதல் தவறாகாது.

நன்மை செய்யப்படும்போது நன்மை பெற்றவனிடத்திலே மகிழ்ச்சி / மனநிறைவு ஏற்படுவ தியல்பு. அது ஒரு தாக்கமே. அத்தாக்கத்துக்கு மறுதாக்கம் ஏற்படாதிருக்குமா? உதாரணமாக, பசியால் வாடியவனுக்கு உணவளித்தால், அவனுடைய வயிறு நிறையும்; மனங் குளிரும். இது அவனுடைய மனதில் ஏற்படுகின்ற விளைவு அல்லது தாக்கம். இத்தாக்கத்துக்குச் சமமானதும் எதிரானதுமான எதிர்த் திசையில் ஏற்படுந் தாக்கம் என்பது பொருள். நன்மை தீமை என்பனபோல எதிர்ப்பொருளான

தன்று. தாக்கம் உணவு அளித் தவனிடத்திலே ஏற்படத்தானே வேண்டும். உண்மையான கடும் பசியால் வாடிய மனிதனுக்கு அல்லது நாய் முதலான பிராணிக்கு உணவளித்தால், உண்டு, வயிறும் மனமுங் குளிரும்போது நன்றி உணர்வுடன் நிமிர்ந்து அன்ன மிட்டவன் முகத்தைப் பார்ப்பதைப் பலர் அவதானித்திருக்கக் கூடும். இத்தகைய நன்றி உணர்வுக்குத் தக்க பலன் / தாக்கம் ஏற்பட்டேயாக வேண்டும்.

அவ்வாறே ஒரு மனிதனுக்கோ வேறு பிராணிக்கோ தக்க காரண மின்றி அடித்தால், அப்பிராணியின் மனதிலே துன்ப உணர்வு / தாக்கம் ஏற்படும். இத்தாக்கத்துக்குச் சமமான தாக்கம், மனம் வழியாக அடித்த ஆன்மாவைச் சென்றடையும். இங்கே ஒரு கேள்வி எழுவது இயல்பே. உணவு அளித்ததோ அடித்ததோ கைதானே, அதாவது உடம்புதானே. வெளிப்படையாகவே அதனைச் செய்த உடம்பை விடுத்து, வினை உயிரைச் சார்வதென்? ஆமாம். வெளிப்படாக்குச் சரியான கேள்வி போலத் தோன்றினாலும், ஆழச் சிந்தியாத ஒன்று. கை தன்னியல்பாகவே (Involuntary) செய்த ஒன்றா? அளித்த / அடித்த ஆன்மா அளிக்க / அடிக்கச் சிந்தித்துத் தீர்மானித்துக் கையை ஏவவே கை செய்தது. மேலதிகாரி கோவைகளை ஆராய்ந்து மேற்கொண்ட முடிவை நடைமுறைப்படுத்துமாறு — குறித்த கொடுப்பனவைச் செய்யுமாறு — தனது உதவியாளருக்குக் கட்டளையிட, உதவியாளர் தந்தால், அவ்வுதவியாளர்

தான் தந்ததாகக் கருதலாமா?

இங்ஙனமான நல்வினை தீவினைகளின் தாக்கம் அந்தக் கரணங்களுடாக ஆன்மாவைச் சாரும். அத்தாக்கத்தின் / வினையின் பயன் அப்பிறவியிற் சிறுபான்மையும் பிறவி - முடிவிற்பெரும்பான்மையும், இன்னும் ஓரளவு அடுத்த பிறவியிலும் அநுபவிக்கப்படுகிறது. இக்கருத்துக்குச் சமயநூல்களின் கூற்றையே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனினும், உயிர்கள் பல்வேறு நிலையிலிருப்பதற்கு வேறு காரணங் காணமுடிவதில்லை. மனிதனாகவும் புழுவாகவும், சுகதேகியாகவும் தீரா நோயாளியாகவும் உறுதியான உடலாளியாகவும் அங்கவீனியாகவும், மனம் நிறைந்த வாழ்வினனாகவும், கவலை தோய்ந்த வாழ்வினனாகவும், பிறந்து வாழ்வதென்? ஒரே சூழலில் உள்ளோரிடையேயும் ஒரே குடும்பத்தவரிடையேயும் இத்தகைய வேறுபாடுகளைக் காணமுடிகிறதே! ஏன் எனச் சிந்திக்கும்போது, எம்மையறியாமலே திருவள்ளுவரின் "சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை" என்ற வாக்கு விடையாக முன் வந்து விடுகிறது.

இங்ஙனம் பிறந்து உழலும் ஆன்மா தீவினை துன்பந் தருவதெனவும் நல்வினை இன்பந் தருவதெனவும் உணர்ந்து, இயன்றளவு அதிக நல்வினை செய்தலால் சிவஞானங் கைகூடத்தக்க சூழலிற் பிறந்து, அப்பேறு வாய்க்கப்பெற்று சித்சக்தி அருளாற் சத்திநிபாதம், மலபரிபாகம், ஆன்மசக்தி எய்தி,

பதியின் பாதத்திற் 'தாடலை' போல இரண்டறக் கலந்து என்றும் நீங்காப் பேரின்பத்திலே திளைக்கும் என்பது சைவ சித்தாந்தக் கொள்கை. இதனைச் சாதாரணமான சமயவரக் கொள்கை என ஒதுக்கிவிட முடியாது. தமிழ்த்தாய் என்ற தவப்புதல்வர் வண. பிதா தனிநாயகம் அடிகளார், "அது தமிழரின் தத்துவம் சைவசித்தாந்தம்" என்ற கட்டுரையில் (இந்து இளைஞன் 1972) இரத்தினச் சுருக்கமாக "சைவ சித்தாந்தம் ஒரு பரந்த ஆழமான தத்துவப் பேராழி, அது தமிழரின் பெருஞ் சொத்து" என்று கூறிமுடித்திருப்பது யாரையும் சிந்திக்கத்தூண்டும்.

1. "தோற்றம் நாசம் தனக் கிலா நாதன்" சிவஞானபோதம்.
2. "அக்ரீரங்கள் இன்றாம் அகர உயிர் இன்றேல், இக்கரமத்து என்னும் உயிர்க்கு" சிவஞானபோதம்.
"ஆரியன் குலாலனாய் நின்று ஆக்குவன் அகிலமெல்லாம்" சிவஞான சித்தியார்.
3. "உளது இலது என்றலின்... .. மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா" சிவஞானபோதம்.

4. "அந்தக்கரணம் அவற்றின் ஒன்றன்று... .. விளம்பிய உள்ளத்து மெய்" சிவஞானபோதம்.
5. "பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்குநாள் போலும், துறந்தோர் துறப்போர் தொகை" திருவருட்பயன்
6. "வல்வினையின் வந்தது; வினைக்கவினைவாயது" மணிமேகலை
"இரு வினையின் ஈடான யாக்கை அண்ணல் அருளால் நண்ணி" சிவப்பிரகாசம்
7. "பண்டு செய்த வினையின் பயன் கண்டும்" திருநாவுக்கரசர்
8. பூதனா சரீரம் போனாற் புரியட்ட ருபந்தானே சிவஞானசித்தியார்
9. "இருவினை ஒத்திட இன்னருட்சக்தி, மருவிட ஞானத்தின் ஆதன மன்னி குருவினைக் கொண்டருட்சக்தி முன் கூட்டிப், பெருமலம் நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே" திருமந்திரம்
"அயரா அன்பின் அரன் கழல் செலுமே" சிவஞானபோதம்.

“நீனைவுகளே நீனைவுகளே” என்றும் குறும் திரைப்படம்

நவம்பர் 24/08/2006

“சிகரம்” தொலைக்காட்சியில் புதுவருஷ தினத்தன்று (14.04.2006) “நினைவுகளே நினைவுகளே” என்றும் குறும் திரைப்படம் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.

அண்மையில் காலமான குறும் திரைப்படத்துறை இயக்குநர் ‘ஞானரதன்’ என்றழைக்கப்படும் எனது காரியாலய நண்பர் சக்கி தானந்தசிவம் அவர்கள், “குறும்படங்கள் என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு சம்பவத்தை அல்லது ஒரு மனிதனின் குறுகிய நேர ஆவேசத்தை அப்படியே பார்வையாளர்களில் தொற்ற வைக்கின்ற ஒரு முயற்சியாகும்” என்று வரைவிலக்கணம் கூறியிருக்கின்றார்.

இலக்கியவாதிக்குப் பல தளங்களில் அறிவாற்றல் அவசியம் தேவைப்படுவதுபோல சினிமாக்க் கலைக்கும் கதைக்களம், பாத்திர வார்ப்பு, கதையை நகர்த்தும் உத்திகள், உள்ளார்ந்த விளைவு, ஒளி இருள் கோடுகள் ரீதியாக அடையும் சமநிலை ஆகியனவற்றை அடையாளம் கண்டு சட்டகத்தின் சமநிலை, காட்சியின் ஆழம், அசைவுகளினால் ஏற்படும் உணர்ச்சிகள் ஆகிய அழகியல் அம்சங்கள் உருக்குலையாது கவனிக்கப்படவேண்டியது பட இயக்குநரின் கடமையாகும். கனவுத் தொழிற்சாலையாக மாற்றப்பட்டுவிட்ட தமிழ் சினிமா உலகம் வியாபார நோக்கம் கொண்டு ஒதுக்கப்பட்ட கருத்துக்களை திரையில் காண்பிக்கத் தவறுவதை மனதிற்கொண்டு குறும் படங்களும் அவண்படங்களும் அந்த மாயையை உடைத்தெறிந்து விடுபட்டு யதார்த்தங்களை வெளிப்படுத்த இயல்பான முனைந்துள்ளன.

சாதி ஒடுக்குமுறையின் பரி மாணமாய் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உருவாக்கும் அவலம் இந்தியாவில் தொடர்வதைத் தெரியவைக்கும் நோக்குடன் மதுரைமாநகரில் மலம் சுமக்கும் மாரியம்மாவின் பணியினை ‘பீ...’ என்ற ஆவணப்படம் காண்பிக்கின்றது. கொழும்பிலும் வேறு நகரங்களிலும் இன்றும் கறுப்பி நிறத்தில் சிகப்பாயிருந்த போதிலும் என்ற நாமத்தோடு மலசலக்கடம் சுழுவியோ, தெருக் கூட்டியோ வயிற்றுப் பிழைப்பு நடத்தும் எத்தனையோ மூப்பன்களையோ, வேலாயிகளையோ, சரோஜாக்களையோ குறும் திரைப்படத்தில் காண்பித்து இப்படியும் ஒரு வர்க்கம் இவங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நிச்சயம் இயக்குநர்கள் காண்பிக்க முன்வரவேண்டும். இயந்திரமயமா கிப்போயுள்ள வாழ்வின் நெருக்கடியில் தமிழர்கள் மத்தியில் மனிதத்தை — மாணிட நேயத்தை மீட்டெடுக்கும் மையக்கருவுள்ள குறும் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்க முன்வர வேண்டும்.

இக் குறும் திரைப்படத்தில் தாயார் ஒருவர் தன் மகளின் எதிர்காலத்தையெண்ணி கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதையும், தன் மகளுக்கு பைத்தியம் என மற்றவர்கள் விமர்சனம் செய்வதை மகளே தன் வாயால் சொல்வதையும், சிதாவை அவளது கணவன் பாஸ்கரன் குத்திக் கொலை செய்த காட்சியை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்து ஏன் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற விரக்தியுடன் வேலையை விட்டுவிட்டு சதா வீட்டுக்குள்ளே 3 வாரங்களாக ஜெயா அடைந்து கிடப்பதையும் பார்க்கின்றோம்.

கடையொன்றுக்கு வருஷத்துக் காக சாமான் வாங்கச் சென்ற தேவி அங்கு கடைவைத்திருப்பவர் எவ்வளவு மறதிக்காரராக இருக்கின்றார் என்றும், மாவிலை கேட்க வேப்பிலை தருபவராக இருக்கின்றார் என்றும் ஏளனமாக எண்ணும்போது “நினைக்கத் தெரிந்த மனமே உனக்கு மறக்கத் தெரியாதா” என்ற சினிமா பாடல் யதார்த்தத்தை உணர்த்துகின்றது.

தாயார் மனோதத்துவ டாக்டரிடம் தனது மகள் ஜெயா 3 வயதாக இருந்த சமயம் 16, 14, 12, 10, 8, 6, 4 ஆகிய எண்கள் உள்ள வீடுகளை மனதில் படம்பிடித்து தானாகவே எண்கள் எழுத ஆரம்பித்ததையும் கவனத்தில் எடுத்து ஜெயாவிடம் Photographic Memory உள்ளதாகவும், அது ஒரு அபூர்வமான கொடையென்றும் கூறுகின்றார்.

கண்ட காட்சியை மனதில் ஆழமாகப் பதிவுசெய்யும் ஆற்றல், முக்கியமாக கொலை நடக்கும் சமயம் தேவியின் 3 பிள்ளைகளும் அச்சம்பவத்தைப் பார்த்திருந்தாலும் ஜெயா மட்டுமே அதை மனதில் பதியவைத்துள்ளார். அந்த நினைவுகளை மறக்கச் செய்வதற்கு மனோதத்துவரீதியாக சிகிச்சை செய்வதாகச் சொல்லும் டாக்டர் புதுவருஷ சிந்தனையாகக் கூறுவது நல்லதொரு புத்திமதியாகும்.

கடந்தகாலத்தில் நடந்த நடப்புகள், மீட்டிய எண்ணங்கள், நிகழ்ந்த தகவல்களைப் பிரயத்தனமின்றி மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டுவருதலை நீண்டகால நினைவாற்றல் என்றும், அண்மைக் காலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை மட்டும் இரையீட்கும் தன்மையை குறுகியகால நினைவாற்றல் என்றும், கடந்த காலத்தில் கண்களரித்த காட்சியை அல்லது சாதாரண சிந்தனை யூடாகக் கற்பனைபண்ணிய எண்ணக்கருவூலங்களை மீண்டும் ஞாபகப்படுத்தும் நிழற்பட நினைவாற்றலை (Photographic memory) புதைமனப் போர்வை நினைவாற்றல் என்றும் அழைக்கப்படும்.

இரவும் பகலும் உலகில் மாறி மாறி வருவது போல் விழிப்பும் நித்திரையும் மனிதனுக்கு அவசியம். ஆழ்ந்த நித்திரை கொண்டாலே உடலாரோக்கியமும் உள ஆரோக்கியமும் பேணப்படும். நாங்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கூடாத விடயங்களைக் கேட்கலாம் — கண்ணாரப் பார்க்கலாம். ஆனால் நல்லவைகளை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு நல்லவைகள் அல்லாதவைகளை நிச்சயம் மறக்கக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே தனபாலகந்தரம் அவர்கள் எங்களுக்குத்

தரும் செய்தியாகும். உண்மையில் மென்மையான இதயங்களால், குறிப்பாக மகளிரால் சில கொடுமைச் சம்பவங்களை மறக்க முடியாமல் போவதால் மனத்தாக்கங்களுக்கு ஆட்படுகின்றனர்.

எனவே, உடல் ரீதியாக (Physiologically), உளரீதியாக (Psychologically), மானசீகமான உள்ளுணர்வு ரீதியாக மனித வாழ்வில் ஏற்படும் குறைபாடுகளை அதன்வழியே அணுகவேண்டும் என்பதையும், வெறுமனே 'சித்தகவாதீனம்' என்ற பொது அடைப்புக்குள் வைத்து மறைத்து இந்நோய் அதிகரிக்க இடங்கொடுக்கக்கூடாது என்றும் எம்மவர்களுக்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாக இக்குறும்படம் அமைந்துள்ளது. சிட்னி சினிமாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்று பட்டம் பெற்ற இக்குறும்பட இயக்குநர் என். எஸ். தனபாலகந்தரம் அவர்களின் கன்னி முயற்சி இது என்ற வகையில் மிகவும் பாராட்டத்தக்கதொன்றாகும்.

இந்தக் குறும்படத்துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் குறும்பட இயக்குநருடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்பின் 'உதயம்' ஆசிரியர் ஊடாகவோ அல்லது கீழ்க் காணும் மின்னஞ்சல் முகவரி மூலமாகவோ தொடர்பு கொள்ளலாம்:

E-mail: thana01@ hotmail.com

சிட்னியில் மனைவி மக்களுடன் வாழும் தனபாலகந்தரம் அவர்களின் குறும்படப் பணி வளர்ந்தோங்க எனது உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

சிறுகதை

பார்வை ஒன்றே யோதுமே!

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...

பாரதியின் மேனி சிலிர்த்தது. செய்வதறியாது இருந்தவளின் விழிப்புக்கள் உதிர்ந்து சுவாமியின் பாதங்களை அர்ச்சித்தன. அதை லட்சியம் செய்யாது பகவான் கடமையே கண்ணாக விழுதியைச் சிருஷ்டித்து அவளுக்குக் கொடுத்துக் குழந்தையின் நெற்றியில் இட்டு அவன் தலையைத் தொட்டு ஆசீர்வதித்துவிட்டுத் தன் வழியே சென்றார். பாரதி விழிக்குளம் உடைந்து ஆனந்த புஷ்பங்களை வர்ஷித்து ஆடைகளை நனைக்க, பகவான் சென்ற திக்கைப் பார்த்துக் கூப்பிய கரங்களுடன் மகன் மழலையில் "அம்மா பாபா" என மிழற்றும் வரை சிலையென அமர்ந்திருந்தாள்.

சாயிசசி

எண்ணங்களில் அமிழ்ந்து மூழ்கித் திளைத்த பாரதியைப் பாடசாலை மணி வெளியே இழுத்தது. திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தவள் காரிலிருந்து இறங்கிப் பாடசாலைக்குள் போனாள். அதற்குள்ளாக அம்மா! எனப் பாய்ந்து வந்த மகன் அன்று தான் கீறிய ஓவியத்தையும் அதற்கு ஆசிரியரிடம் வாங்கிய பாராட்டையும் மிகப் பெரிய சாதனையான போலத் தாயிடம் காட்டி அதற்கு விளக்கமும் கூறிக் கொண்டிருந்தான். பாரதியும் அதைப் பார்த்துப் பல வருடங்கள் காத்திருந்து அவனை ஈன்ற பொழுதினும் பெரிதுவந்து கொண்டிருந்தாள்.

எல்லாப் பெற்றோருக்கும் தம்பிள்ளைகள் அந்தந்த வயதில் செய்யும் எந்தச் செயலும் ஒரு பெரிய சாதனையாகத்தான் இருக்கும். அதேபோலப் பாரதியும் ஹரன் சமய வகுப்பில் கஷ்டப்பட்டுத் தடக்கித் தடக்கிச் 'சொற்றுணை வேதியணை'ப் பாடி முடிக்கும்போது மெய்மறந்து போயிருப்பாள். அதே போலத் தமிழ்ப் பாடசாலைக் கலைவிழா மேடையில் ஆத்திச்சூடி முதல் ஐந்து வரிகளை அவன் சொல்லும்போது ஓடிப்போய் அள்ளி அணைக்கத் தோன்றும். பாலவிகாஸ் வகுப்பிலிருந்து வந்து காயத்திரி மந்திரத்தை உச்சரிப்புப் பிசகாமல் அங்கு சொல்லிக் கொடுத்த மாதிரியே ஜபிக்கும் போது பாரதி பரவசமடைவாள்.

பாரதிக்குத் தன் மகனைப் பற்றி எத்தனையோ கனவுகள். இவன் நிறையப் படித்துப் பெரியாளாக ஆணானுபாகுவான ஆண் மகனாக நிற்பதை நான் பார்ப்பேனோ தெரியாது என அவ்வப்போது ஸ்ரீதரிடம் கூறி வருந்துவாள். "சும்மா இரு பாரதி. என்னவோ பெரிய வயசான மாதிரிப் புலம்புகிறாய். நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் காலம் தன் பாட்டில் பறந்துவிடும். அவன் நீ நினைப்பதற்கு முன்னரே வளர்ந்து உன் முன்னால் நிற்பான்" என்று சொல்வார். "நீ நினைத்தது அனைத்தும் செவ்வனே நிறைவேறும் பார்" என்பார். தனது ஆசைகள், கனவுகள் அனைத்தும் நல்லபடியாக நிறைவேற வேண்டுமெனப் பகவானிடம் மனுப் போடவும் அவள் தவறுவதில்லை.

'நிலந்தன் மேல் வந்து நீள் கழல்களைக் காட்டியருளிய அந்தத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனுக்கு'த் தெரியாதா தன் குழந்தைகளின் தேவைகள்? கன்றின் குரல் கேட்டு வரும் பசுவைப்போலத் தன் அன்பர்களின் வேண்டுகளைக் கேட்டு உடனுக்குடன் நிறைவேற்றும் அந்தக் காரணியசீலன் பாரதியின் அனைத்து ஆசைகளையும் நிறைவேற்றாமல் விடுவாரா என்ன?

கண்களைச் செவிகு

கடுங்குளிர் நிலவும் ஓர் பொழுதின் தனிமையில் கண்கள் கலந்ததுண்டு
தனியொரு மரநிலை அருகு புல்வெளியினில் ஒருநாள் அமர்ந்ததுண்டு
அருவியின் கரையினில் ஆதவன் மறைகையில் ஒருநாள் நடந்ததுண்டு
அமுதமே பொழிகிற விழிகளின் நிலவினில் ஒருநாள் நனைந்ததுண்டு.

இதயங்கள் பொழிந்ததை இதழ்கொண்டு பேசிட ஏள்தான் தாமதமோ?
இதம்போல வலியொன்றும் வலிபோல இதம் ஒன்றும், இனிமையே, தந்ததேனோ?
இறுக்கித் தாழ்ப்பாழிட்ட இதயத்தின் கதவினை இடித்து உள் நுழைந்து விட்டு எட்ட ஓர் முறை நின்றும் இட்ட ஓர்முறை வந்தும் ஏளனம் செய்வதேனோ?

கடவிலும் நிலவிலும் கனவிலும் நினைவிலும் காண்பதுள் முகம் தானடி
தனிமையின் இனிமையில் நனைகையில் வரும் தமிழ்க் கவிதையும் நீதானடி
கணக்கிட்டு மதிப்பிட்டுப் பார்த்தது போதும், உன் மொளனம் கலைத்து விடு
கனியிதழ் மொழிந்திட வார்த்தைகள் இல்லையெல் கண்களைப் பேசவிடு.

- விழிமைந்தன்

(2004ம் ஆண்டு Canberra தமிழ் எழுந்தாளர் விழாவில் வாசிக்கப்பட்ட கவிதை, சில மாற்றங்களுடன்)

பதிவு தரல் வெளியீடு

அம்பி என்னும் குழந்தைக் கவிஞரும், மித்ர வெளியீட்டகமும் இணைந்து வெளியிட்டுள்ள 'கொஞ்சம் தமிழ்' குழந்தைப் பாடல் தொகுதி, என்னைப் பாட்டு காலத்திலிருந்து இன்று வரை வெளிவந்துள்ள சிறுவர் பாடல் நூல்களில் சிகரமாக அமைந்துள்ளது.

உண்மையில் இந்நூல் விலை மதிப்பற்றது! தானுக்கும் நூலுக்கும் விலை நிர்ணயிக்கலாம். ஆனால் உள்ளடக்கமான பாடல்கள் விலை மதிக்க முடியாதவை! கவிஞர் அம்பியின், ஏழு ஓவியர்களின், மித்ர பதிப்பகத்தினாரின் பணிகளுக்கு விலை மதிப்பிட முடியாது! தமிழில், சீம்படி ஒரு நூல் குழந்தைகளுக்காக, நானறிந்த வரை இதுவரை வெளிவரவில்லை! பெற்றோரின் கடமை, இந்தக் 'கொஞ்சம் தமிழ்' நூலைத் தம் எல்லா வயதுக் குழந்தைகளுக்கும் வாங்கிக் கொடுப்பது தான்.

— புதின்கவி
சிமந்தகரம், அக்டோபர் 2006

கொஞ்சம் தமிழ்

கொஞ்சம் தமிழ் நூல் வெளியீட்டு விழா
வெகு வினாவிடில் சிட்னியில் நடைபெறும்.

மேலும் தொடர்பு கொள்ளு =
0433 088 725

Published by:
MITHRA ARTS & CREATIONS PVT. LTD.,
32/9, Arcot Road, Kodambakkam, Chennai - 600 024.
Tel : 91 44 2372 3182, 2473 5314
Mobile : +9194443 57173

Australia Contact : **Dr. Anura**
1/23, Munro Street, Eastwood, NSW 2122, Australia.
Ph : 00612 9868 2567

Gnanam Art Creations

Graphic Designers, Digital Printers & Artists

Printing of Business Cards, Letterheads, Brochures, Booklets etc..
Graphic Designs, Banners, Posters, Portraits & all type of Paintings..
Kolams, Stage Back Drops & Stage Settings for
Arangetrams & Cultural Functions..

Phone: (02) 9920 0508 / 0409 826 521
e-Mail: gnanamarts@optusnet.com.au

உங்கள் அனைத்து ஒவிய வேலைகளுக்கும், பிரிண்டிங் தேவைகளுக்கும்

ஞானம் ஆர்ட் கிரேசன்ஸ் ஒவியத்துறையில்
பல வருடகால அனுபவம்

L P SAI DRIVING SCHOOL

Experienced Instructor

Contact:
Anandarajan
(Raj)

Phone : 9763 7515 / 9763 1620
Mobile : 0411 091 013 / 0425 328 181

Unit 4, 6-8A Exeter Road, Homebush West 2140

Ganapati - Lord Ganesha is the elephant-headed deity with four arms. He is the son of Lord Shiva and Goddess Parvati. He is worshipped as the remover of obstacles and the bestower of good fortune.

Venka - Lord Venkateswara is the deity of Tirumala. He is worshipped as the deity who grants the wishes of his devotees. He is the deity who is worshipped by millions of devotees every year.

Hanuman - Lord Hanuman is the deity who is worshipped as the deity who grants the wishes of his devotees. He is the deity who is worshipped by millions of devotees every year.

Venka & Padma - Lord Venkateswara and Goddess Padmavati are the deities of Tirumala. They are worshipped as the deities who grant the wishes of their devotees. They are the deities who are worshipped by millions of devotees every year.

Venka - Lord Venkateswara is the deity of Tirumala. He is worshipped as the deity who grants the wishes of his devotees. He is the deity who is worshipped by millions of devotees every year.

Vinayaka Shrine

Shree Narayana Temple Entry

Palamantholai Murugan

Srikantha Shrine

Thiruvananthapuram Murugan

Shrine of Thyayambudhi, Palani & Swaminatha Murugans

Nidombari Sivakamasundari Shrine

Annamalai Shrine

Mahalingur Shrine

Shrine of Durga Devi & Saraswati Devis

By grace of god **MAHA KUMBABISHEGAM (CONSECRATION)** of **CANBERRA ARU PADAI MURUGAN - 1 Feb 07**.
 Consecration will be performed by leading Indian & Sri Lankan priests for 9 days from 24 Jan 07 to the consecration at 9am 1 Feb 07.

This traditional & beautiful temple, is built to AGAMAS & SHASTRAS to house HINDU GODS in proper shrine. It is unique because it has:

- a. **ARU PADAI VEEDUS** - Depicting Lord Muruga from his six famous abodes in India.
- b. **THREE GREAT SAKTHYS** - Durga Devi, Maha Lakshmi & Sri Saraswathi
- c. **18 IMPRESSIVE SHRINES** - for Lord Vinayagar, Sivalingam, Annam, Aru Padai Murugan, Nadarajar & Sivakamasundari, Durga, Lakshmi & Saraswathi, Maha Vishnu, Sri Devi & Poo Devi, Navagringam, Vymavar & Sandeswarar
- d. **MAGNIFICENT TEMPLE** - 135 feet long and 89 feet wide
- e. **GRAND MOOLASTHANAM** - is 28 feet long, 14 feet wide & 35 feet high

HOLY MATERIALS FROM FAMOUS TEMPLES such as Thiruththani, Thiruchendur, Thiruparan Kundram, Palani, Swami malai, Palamuthircholai, Uchi Pillar, Madurai Meenachi, Chithanparam, & Srirangam, **HAVE BEEN IMPLANTED IN CANBERRA ARU PADAI MURUGAN TO MAXIMIZE BLESSINGS TO PILGRIMS**

DEVOTEES CAN SPONSOR Poojas / MAHA KUMBABISHEGAM from \$25 to \$6000.

For details **PI** see Web or contact **Canberra Arupadai Murugan Temple** 151 Beasley Street, TORRENS - ACT 2607

Ph (02) 6286 8919 - 0412 261 728 Web: www.canberramurugan.org

Temple North View